

Bruxelles, den 28. januar 2016
(OR. en)

5455/16

**Interinstitutionel sag:
2012/0011 (COD)**

**DATAPROTECT 3
JAI 44
MI 27
DIGIT 2
DAPIX 13
FREMP 5
COMIX 39
CODEC 55**

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	formandskabet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	15321/15
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse) [førstebehandling] - Politisk enighed

INDLEDNING

1. Kommissionen foreslog den 25. januar 2012 en omfattende databeskyttelsespakke bestående af:
 - ovennævnte forslag til en generel forordning om databeskyttelse, som skal erstatte databeskyttelsesdirektivet fra 1995 (tidligere første søjle)
 - et forslag til direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger, som skal erstatte rammeafgørelsen fra 2008 om databeskyttelse (tidligere tredje søjle).

2. Formålet med den generelle forordning om databeskyttelse er at styrke enkeltpersoners databeskyttelsesrettigheder og lette den frie udveksling af personoplysninger i det digitale indre marked, herunder ved at reducere den administrative byrde.
3. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning til den foreslåede generelle forordning om databeskyttelse den 12. marts 2014 (7427/14).
4. Rådet nåede til enighed om en generel indstilling (9565/15) vedrørende den generelle forordning om databeskyttelse den 15. juni 2015, hvorved formandskabet fik et forhandlingsmandat til at indlede triloger med Europa-Parlamentet.
5. Efter ti triloger siden juni 2015 nåede formandskabet og Europa-Parlamentets repræsentanter, bistået af Kommissionen, til enighed om en samlet kompromistekst.
6. På mødet den 16. december godkendte De Faste Repræsentanternes Komité teksten, som den foreligger efter trilogen den 15. december 2015.
7. Den 17. december vedtog Europa-Parlamentets LIBE-udvalg på et ekstraordinært møde den tekst, der blev opnået enighed om på trilogen. Samme dag modtog formanden for De Faste Repræsentanternes Komité en skrivelse fra formanden for LIBE-udvalget (15323/15) med oplysning om, at han efter jurist-lingvisternes gennemgang ville henstille til LIBE-udvalget og plenarforsamlingen, at de uden ændringer godkender den enighed, der blev opnået på trilogens,.
8. På mødet den 18. december 2015 bekræftede Coreper teksten med henblik på at nå til enighed (15321/15).
9. De Faste Repræsentanternes Komité opfordres til at henstille til Rådet, at det vedtager en politisk enighed om teksten til den generelle forordning om databeskyttelse som gengivet i bilaget til denne note.

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
FORORDNING (EU) 2016/XXX****om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om
fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 16,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure⁴, og

1 [XXX]

2 [XXX]

3 [XXX]

4 Europa-Parlamentets holdning af 14. marts 2014 og Rådets afgørelse af [XXX].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger er en grundlæggende rettighed. I artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i traktatens artikel 16, stk. 1, fastsættes det, at enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger om vedkommende selv.
- (2) Principperne og reglerne for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger bør, uanset de fysiske personers nationalitet eller bopæl, respektere deres grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig deres ret til beskyttelse af personoplysninger. Dette bør bidrage til skabelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt en økonomisk union og til økonomiske og sociale fremskridt, styrkelse af og konvergens mellem økonomierne inden for det indre marked og fysiske personers velfærd.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF har til formål at harmonisere beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandlingsaktiviteter og at garantere fri udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne.
- (3a) Behandling af personoplysninger bør have til formål at tjene menneskeheden. Retten til beskyttelse af personoplysninger er ikke en absolut ret; den skal ses i sammenhæng med sin funktion i samfundet og afvejes i forhold til andre grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Denne forordning overholder alle de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som forankret i traktaterne, navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, hjem og kommunikation, retten til beskyttelse af personoplysninger, retten til at tænke frit, til samvittigheds- og religionsfrihed, ytrings- og informationsfrihed, frihed til at oprette og drive egen virksomhed, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt kulturel, religiøs og sproglig mangfoldighed.

- (4) Den økonomiske og sociale integration, der er en følge af det indre markeds funktion, har medført en kraftig vækst i strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne. Udvekslingen af oplysninger mellem offentlige og private aktører, herunder fysiske personer, sammenslutninger og virksomheder, i Unionen er steget. De nationale myndigheder i medlemsstaterne opfordres i EU-retten til at samarbejde og udveksle personoplysninger for at kunne varetage deres hverv og udføre opgaver på vegne af en myndighed i en anden medlemsstat.
- (5) Den hastige teknologiske udvikling og globaliseringen har skabt nye udfordringer, hvad angår beskyttelsen af personoplysninger. Omfanget af datadeling og -indsamling er steget drastisk. Teknologien giver både private virksomheder og offentlige myndigheder mulighed for at udnytte personoplysninger i et hidtil uset omfang, når de udøver deres aktiviteter. Fysiske personer udbreder i stigende grad deres personoplysninger offentligt og globalt. Teknologien har ændret både økonomien og samfundslivet og bør yderligere fremme den frie udveksling af oplysninger inden for Unionen og videregivelsen af oplysninger til tredjelande og internationale organisationer, samtidig med at der sikres et højt niveau for beskyttelse af personoplysninger.
- (6) Denne udvikling kræver en stærk og mere sammenhængende databeskyttelsesramme i Unionen, som understøttes af effektiv håndhævelse, fordi det er vigtigt at skabe den tillid, der er nødvendig for, at den digitale økonomi kan udvikle sig på det indre marked. Fysiske personer bør have kontrol over deres personoplysninger, og sikkerheden både retligt og praktisk bør styrkes for fysiske personer, erhvervsdrivende og offentlige myndigheder.
- (6a) Når denne forordning fastsætter, at der kan indføres specifikationer eller begrænsninger af dens regler ved en medlemsstats lovgivning, kan medlemsstaterne, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til sammenhængen og for at gøre de nationale bestemmelser forståelige for de personer, som de finder anvendelse på, indarbejde elementer af forordningen i deres respektive nationale lovgivning.

- (7) Målsætningerne og principperne i direktiv 95/46/EF er stadig gyldige, men direktivet har ikke forhindret en fragmentering af den måde, hvorpå databeskyttelse gennemføres i Unionens forskellige medlemsstater, manglende retssikkerhed og en udbredt offentlig opfattelse af, at der er betydelige risici for beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med navnlig onlineaktivitet. Forskelle i beskyttelsen af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, som de enkelte medlemsstater yder i forbindelse med behandling af personoplysninger, kan forhindre fri udveksling af personoplysninger i Unionen. Disse forskelle kan derfor udgøre en hindring for udøvelsen af en række økonomiske aktiviteter på EU-plan, virke konkurrenceforvridende og hindre myndighederne i at varetage de opgaver, de er pålagt i medfør af EU-retten. Denne forskel i beskyttelsesniveauet skyldes forskelle i gennemførelsen og anvendelsen af direktiv 95/46/EF.
- (8) For at sikre et konsekvent og højt niveau for beskyttelse af fysiske personer og for at fjerne hindringerne for udveksling af personoplysninger inden for Unionen bør beskyttelsesniveauet for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af sådanne oplysninger være ensartet i alle medlemsstater. Det bør sikres, at reglerne for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger anvendes konsekvent og ensartet overalt i Unionen. I forbindelse med behandling af personoplysninger for at opfylde en retlig forpligtelse bør medlemsstaterne med henblik på at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget, kunne opretholde eller indføre nationale bestemmelser for yderligere at præcisere anvendelsen af denne forordnings bestemmelser. Sammen med generel og horisontal ret om databeskyttelse til gennemførelse af direktiv 95/46/EF har medlemsstaterne flere sektorspecifikke love på områder, hvor der er behov for mere specifikke bestemmelser. Denne forordning indeholder også en manøvrermargin, så medlemsstaterne kan præcisere reglerne heri, herunder for behandling af følsomme oplysninger. Forordningen udelukker således ikke medlemsstatsret, der definerer omstændighederne i forbindelse med specifikke databehandlingssituationer, herunder mere præcis fastlæggelse af de forhold, hvorunder behandling af personoplysninger er lovlig.

- (9) For at sikre effektiv beskyttelse af personoplysninger i Unionen er det nødvendigt at styrke og præcisere de registreredes rettigheder og de forpligtelser, der påhviler dem, der behandler og træffer afgørelse om behandling af personoplysninger, men der skal også gives tilsvarende beføjelser til at overvåge og sikre overholdelse af reglerne om beskyttelse af personoplysninger og indføres tilsvarende sanktioner over for dem, som ikke overholder bestemmelserne i medlemsstaterne.
- (10) Artikel 16, stk. 2, i traktaten giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til at fastsætte regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og regler om fri udveksling af sådanne oplysninger.
- (11) For at sikre et ensartet beskyttelsesniveau for fysiske personer i hele Unionen og for at hindre, at forskelle hæmmer den frie udveksling af oplysninger på det indre marked, er der behov for en forordning for at skabe retssikkerhed og gennemsigtighed for erhvervsdrivende, herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, at give fysiske personer i alle medlemsstaterne det samme niveau af eksigible rettigheder og forpligtelser og ansvar for dataansvarlige og databehandlere og at sikre konsekvent overvågning af behandling af personoplysninger og ensartede sanktioner i alle medlemsstaterne samt effektivt samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i de forskellige medlemsstater. Et velfungerende indre marked kræver, at den frie udveksling af personoplysninger i Unionen hverken indskrænkes eller forbydes af grunde, der vedrører beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. For at tage hensyn til den særlige situation for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder indeholder denne forordning en række undtagelser. Derudover opfordres EU-institutionerne og -organerne samt medlemsstaterne og deres tilsynsmyndigheder til at tage hensyn til mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders særlige behov i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Begreberne mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder bør baseres på Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

- (12) Den beskyttelse, som denne forordning yder, vedrører fysiske personer uanset nationalitet eller bopæl i forbindelse med behandling af personoplysninger. Hvad angår behandling af oplysninger, der vedrører juridiske personer, navnlig virksomheder, der er etableret som juridiske personer, herunder den juridiske persons navn, form og kontaktoplysninger, bør sådanne personer ikke kunne kræve beskyttelse i henhold til denne forordning.
- (13) Beskyttelse af fysiske personer bør være teknologineutral og ikke afhænge af de anvendte teknikker, da der ellers vil være alvorlig risiko for omgåelse. Beskyttelsen af fysiske personer bør gælde for både automatisk og manuel behandling af personoplysninger, hvis oplysningerne er indeholdt eller påtænkes indeholdt i et register. Sagsmapper eller samlinger af sagsmapper eller deres forsider, som ikke er struktureret efter bestemte kriterier, bør ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (14) Denne forordning omhandler hverken spørgsmål vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder eller fri udveksling af oplysninger, der vedrører aktiviteter, som falder uden for EU-retten, såsom aktiviteter vedrørende national sikkerhed, eller behandling af personoplysninger, der foretages af medlemsstaterne, når de udfører aktiviteter i forbindelse med Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

- (14a) Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Forordning (EF) nr. 45/2001 og andre EU-retsakter, der finder anvendelse på sådan behandling af personoplysninger, bør tilpasses til principperne og bestemmelserne i nærværende forordning og anvendes i lyset af nærværende forordning. Med henblik på at sikre en stærk og sammenhængende databeskyttelsesramme i Unionen bør de nødvendige tilpasninger af forordning (EF) nr. 45/2001 følge efter vedtagelsen af nærværende forordning, således at de finder anvendelse samtidig med nærværende forordning.
- (15) Denne forordning bør ikke gælde for en fysisk persons behandling af oplysninger under en rent personlig eller familiemæssig aktivitet og således uden forbindelse med en erhvervmæssig eller kommerciel aktivitet. Personlige og familiemæssige aktiviteter kan omfatte korrespondance og føring af en adressefortegnelse eller sociale netværksaktiviteter og onlineaktiviteter, der udøves i forbindelse med sådanne personlige og familiemæssige aktiviteter. Denne forordning bør dog gælde for dataansvarlige eller databehandlere, som tilvejebringer midlerne til behandling af personoplysninger til sådanne personlige eller familiemæssige aktiviteter.

(16) Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed, og den frie udveksling af sådanne oplysninger er genstand for en specifik retsakt på EU-plan. Denne forordning bør derfor ikke gælde for behandlingsaktiviteter med sådanne formål. Offentlige myndigheders behandling af oplysninger i henhold til denne forordning med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner bør imidlertid være genstand for en mere specifik retsakt på EU-plan (direktiv XX/YYYY). Medlemsstater kan overdrage andre opgaver, der ikke nødvendigvis foretages med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed, til de kompetente myndigheder som omhandlet i direktiv XX/YYYY, således at behandling af personoplysninger til disse andre formål, for så vidt som de er omfattet af EU-retten, falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Med hensyn til disse kompetente myndigheders behandling af personoplysninger til formål, der er omfattet af anvendelsesområdet for den generelle forordning om databeskyttelse, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af reglerne i den generelle forordning om databeskyttelse. Sådanne bestemmelser kan mere præcist fastlægge specifikke krav til disse kompetente myndigheders behandling af personoplysninger til disse andre formål under hensyntagen til den forfatningsmæssige, organisatoriske og administrative struktur i den pågældende medlemsstat. Når behandling af personoplysninger foretaget af private organer er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør forordningen give medlemsstaterne mulighed for på særlige betingelser ved lov at begrænse visse forpligtelser og rettigheder, når en sådan begrænsning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund for at sikre bestemte vigtige interesser, herunder den offentlige sikkerhed og forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed. Dette er f.eks. relevant i forbindelse med bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller kriminaltekniske laboratoriers aktiviteter.

- (16a) Selv om denne forordning også finder anvendelse på domstoles og andre retlige myndigheders aktiviteter, kan det i EU-retten eller medlemsstatsret præciseres, hvilke behandlingsaktiviteter og -procedurer der finder anvendelse i forbindelse med domstoles og andre retlige myndigheders behandling af personoplysninger. Af hensyn til dommerstandens uafhængighed under udførelsen af dens retslige opgaver, herunder dens beslutningstagning, bør tilsynsmyndighederne ikke have kompetence til at behandle personoplysninger, når domstole handler i deres egenskab af domstol. Tilsynet med sådanne aktiviteter vedrørende behandling af oplysninger kan overdrages til specifikke organer i medlemsstatens retssystem, der navnlig bør kontrollere overholdelsen af reglerne i denne forordning, fremme dommerstandens kendskab til sine forpligtelser i henhold til denne forordning og behandle klager vedrørende denne behandling.
- (17) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF, navnlig reglerne om formidleransvar for tjenesteydere, der er fastsat i artikel 12-15 i dette direktiv. Direktivet har til formål at bidrage til et velfungerende indre marked ved at sikre den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester mellem medlemsstaterne.
- (18) (...)
- (19) Behandling af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter udført af en dataansvarligs eller en databehandlers virksomhed bør gennemføres i overensstemmelse med denne forordning, uanset om selve behandlingen finder sted i Unionen eller ej. Virksomhed indebærer effektiv og faktisk udøvelse af aktivitet gennem stabile ordninger. De pågældende ordningers retlige form, hvad enten det er en filial eller et datterselskab med status som juridisk person, har ikke afgørende betydning i denne forbindelse.

- (20) For at sikre, at fysiske personer ikke unddrages den beskyttelse, som de har ret til i medfør af denne forordning, bør behandling af personoplysninger om registrerede, der befinder sig i Unionen, som foretages af en dataansvarlig eller en databehandler, der ikke er etableret i Unionen, være omfattet af denne forordning, hvis behandlingsaktiviteterne vedrører udbud af varer eller tjenesteydelser til sådanne registrerede, uanset om de er knyttet til en betaling eller ej. Med henblik på at afgøre, om en sådan dataansvarlig eller databehandler tilbyder varer eller tjenesteydelser til registrerede, der befinder sig i Unionen, bør det undersøges, om det er åbenbart, at den dataansvarlige påtænker at udbyde tjenesteydelser til registrerede i en eller flere EU-medlemsstater. Selv om det forhold, at der er adgang til den dataansvarliges eller en mellemmands websted i Unionen eller til en e-mailadresse og andre kontaktoplysninger, eller at der anvendes et sprog, der almindeligvis anvendes i det tredjeland, hvor den dataansvarlige er etableret, i sig selv er utilstrækkeligt til at fastslå en sådan hensigt, kan faktorer såsom anvendelse af et sprog eller en valuta, der almindeligvis anvendes i en eller flere medlemsstater, med mulighed for at bestille varer og tjenesteydelser på det pågældende sprog og/eller omtale af kunder eller brugere, der befinder sig i Unionen, gøre det åbenbart, at den dataansvarlige påtænker at tilbyde varer eller tjenesteydelser til sådanne registrerede i Unionen.
- (21) Behandling af personoplysninger om registrerede, der befinder sig i Unionen, foretaget af en dataansvarlig eller en databehandler, der ikke er etableret i Unionen, bør også være omfattet af denne forordning, når den vedrører overvågning af sådanne registreredes adfærd, så længe denne adfærd foregår inden for Den Europæiske Union. For at afgøre, om en behandlingsaktivitet kan betragtes som overvågning af registreredes adfærd, bør det undersøges, om fysiske personer spores på internettet, herunder mulig efterfølgende brug af databehandlingsteknikker, der består i profilering af en fysisk person, navnlig med det formål at træffe beslutninger om den pågældende eller analysere eller forudsige den pågældendes præferencer, adfærd og holdninger.
- (22) Hvis en medlemsstats nationale ret finder anvendelse i medfør af folkeretten, bør denne forordning også gælde for en dataansvarlig, der ikke er etableret i Unionen, som f.eks. ved en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation.

(23) Principperne for databeskyttelse bør gælde for alle oplysninger om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Oplysninger, der har været genstand for pseudonymisering, og som kan henføres til en fysisk person ved brug af supplerende oplysninger, bør betragtes som oplysninger om en identificerbar fysisk person. For at afgøre, om en person er identificerbar, bør alle de midler tages i betragtning, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse af den dataansvarlige eller enhver anden person, såsom udpegning, til direkte eller indirekte at identificere den pågældende. For at fastslå, om midler med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse til at identificere en fysisk person, bør alle objektive forhold tages i betragtning, såsom omkostninger ved og nødvendig tid til identifikation, under hensyntagen til såvel den tilgængelige teknologi på behandlingstidspunktet som den teknologiske udvikling. Databeskyttelsesprincipperne bør derfor ikke gælde for anonyme oplysninger, dvs. oplysninger, der ikke vedrører en identificeret eller identificerbar fysisk person, eller for oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke eller ikke længere kan identificeres. Denne forordning vedrører derfor ikke behandling af sådanne anonyme oplysninger, herunder til statistiske og forskningsmæssige formål.

(23aa) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på oplysninger om afdøde personer. Medlemsstaterne kan fastsætte regler for behandling af oplysninger om afdøde personer.

(23a) Anvendelsen af pseudonymisering af personoplysninger kan mindske risikoen for de berørte registrerede og gøre det lettere for dataansvarlige og databehandlere at opfylde deres databeskyttelsesforpligtelser. Det er ikke tanken med den udtrykkelige indførelse af "pseudonymisering" i artiklerne i denne forordning at udelukke andre databeskyttelsesforanstaltninger.

(23b) (...)

(23c) For at skabe incitamenter til anvendelse af pseudonymisering i forbindelse med behandling af personoplysninger bør det være muligt at træffe pseudonymiseringsforanstaltninger, samtidig med at en generel analyse muliggøres under den samme dataansvarlige, når den dataansvarlige har truffet de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning gennemføres for så vidt angår den pågældende behandling, og det sikres, at yderligere oplysninger, der gør det muligt at henføre personoplysninger til en bestemt registreret, opbevares separat. Med den dataansvarlige, som behandler oplysningerne, menes også autoriserede personer under den samme dataansvarlige.

- (24) Fysiske personer kan tilknyttes onlineidentifikatorer, som tilvejebringes af deres enheder, applikationer, værktøjer og protokoller, såsom IP-adresser og cookieidentifikatorer, eller andre identifikationer, såsom radiofrekvensidentifikationsmærker. Dette kan efterlade spor, der, navnlig når de kombineres med unikke identifikationer og andre oplysninger, som servere modtager, kan bruges til at oprette profiler af fysiske personer og identificere dem.
- (24c) (ny) Offentlige myndigheder, til hvem oplysninger videregives i overensstemmelse med en retlig forpligtelse i forbindelse med udøvelsen af deres officielle hverv, såsom skatte- og toldmyndigheder, finansielle efterforskningsenheder, uafhængige administrative myndigheder eller finansielle markedsmyndigheder, der er ansvarlige for regulering af og tilsyn med værdipapirmarkedene, kan ikke betragtes som modtagere, hvis de modtager oplysninger, der er nødvendige for at foretage en bestemt undersøgelse af almen interesse i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstatsret. Anmodninger om videregivelse af oplysninger sendt af offentlige myndigheder bør altid være skriftlige, begrundede og lejlighedsvis og bør ikke vedrøre et register som helhed eller føre til samkøring af registre. De offentlige myndigheders behandling af disse oplysninger bør være i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler afhængigt af formålet med behandlingen.
- (25) Samtykke bør gives i form af en klar bekræftelse, der indebærer en frivillig, specifik, informeret og utvetydig tilkendegivelse af, at den registrerede ved en skriftlig, herunder elektronisk, eller mundtlig erklæring accepterer, at personoplysninger om vedkommende behandles. Dette kan f.eks. foregå ved at sætte kryds i et felt, når han eller hun besøger et websted, vælge tekniske indstillinger til informationssamfundstjenester eller ved enhver anden erklæring eller handling, der tydeligt i denne forbindelse tilkendegiver den registreredes accept af den foreslåede behandling af vedkommendes personoplysninger. Tavshed, forudafkrydsede felter eller inaktivitet bør derfor ikke udgøre samtykke. Samtykke bør dække alle behandlingsaktiviteter, der udføres til det eller de samme formål. Når behandling tjener flere formål, bør der gives samtykke til samtlige behandlingsformål. Hvis den registreredes samtykke skal gives efter en elektronisk anmodning, skal anmodningen være klar, koncis og ikke unødigt forstyrre brugen af den tjeneste, som samtykke gives til.

- (25aa) Det er ofte ikke muligt fuldt ud at fastlægge formålet med databehandling til videnskabelige forskningsformål, når oplysninger indsamles. De registrerede bør derfor kunne give deres samtykke til bestemte videnskabelige forskningsområder under overholdelse af anerkendte etiske standarder for videnskabelig forskning. Registrerede bør have mulighed for kun at give deres samtykke til bestemte forskningsområder eller dele af forskningsprojekter i det omfang, det tilsigtede formål tillader det.
- (25a) Genetiske data bør defineres som personoplysninger vedrørende en fysisk persons genetiske karakteristika, der er arvet eller erhvervet, som de foreligger efter en analyse af en biologisk prøve fra den pågældende fysiske person, navnlig en analyse på kromosomniveau, af deoxyribonukleinsyre (DNA) eller af ribonukleinsyre (RNA) eller en analyse af andre elementer til indhentning af lignende oplysninger.
- (26) Personlige helbredsoplysninger bør omfatte alle oplysninger om den registreredes helbredstilstand, som giver oplysninger om den registreredes tidligere, nuværende eller fremtidige fysiske eller mentale helbredstilstand, herunder oplysninger om den fysiske person indsamlet i løbet af registreringen af denne med henblik på og under levering af sundhedsydelse, jf. direktiv 2011/24/EU, til den fysiske person, et nummer, symbol eller særligt mærke, der tildeles en fysisk person for entydigt at identificere personen til sundhedsformål, oplysninger, der hidrører fra prøver eller undersøgelser af en legemsdel eller legemlig substans, herunder genetiske data og biologiske prøver, eller oplysninger om f.eks. en sygdom, et handicap, en sygdomsrisiko, en sygehistorie, en hospitalsbehandling eller den registreredes faktiske fysiologiske eller biomedicinske tilstand uafhængigt af kilden hertil, f.eks. en læge eller andet lægeligt personale, et hospital, medicinsk udstyr eller in vitro-diagnostik.

(27) En dataansvarligs hovedvirksomhed i Unionen bør være stedet for dens centrale administration i Unionen, medmindre der træffes beslutninger vedrørende formål og metoder i forbindelse med behandling af personoplysninger i en anden virksomhed tilhørende den dataansvarlige i Unionen. I dette tilfælde bør sidstnævnte anses for at være hovedvirksomheden. En dataansvarligs hovedvirksomhed i Unionen bør fastlægges ud fra objektive kriterier og bør indebære effektiv og faktisk udøvelse af ledelsesaktiviteter, der fastlægger de vigtigste beslutninger om behandlingsformål og -metoder gennem stabile ordninger. Dette kriterium bør ikke afhænge af, om behandling af personoplysninger faktisk foretages på dette sted; det forhold, at der findes og anvendes tekniske midler og teknologi til behandling af personoplysninger eller behandlingsaktiviteter, medfører ikke i sig selv, at der er etableret en hovedvirksomhed, og er derfor ikke afgørende for kriteriet om hovedvirksomhed. Databehandlerens hovedvirksomhed bør være stedet for den pågældendes centrale administration i Unionen, og hvis databehandleren ikke har nogen central administration i Unionen, det sted, hvor hovedbehandlingsaktiviteterne foregår i Unionen. I tilfælde, der involverer både den dataansvarlige og databehandleren, bør den kompetente ledende tilsynsmyndighed fortsat være tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den dataansvarlige har sin hovedvirksomhed, men databehandlerens tilsynsmyndighed bør betragtes som en berørt tilsynsmyndighed og deltage i den samarbejdsprocedure, der er fastsat i denne forordning. Under alle omstændigheder bør tilsynsmyndighederne i den eller de medlemsstater, hvor databehandleren har en eller flere virksomheder, ikke betragtes som berørte tilsynsmyndigheder, når et udkast til afgørelse kun vedrører den dataansvarlige. Foretages behandlingen af en koncern, bør den kontrollerende virksomheds hovedvirksomhed anses for at være koncernens hovedvirksomhed, medmindre formål og behandlingsmidler fastlægges af en anden virksomhed.

- (28) En koncern bør omfatte en virksomhed, der udøver kontrol, og de af denne kontrollerede virksomheder, hvor den kontrollerende virksomhed bør være den virksomhed, der kan udøve bestemmende indflydelse på de øvrige virksomheder, f.eks. i kraft af ejendomsret, finansiel deltagelse eller de regler, den er underlagt, eller beføjelsen til at få gennemført regler om beskyttelse af personoplysninger. En central virksomhed, der udøver kontrol med behandlingen af personoplysninger i de virksomheder, der er knyttet til den, udgør sammen med disse virksomheder en enhed, der kan behandles som en koncern.
- (29) Børn bør nyde særlig beskyttelse af deres personoplysninger, eftersom de ofte er mindre bevidste om risici, konsekvenser, garantier og deres rettigheder for så vidt angår behandling af personoplysninger. Dette vedrører navnlig brug af børns personoplysninger med henblik på markedsføring eller til at oprette personligheds- eller brugerprofiler og indsamling af oplysninger om børn, når de anvender tjenester, der tilbydes direkte til et barn. Samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden er ikke nødvendigt, når det drejer sig om forebyggende eller rådgivende tjenester, der tilbydes direkte til et barn.

(30) Enhver behandling af personoplysninger bør være lovlig og rimelig. Det bør være klart for de pågældende fysiske personer, at personoplysninger, der vedrører dem, indsamles, anvendes, konsulteres eller på anden vis behandles, og i hvilket omfang oplysningerne behandles eller vil blive behandlet. Princippet om gennemsigtighed tilsiger, at enhver information og kommunikation vedrørende behandling af oplysninger bør være lettilgængelig og letforståelig, og at der benyttes et klart og enkelt sprog. Dette vedrører især informationen til de registrerede om den dataansvarliges identitet og formålene med den pågældende behandling samt yderligere oplysninger for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling for så vidt angår fysiske personer og deres ret til at få bekræftelse og meddelelse om behandling af personoplysninger, der vedrører dem. Fysiske personer bør gøres bekendt med risici, regler, garantier og rettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger og med, hvordan de skal udøve deres rettigheder i forbindelse med behandlingen. De specifikke formål med behandlingen af oplysningerne bør navnlig være udtrykkelige og legitime og fastlagt, når oplysningerne indsamles. Oplysningerne bør være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til formålene med behandlingen af oplysninger; dette kræver navnlig, at det sikres, at perioden for lagring af oplysningerne begrænses til et absolut minimum. Personoplysninger bør kun behandles, hvis formålet med behandlingen ikke med rimelighed kan opfyldes på anden måde. For at sikre, at oplysninger ikke opbevares i længere tid end nødvendigt, bør den dataansvarlige indføre tidsfrister for sletning eller periodisk gennemgang. Der bør træffes enhver rimelig foranstaltning for at sikre, at personoplysninger, som er urigtige, berigtiges eller slettes. Personoplysninger bør behandles på en måde, der garanterer tilstrækkelig sikkerhed og fortrolighed, herunder hindring af uautoriseret adgang til eller anvendelse af personoplysninger og af det udstyr, der anvendes til behandlingen.

- (31) For at behandling kan betragtes som lovlig, bør personoplysninger behandles på grundlag af den berørte persons samtykke eller et andet legitimt grundlag, der er fastlagt ved lov enten i denne forordning eller i anden EU-ret eller medlemsstatsret, jf. denne forordning, herunder behovet for opfyldelse af de retlige forpligtelser, som den dataansvarlige er omfattet af, eller behovet for gennemførelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller med henblik på efter anmodning fra den registrerede at tage skridt, inden der indgås en kontrakt.
- (31a) Når denne forordning henviser til et retsgrundlag eller en lovgivningsmæssig foranstaltning, kræver det ikke nødvendigvis en lovgivningsmæssig retsakt, der er vedtaget af et parlament, med forbehold af krav i henhold til den forfatningsmæssige orden i den pågældende medlemsstat; et sådant retsgrundlag eller en sådan lovgivningsmæssig foranstaltning skal imidlertid være klar(t) og præcis(t), og anvendelse heraf skal være forudsigelig for de retsundergivne, jf. Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis.
- (32) Hvis behandling er baseret på den registreredes samtykke, bør den dataansvarlige kunne påvise, at den registrerede har givet sit samtykke til behandlingen. I forbindelse med navnlig skriftlige erklæringer om andre forhold bør garantier sikre, at den registrerede er bekendt med, at og i hvilket omfang der er givet samtykke. I overensstemmelse med Rådets direktiv 93/13/EØF¹ bør der stilles en samtykkeerklæring udformet af den dataansvarlige til rådighed i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog, og den bør ikke indeholde urimelige vilkår. For at sikre, at samtykket er informeret, bør den registrerede som minimum være bekendt med den dataansvarliges identitet og formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til; samtykke anses ikke for at være givet frivilligt, hvis den registrerede ikke har et reelt og frit valg og ikke kan afvise eller tilbagetrække sit samtykke, uden at det er til skade for den pågældende.
- (33) (...)

- (34) Med henblik på at sikre, at der frivilligt er givet samtykke, bør samtykke i reglen ikke udgøre et gyldigt retligt grundlag for behandling af personoplysninger i et specifikt tilfælde, hvis der er en klar skævhed mellem den registrerede og den dataansvarlige, navnlig hvis den dataansvarlige er en offentlig myndighed, og dette gør det usandsynligt, at samtykket er givet frivilligt under alle de omstændigheder, der kendetegner den specifikke situation. Samtykke anses for ikke at være givet frivilligt, hvis ikke det er muligt at give særskilt samtykke til forskellige databehandlingsaktiviteter, selv om det er hensigtsmæssigt i det enkelte tilfælde, eller hvis gennemførelsen af en kontrakt, herunder ydelsen af en tjeneste, gøres afhængig af samtykke, selv om dette ikke er nødvendigt for denne gennemførelse.
- (35) Behandling bør anses for lovlig, når den er nødvendig i forbindelse med en kontrakt eller en påtænkt indgåelse af en kontrakt.
- (35a) (...)
- (36) Hvis behandling foretages i overensstemmelse med en retlig forpligtelse, som den dataansvarlige er underlagt, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, bør behandlingen have retsgrundlag i EU-retten eller en medlemsstats nationale ret. Denne forordning fastsætter ikke, at der kræves en specifik lov til hver enkelt behandling. Det kan være tilstrækkeligt med en lov som grundlag for adskillige databehandlingsaktiviteter på grundlag af en retlig forpligtelse, som den dataansvarlige er underlagt, eller hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Det bør også henhøre under EU-retten eller medlemsstatsret at fastlægge formålet med behandlingen. Endvidere kan dette grundlag præcisere forordningens generelle betingelser for lovlig behandling af oplysninger og nærmere præcisere, hvem den dataansvarlige er, hvilken type oplysninger der skal behandles, de berørte registrerede, hvilke enheder der kan få kendskab til oplysningerne, formålsbegrænsninger, lagringsperiode og andre foranstaltninger til at sikre lovlig og rimelig behandling. Det bør ligeledes henhøre under EU-retten eller medlemsstatsret at afgøre, om den dataansvarlige, der udfører en opgave i samfundets interesse eller i forbindelse med offentlig myndighedsudøvelse, skal være en offentlig myndighed eller en anden fysisk eller juridisk person, der er omfattet af offentlig ret, eller af privatret som f.eks. en erhvervs sammenslutning, hvis hensynet til samfundets interesse berettiger det, herunder til sundhedsformål, såsom folkesundhed og social sikring samt forvaltning af sundhedsydelse.

- (37) Behandling af personoplysninger, der er nødvendig for at beskytte et hensyn af fundamental betydning for den registreredes eller en anden persons liv, bør ligeledes anses for lovlig. Personoplysninger bør i princippet kun behandles på grundlag af en anden fysisk persons vitale interesser, hvis behandlingen tydeligvis ikke kan baseres på et andet retsgrundlag. Nogle typer databehandling kan tjene både vigtige samfundsmæssige interesser og den registreredes vitale interesser, f.eks. når behandling er nødvendig af humanitære årsager, herunder med henblik på at overvåge en epidemi og dens spredning eller i humanitære nødsituationer, navnlig i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.
- (38) En dataansvarligs legitime interesser, herunder en dataansvarlig, til hvem oplysninger kan gives, eller en tredjemands legitime interesser kan udgøre et retsgrundlag for behandling, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud herfor under hensyntagen til registreredes rimelige forventninger på grundlag af forholdet til den dataansvarlige. For eksempel kan der være legitim interesse, når der er et relevant og hensigtsmæssigt forhold mellem den registrerede og den dataansvarlige, f.eks. hvis den registrerede er kunde hos eller ansat af den dataansvarlige. I alle tilfælde kræver tilstedeværelsen af en legitim interesse en nøje vurdering, herunder af, om en registreret på tidspunktet for og i forbindelse med indsamling af oplysninger med rimelighed kan forvente, at behandling med dette formål kan finde sted. Den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder kan navnlig gå forud for den dataansvarliges interesser, hvis personoplysninger behandles under omstændigheder, hvor registrerede ikke med rimelighed forventer viderebehandling. Eftersom det er op til lovgiver ved lov at fastsætte retsgrundlaget for offentlige myndigheders behandling af oplysninger, bør denne retlige grund ikke gælde for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver. Behandling af personoplysninger, der er strengt nødvendig for at forebygge svig, udgør også en legitim interesse for den berørte dataansvarlige. Behandling af personoplysninger til direkte markedsføring kan anses for at være foretaget af hensyn til en legitim interesse.

- (38a) Dataansvarlige, der indgår i en koncern eller en institution, som er tilknyttet et centralt organ, kan have en legitim interesse i at videresende personoplysninger inden for koncernen til interne administrative formål, herunder behandling af kunders eller medarbejderes personoplysninger. De generelle principper for videregivelse af personoplysninger inden for en koncern til en virksomhed i et tredjeland forbliver uændrede.
- (39) Behandling af oplysninger i det omfang, det er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt for at sikre net- og informationssikkerhed, dvs. et nets eller et informationssystemes evne til på et givet sikkerhedsniveau at kunne modstå hændelige tildragelser eller ulovlige eller ondsindede handlinger, som er til fare for tilgængeligheden, autenticiteten, integriteten og fortroligheden af lagrede og videresendte oplysninger, og sikkerheden ved hermed forbundne tjenester udbudt af eller tilgængelige via sådanne net og systemer, der foretages af offentlige myndigheder, IT-beredskabsenheder (CERT'er), enheder, der håndterer IT-sikkerhedshændelser (CSIRT'er), udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og udbydere af sikkerhedsteknologier og -tjenester, udgør en legitim interesse for den berørte dataansvarlige. Behandlingen kan f.eks. have til formål at hindre uautoriseret adgang til elektroniske kommunikationsnet og ondsindet kodedistribution og at standse målrettede overbelastninger af servere ("denial of service"-angreb) og beskadigelser af computersystemer og elektroniske kommunikationssystemer.

(40) Behandling af personoplysninger til andre formål end de formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til, bør kun tillades, hvis behandlingen er forenelig med de formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til. I dette tilfælde kræves der ikke andet særskilt retsgrundlag end det, der tillod indsamlingen af oplysningerne. Hvis behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse eller under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget, kan EU-retten eller medlemsstatsret fastsætte og præcisere de opgaver og formål, hvortil det vil være foreneligt og lovligt at foretage viderebehandling. Viderebehandling med henblik på arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål bør anses som forenelige lovlige behandlingsaktiviteter. Retsgrundlaget i EU-retten eller medlemsstatsret for behandling af personoplysninger kan også udgøre et retsgrundlag for viderebehandling. For at fastslå, om et formål med viderebehandling er foreneligt med det formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til, bør den dataansvarlige efter at have opfyldt alle kravene til lovlighed af den oprindelige behandling bl.a. tage hensyn til enhver forbindelse mellem disse formål og formålet med den påtænkte viderebehandling, den kontekst, som oplysningerne er blevet indsamlet i, navnlig de registreredes rimelige forventninger til den videre anvendelse heraf på grundlag af deres forhold til den dataansvarlige, personoplysningernes art, følgerne af den påtænkte viderebehandling for de registrerede og tilstedeværelse af fornødne garantier i forbindelse med både de oprindelige og de påtænkte yderligere behandlingsaktiviteter. Når den registrerede har givet samtykke, eller behandlingen er baseret på EU-retten eller medlemsstatsret, hvilket udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund med henblik på navnlig at beskytte vigtige målsætninger af generel samfundsinteresse, bør den dataansvarlige kunne viderebehandle oplysningerne uafhængigt af formålenes forenelighed. Under alle omstændigheder bør det sikres, at de principper, der fastsættes i denne forordning, og navnlig information til den registrerede om disse andre formål og om vedkommendes rettigheder, herunder retten til at gøre indsigelse, anvendes. Hvis den dataansvarlige påviser mulige strafbare handlinger eller trusler mod den offentlige sikkerhed og videresender de relevante oplysninger i enkelte eller flere sager, der vedrører den samme strafbare handling eller trusler mod den offentlige sikkerhed, til en kompetent myndighed, bør det anses som værende i den dataansvarliges legitime interesse. En sådan videresendelse i den dataansvarliges legitime interesse eller viderebehandling af personoplysninger bør forbydes, hvis behandlingen krænker en retlig eller anden bindende tavshedspligt.

(41) Personoplysninger vedrørende grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der i kraft af deres karakter er særlig følsomme, bør nyde specifik beskyttelse, da konteksten for behandling af dem kan indebære alvorlige risici for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Disse oplysninger bør også omfatte personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, idet anvendelsen af udtrykket "racemæssig oprindelse" i denne forordning ikke betyder, at Unionen accepterer teorier, der søger at fastslå, at der findes forskellige menneskeracer. Behandling af fotografier vil ikke systematisk være en følsom behandling, eftersom de kun vil være omfattet af definitionen på biometriske data, når de behandles ved en specifik teknisk fremgangsmåde, der muliggør entydig identifikation eller autentifikation af en fysisk person. Sådanne oplysninger bør ikke behandles, medmindre behandling er tilladt i specifikke tilfælde, der er fastsat i denne forordning, under hensyntagen til at medlemsstatsret kan fastsætte specifikke bestemmelser om databeskyttelse for at tilpasse anvendelsen af reglerne i denne forordning med henblik på opfyldelse af en retlig forpligtelse eller udførelse af en opgave i samfundets interesse eller under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget. Foruden de specifikke krav til sådan behandling bør de generelle principper og andre regler i denne forordning finde anvendelse, navnlig for så vidt angår betingelserne for lovlig behandling. Der bør udtrykkelig gives mulighed for undtagelser fra det generelle forbud mod behandling af sådanne særlige kategorier af personoplysninger, bl.a. hvis den registrerede giver sit udtrykkelige samtykke eller for så vidt angår specifikke behov, navnlig hvis behandling foretages i forbindelse med visse sammenslutningers eller stiftelsers legitime aktiviteter, hvis formål er at muliggøre udøvelse af grundlæggende frihedsrettigheder.

(42) Der bør også gives mulighed for at fravige forbuddet mod at behandle følsomme kategorier af oplysninger, når det er fastsat i EU-retten eller medlemsstatsret og er omfattet af de fornødne garantier, således at personoplysninger og andre grundlæggende rettigheder beskyttes, hvis hensyn til samfundsmæssige interesser berettiger det, navnlig databehandling inden for ansættelsesret, socialbeskyttelsesret, herunder pensioner og med henblik på sundhedssikkerhed, overvågning og varsling, forebyggelse eller kontrol af overførbare sygdomme og andre alvorlige trusler mod sundheden. Dette kan ske til sundhedsformål, herunder folkesundhed og forvaltning af sundhedsydelser, især for at sikre kvaliteten og omkostningseffektiviteten af de procedurer, der anvendes til afregning i forbindelse med ydelser og tjenester inden for sygesikringsordninger, eller til arkiveringsformål i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål. En fravigelse bør desuden gøre det muligt at behandle sådanne oplysninger, hvis det er nødvendigt, for at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares, uanset om det er i forbindelse med en retssag eller en administrativ eller udenretslig procedure.

(42a) Særlige kategorier af personoplysninger, der kræver større beskyttelse, må kun behandles til sundhedsmæssige formål, når det er nødvendigt for at opfylde disse formål til gavn for fysiske personer og samfundet som helhed, navnlig i forbindelse med forvaltning af sundheds- eller socialydelser og -systemer, herunder forvaltningers og centrale nationale sundhedsmyndigheders behandling af sådanne oplysninger med henblik på kvalitetskontrol, forvaltningsoplysninger og det generelle nationale og lokale tilsyn med sundheds- eller socialsystemet, og for at sikre kontinuitet inden for sundheds- eller socialforsorg og sundhedsydelser på tværs af grænserne eller med henblik på sundhedssikkerhed, overvågning og varsling eller arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål baseret på EU-retten eller medlemsstatsret, og som skal opfylde et formål af offentlig interesse, samt studier, der foretages i samfundets interesse på folkesundhedsområdet. Denne forordning bør derfor fastsætte harmoniserede betingelser for behandling af særlige kategorier af personlige helbredsoplysninger for så vidt angår specifikke behov, navnlig hvis behandlingen af disse oplysninger foretages til visse sundhedsmæssige formål af personer, der er underlagt tavshedspligt. EU-retten eller medlemsstatsret bør omfatte specifikke og egnede foranstaltninger til at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og personoplysninger. Medlemsstaterne bør kunne opretholde eller indføre yderligere betingelser, herunder begrænsninger, for behandling af genetiske data, biometriske data eller sundhedsoplysninger. Dette bør dog ikke hæmme den frie udveksling af oplysninger i Unionen, når disse betingelser finder anvendelse på grænseoverskridende behandling af sådanne oplysninger.

- (42b) Behandling af særlige kategorier af personoplysninger kan være nødvendig af hensyn til samfundsinteresser hvad angår folkesundhed uden den registreredes samtykke. Denne behandling er omfattet af passende og specifikke foranstaltninger med henblik på at beskytte fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder. I denne sammenhæng fortolkes "folkesundhed" som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1338/2008 af 16. december 2008 om fællesskabsstatistikker over folkesundhed og arbejdsmiljø, dvs. alle elementer vedrørende sundhed, nemlig helbredstilstand, herunder sygelighed og invaliditet, determinanter med en indvirkning på denne helbredstilstand, behov for sundhedspleje, ressourcer tildelt sundhedsplejen, ydelse af og almen adgang til sundhedspleje, udgifter til og finansiering af sundhedspleje samt dødsårsager. Sådant behandling af personlige helbredsoplysninger af samfundsmæssig interesse bør ikke medføre, at tredjeparter såsom arbejdsgivere, forsikringsselskaber eller pengeinstitutter behandler personoplysninger til andre formål.
- (43) Offentlige myndigheders behandling af personoplysninger for at forfølge officielt anerkendte religiøse sammenslutningers målsætninger, der er fastsat i forfatningsretten eller folkeretten, foretages også i samfundets interesse.
- (44) Hvis det i forbindelse med afholdelse af valg i en medlemsstat er nødvendigt, for at det demokratiske system kan fungere, at politiske partier indsamler oplysninger om enkeltpersoners politiske holdninger, kan behandling af sådanne oplysninger tillades af hensyn til varetagelsen af samfundsinteresser, såfremt der fastsættes bestemmelser om fornødne garantier.
- (45) Hvis de oplysninger, der behandles af en dataansvarlig, ikke sætter den dataansvarlige i stand til at identificere en fysisk person, bør den dataansvarlige ikke være forpligtet til at indhente yderligere oplysninger for at identificere den registrerede udelukkende med det formål at overholde bestemmelserne i denne forordning. Den dataansvarlige bør dog ikke nægte at tage imod yderligere oplysninger fra den registrerede, som han eller hun giver med henblik på udøvelsen af sine rettigheder. Identifikation bør omfatte digital identifikation af en registreret, for eksempel gennem en autentifikationsmekanisme, såsom de samme legitimationsoplysninger, som den registrerede anvender til at logge på den onlinetjeneste, der tilbydes af den dataansvarlige.

- (46) Princippet om gennemsigtighed kræver, at enhver oplysning, som er rettet til det offentlige eller den registrerede, bør være koncis, lettilgængelig og letforståelig, og at der benyttes et klart og enkelt sprog og endvidere, hvis det er relevant, visualisering. Disse oplysninger kan gøres tilgængelige i elektronisk form, f.eks. når de er rettet mod offentligheden, via et websted. Dette er især relevant inden for f.eks. annoncering på internettet, hvor den store vækst i antallet af aktører og den anvendte teknologis kompleksitet gør det vanskeligt for den registrerede at vide og forstå, om der indsamles personoplysninger om vedkommende, af hvem og til hvilket formål. Eftersom børn bør nyde særlig beskyttelse, bør alle oplysninger og meddelelser, hvis behandling er rettet mod et barn, være i et så klart og enkelt sprog, at et barn let kan forstå dem.
- (47) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser, som kan lette registreredes udøvelse af deres rettigheder som fastsat i denne forordning, herunder mekanismer til at anmode om og i givet fald opnå gratis indsigt, berigtigelse og sletning og til at udøve retten til indsigelse. Den dataansvarlige bør derfor også give mulighed for elektroniske anmodninger, navnlig hvis personoplysninger behandles elektronisk. Den dataansvarlige bør være forpligtet til at besvare sådanne anmodninger fra en registreret uden unødigt forsinkelse og senest inden for en måned og begrunde det, hvis vedkommende ikke agter at imødekomme den registreredes anmodning.
- (48) Principperne om rimelig og gennemsigtig behandling kræver, at den registrerede informeres om behandlingsaktivitetens eksistens og deres formål. Den dataansvarlige bør give den registrerede eventuelle yderligere oplysninger, der er nødvendige for at garantere en rimelig og gennemsigtig behandling, under hensyn til de specifikke omstændigheder og forhold, som personoplysningerne behandles under. Den registrerede bør desuden informeres om tilstedeværelse af profilering og konsekvenserne heraf. Hvis oplysninger indsamles fra den registrerede, bør den registrerede også informeres om, hvorvidt den pågældende er forpligtet til at give oplysninger, og om konsekvenserne, hvis vedkommende ikke giver sådanne oplysninger. Denne information kan gives sammen med standardiserede ikoner med henblik på at give et meningsfuldt overblik over den planlagte behandling på en klart synlig, letlæselig og letforståelig måde. Hvis ikonerne præsenteres elektronisk, bør de være maskinlæsbare.

- (49) Information om behandling af personoplysninger bør gives til den registrerede på tidspunktet for indsamlingen, eller hvis oplysningerne ikke indhentes fra den registrerede, men fra en anden kilde, inden for en rimelig periode afhængigt af de konkrete omstændigheder. Hvis oplysninger legitimt kan videregives til en anden modtager, bør den registrerede informeres, når oplysningerne første gang videregives til modtageren. Hvis den dataansvarlige agter at behandle oplysningerne til et andet formål end det, hvortil de er indsamlet, bør den dataansvarlige forud for denne viderebehandling give den registrerede information om dette andet formål og anden nødvendig information. Hvis den registrerede ikke kan informeres om oplysningernes oprindelse, fordi der er anvendt forskellige kilder, bør informationen gives generelt.
- (50) Det er imidlertid ikke nødvendigt at pålægge denne forpligtelse, hvis den registrerede allerede har denne information, eller hvis registrering eller videregivelse af oplysningerne udtrykkelig er fastsat ved lov, eller hvis det viser sig umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at underrette den registrerede. Sidstnævnte kan navnlig være tilfældet i forbindelse med behandling til arkiveringsformål i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål; i denne forbindelse kan der tages hensyn til antallet af registrerede, oplysningernes alder og eventuelle fornødne garantier, der er stillet.

- (51) En fysisk person bør have ret til indsigt i oplysninger, der er indsamlet om vedkommende, og til let og med rimelige mellemrum at udøve denne ret med henblik på at forvisse sig om og kontrollere en behandlings lovlighed. Dette omfatter fysiske personers ret til indsigt i deres personlige helbredsoplysninger, f.eks. data i deres lægejournaler om diagnoser, undersøgelsesresultater, lægelige vurderinger samt behandling og indgreb, der er foretaget. Enhver registreret bør derfor have ret til at kende og blive underrettet om navnlig det formål, hvortil oplysninger behandles, om muligt for hvor lang tid, og hvem modtagerne af oplysningerne er, hvilken logik der ligger bag en automatisk behandling af oplysningerne, og om de mulige konsekvenser af sådan behandling, i hvert fald når den er baseret på profilering. Hvis det er muligt, kan den dataansvarlige give fjernadgang til et sikkert system, der giver den registrerede direkte adgang til vedkommendes personlige oplysninger. Denne ret bør ikke krænke andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder forretningshemmeligheder eller intellektuel ejendomsret, navnlig den ophavsret, som programmerne er beskyttet af. Dette må dog ikke resultere i, at den registrerede nægtes al information. Hvis den dataansvarlige behandler en stor mængde oplysninger om den registrerede, kan den dataansvarlige anmode om, at den registrerede, inden informationen gives, præciserer, hvilke oplysninger eller hvilke behandlingsaktiviteter anmodningen vedrører.
- (52) Den dataansvarlige bør træffe alle rimelige foranstaltninger for at kontrollere identiteten af en registreret, som anmoder om indsigt, navnlig i forbindelse med onlinetjenester og online-ID'er. En dataansvarlig må ikke opbevare personoplysninger alene for at kunne reagere på mulige anmodninger.

- (53) En fysisk person bør have ret til at få berigtiget sine personoplysninger og "ret til at blive glemt", hvis opbevaringen af sådanne oplysninger ikke er i overensstemmelse med denne forordning eller med EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige er omfattet af. En registreret bør navnlig have ret til at få sine personoplysninger slettet og ikke længere behandlet, hvis oplysningerne ikke længere er nødvendige til de formål, hvortil de er blevet indsamlet eller på anden måde behandlet, hvis den registrerede har trukket sit samtykke til behandling tilbage, hvis den registrerede gør indsigelse mod behandling af personoplysninger om vedkommende, eller hvis behandlingen af vedkommendes personoplysninger i øvrigt ikke er i overensstemmelse med denne forordning. Denne ret er især relevant, når den registrerede har givet sit samtykke som barn, da denne ikke fuldt ud var bekendt med risiciene i forbindelse med behandling, og senere ønsker at fjerne sådanne personoplysninger, navnlig på internettet. Den registrerede bør kunne udøve denne rettighed, uanset om vedkommende ikke længere er et barn. Yderligere opbevaring af oplysningerne bør dog være lovlig, hvis det er nødvendigt for at udøve retten til ytrings- og informationsfrihed, for at opfylde en retlig forpligtelse, for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget, af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet, med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål, eller for at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares.
- (54) For at styrke "retten til at blive glemt" i onlinemiljøet bør retten til sletning også udvides, så en dataansvarlig, der har offentliggjort personoplysninger, forpligtes til at underrette de dataansvarlige, der behandler sådanne oplysninger, med henblik på at få slettet alle link til, kopier af eller gengivelser af de pågældende personoplysninger. For at sikre ovennævnte information bør den dataansvarlige tage rimelige skridt under hensyn til den tilgængelige teknologi og de midler, som den dataansvarlige har til sin rådighed, herunder tekniske foranstaltninger, til at informere de dataansvarlige, der behandler oplysningerne, om den registreredes anmodning.

- (54a) Metoder til at begrænse behandling af personoplysninger kan bl.a. omfatte, at udvalgte oplysninger midlertidig flyttes til et andet behandlingssystem, at udvalgte oplysninger gøres utilgængelige for brugere, eller at offentliggjorte oplysninger midlertidig fjernes fra et websted. I automatiske registre bør begrænsning af behandling af personoplysninger i princippet sikres ved hjælp af tekniske midler på en sådan måde, at oplysningerne ikke kan viderebehandles og ikke længere kan ændres. Det forhold, at behandling af personoplysninger er begrænset, bør angives i systemet på en sådan måde, at det tydeligt fremgår, at behandling af personoplysningerne er begrænset.
- (55) For at give den registrerede øget kontrol over sine personoplysninger bør vedkommende, når behandling af personoplysninger foretages automatisk, også kunne modtage de personoplysninger, der vedrører vedkommende, som vedkommende har givet til en dataansvarlig, i et struktureret, almindeligt anvendt, maskinlæsbart og interoperabelt format og kunne videresende dem til en anden dataansvarlig. Dataansvarlige bør opfordres til at udvikle interoperable formater, der muliggør dataportabilitet. Denne ret bør gælde, hvis den registrerede har givet personoplysningerne baseret på sit samtykke, eller hvis behandlingen er nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt. Den bør ikke gælde, hvis behandlingen er baseret på et andet retligt grundlag end samtykke eller kontrakt. Denne ret bør på grund af selve sin karakter ikke udøves over for dataansvarlige, der behandler oplysninger under udøvelsen af deres offentlige opgaver. Derfor bør den navnlig ikke gælde, hvis behandling af personoplysninger er nødvendig for at opfylde en retlig forpligtelse, som den dataansvarlige er underlagt, eller for at udføre en opgave i samfundets interesse eller under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget. Den registreredes ret til at videresende eller modtage personoplysninger vedrørende vedkommende skaber ikke en forpligtelse for dataansvarlige til at indføre eller opretholde databehandlingssystemer, som er teknisk compatible. Såfremt et sæt personoplysninger vedrører mere end én registreret, bør retten til at modtage oplysningerne ikke berøre andre registreredes rettigheder i overensstemmelse med denne forordning. Denne ret bør heller ikke berøre den registreredes ret til at få slettet personoplysninger og begrænsningerne i denne ret som fastsat i denne forordning og bør især ikke indebære, at personoplysninger, som den registrerede har givet til opfyldelse af en kontrakt, slettes, i det omfang og så længe oplysningerne er nødvendige for opfyldelse af kontrakten. Hvis det er teknisk muligt, bør den registrerede have ret til at få videresendt oplysningerne direkte fra dataansvarlig til dataansvarlig.

- (56) I tilfælde, hvor personoplysninger kan behandles lovlige, fordi behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse eller under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget, eller af hensyn til en dataansvarligs eller en tredjemands legitime interesse, bør en registreret ikke desto mindre have ret til at gøre indsigelse mod behandling af oplysninger om den pågældendes særlige situation. Det bør være op til den dataansvarlige at påvise, at dennes vægtige legitime interesser har forrang for den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.
- (57) Hvis personoplysninger behandles med henblik på direkte markedsføring, bør den registrerede til enhver tid have ret til gratis at gøre indsigelse mod en sådan behandling, herunder profilering, i det omfang den vedrører direkte marketing, uanset om det drejer sig om indledende eller yderligere behandling. Den registrerede skal udtrykkelig oplyses om denne ret, som skal forelægges klart og adskilt fra alle andre oplysninger.

(58) Den registrerede bør have ret til ikke at blive gjort til genstand for en afgørelse, der kan omfatte en foranstaltning, som evaluerer personlige forhold vedrørende vedkommende og alene bygger på automatisk behandling, og som har retsvirkning eller tilsvarende betydelige konsekvenser for den pågældende, såsom et automatisk afslag på en onlineansøgning om kredit eller e-rekrutteringsprocedurer uden nogen menneskelig indgriben. En sådan behandling omfatter også "profilering" bestående i enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der evaluerer personlige forhold vedrørende en fysisk person, navnlig for at analysere eller forudsige forhold vedrørende arbejdsindsats, økonomisk situation, helbred, personlige præferencer eller interesser, pålidelighed eller adfærd eller opholdssted eller bevægelser, så længe den har retsvirkning eller tilsvarende betydelige konsekvenser for den pågældende. Beslutningstagning baseret på en sådan behandling, herunder profilering, bør dog være tilladt, når EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige er omfattet af, udtrykkelig tillader det, herunder med henblik på overvågning og forebyggelse af svig og skatteunddragelse i overensstemmelse med EU-institutionernes eller nationale tilsynsmyndigheders forordninger, standarder og henstillinger og for at garantere sikkerheden og pålideligheden af en tjeneste, der ydes af den dataansvarlige, eller hvis det er nødvendigt for indgåelse eller opfyldelse af en kontrakt mellem den registrerede og en dataansvarlig, eller når den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke. En sådan behandling bør under alle omstændigheder ledsages af de fornødne garantier, herunder specifik underretning af den registrerede og ret til menneskelig indgriben, og en sådan foranstaltning bør ikke omfatte et barn, samt ret til at fremkomme med sine synspunkter, til at få en forklaring på den afgørelse, der er truffet efter en sådan evaluering, og til at bestride afgørelsen. For at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling for så vidt angår den registrerede under hensyntagen til de specifikke omstændigheder og forhold, som personoplysningerne behandles under, bør den dataansvarlige anvende passende matematiske eller statistiske procedurer til profileringen, gennemføre tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der navnlig kan sikre, at faktorer, der resulterer i unøjagtige oplysninger, bliver rettet, og at risikoen for fejl minimeres, samt sikre personoplysninger på en måde, der tager højde for de potentielle risici for den registreredes interesser og rettigheder, og som hindrer bl.a. forskelsbehandling af fysiske personer på grund af race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetisk status eller helbredstilstand eller seksuel orientering, eller som resulterer i foranstaltninger, der har en sådan virkning. Automatisk beslutningstagning og profilering baseret på særlige kategorier af personoplysninger bør kun tillades under særlige omstændigheder.

- (58a) Profilering som sådan er omfattet af reglerne i denne forordning vedrørende behandling af personoplysninger, såsom retsgrundlag for behandling og databeskyttelsesprincipper. Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør have mulighed for at udstede retningslinjer i denne forbindelse.
- (59) Specifikke principper og retten til oplysninger, til indsigt, berigtigelse og sletning af oplysninger, retten til dataportabilitet, retten til indsigelse, afgørelser baseret på profilering og meddelelse af et brud på persondatasikkerheden til en registreret og visse tilknyttede forpligtelser for de dataansvarlige kan indskrænkes af EU-retten eller medlemsstatsret, for så vidt det er nødvendigt og hensigtsmæssigt i et demokratisk samfund af hensyn til den offentlige sikkerhed, herunder beskyttelse af menneskeliv, især som reaktion på naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed, eller brud på de etiske regler for lovregulerede erhverv, andre af Unionens eller en medlemsstats samfundsinteresser, navnlig Unionens eller en medlemsstats vigtige økonomiske eller finansielle interesser, føring af offentlige registre i offentlighedens interesse, viderebehandling af arkiverede personoplysninger for at tilvejebringe specifikke oplysninger om politisk adfærd under tidligere totalitære regimer eller beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder, herunder social sikring, folkesundhed og humanitære formål. En sådan indskrænkning bør opfylde kravene i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (60) Der bør fastsættes bestemmelser om den dataansvarliges ansvar, herunder erstatningsansvar, for enhver behandling af personoplysninger, der foretages af den dataansvarlige eller på vegne af den dataansvarlige. Den dataansvarlige bør navnlig have pligt til at gennemføre passende og effektive foranstaltninger og kunne påvise, at behandlingsaktiviteter er i overensstemmelse med denne forordning, herunder foranstaltningernes effektivitet. Disse foranstaltninger bør tage højde for behandlingens karakter, omfang, kontekst og formål og risikoen for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.

- (60a) Sådanne risici af varierende sandsynlighed og alvor kan opstå som følge af behandling af oplysninger, der kan føre til fysisk, materiel eller immateriel skade, navnlig hvis behandlingen kan give anledning til forskelsbehandling, identitetstyveri eller -svig, finansielle tab, skade på omdømme, tab af fortrolighed for oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, uautoriseret ophævelse af pseudonymisering eller andre betydelige økonomiske eller sociale konsekvenser, hvis de registrerede kan blive berøvet deres rettigheder og frihedsrettigheder eller muligheden for at udøve kontrol med deres personoplysninger, hvis der behandles personoplysninger, der viser race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, helbredsoplysninger eller oplysninger om seksuelle forhold eller straffedomme og strafbare handlinger eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger, hvis personlige forhold evalueres, navnlig analyse eller forudsigelse af forhold vedrørende indsats på arbejdspladsen, økonomisk situation, helbred, personlige præferencer eller interesser, pålidelighed eller adfærd eller opholdssted eller bevægelser, med henblik på at oprette eller anvende personlige profiler, hvis der behandles personoplysninger om sårbare fysiske personer, navnlig børn, eller hvis behandlingen omfatter en stor mængde personoplysninger og berører mange registrerede.
- (60b) Risikoens sandsynlighed og alvor for så vidt angår den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder bør bestemmes ud fra en databehandlings karakter, omfang, kontekst og formål. Risikoen bør evalueres på grundlag af en objektiv vurdering, hvorved det fastslås, om databehandlingsaktiviteter indebærer en risiko eller en høj risiko.
- (60c) Retningslinjer for den dataansvarliges eller databehandlerens gennemførelse af passende foranstaltninger og for påvisning af dennes overholdelse af bestemmelserne, navnlig for så vidt angår identificering af risikoen i forbindelse med behandlingen, vurdering heraf med hensyn til deres oprindelse, karakter, sandsynlighed og alvor og identificering af bedste praksis med henblik på at mindske denne risiko, kan især opstilles via godkendte adfærdskodekser, godkendte certificeringer eller retningslinjer fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd eller gennem en databeskyttelsesansvarligs anvisninger. Det Europæiske Databeskyttelsesråd kan også opstille retningslinjer for behandlingsaktiviteter, som anses for sandsynligvis ikke at medføre en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, og give anvisninger for, hvilke foranstaltninger der kan være tilstrækkelige i disse tilfælde for at afhjælpe en sådan risiko.

- (61) Beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger kræver, at der træffes passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at denne forordnings krav opfyldes. For at kunne påvise overholdelse af denne forordning bør den dataansvarlige vedtage interne politikker og gennemføre foranstaltninger, som er i overensstemmelse med navnlig principperne om indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. bestå i minimering af behandlingen af personoplysninger, pseudonymisering af personoplysninger så hurtigt som muligt og gennemsigtighed for så vidt angår personoplysningers funktion og behandling, således at den registrerede kan overvåge databehandlingen, og den dataansvarlige kan tilvejebringe og forbedre sikkerhedselementer. Når producenter af produkter, tjenester og applikationer udvikler, udformer, udvælger og bruger applikationer, tjenester og produkter, der enten er baseret på behandling af personoplysninger eller behandler personoplysninger, for at udføre deres opgaver, bør de tilskyndes til at tage højde for retten til databeskyttelse i forbindelse med udvikling og udformning af sådanne produkter, tjenester og applikationer og til under behørig hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau at sørge for, at de dataansvarlige og databehandlerne er i stand til at opfylde deres databeskyttelsesforpligtelser. Der bør også tages hensyn til principperne om indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger i forbindelse med offentlige udbud.
- (62) Beskyttelse af registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt de dataansvarliges og databehandlernes ansvar, herunder erstatningsansvar, også i forbindelse med tilsynsmyndighedernes overvågning og foranstaltninger, kræver en klar fordeling af ansvarsområderne i medfør af denne forordning, herunder når en dataansvarlig fastlægger formålene med og metoderne til behandling sammen med andre dataansvarlige, eller når en behandling foretages på vegne af en dataansvarlig.

(63) Hvis en dataansvarlig eller en databehandler, som ikke er etableret i Unionen, behandler personoplysninger om registrerede, der befinder sig i Unionen, og hvis behandlingsaktiviteter vedrører udbud af varer eller tjenesteydelser, uanset om betaling fra de registrerede er påkrævet, til sådanne registrerede i Unionen eller overvågning af deres adfærd, hvis adfærden finder sted i Unionen, bør den dataansvarlige eller databehandleren udpege en repræsentant, medmindre behandlingen er lejlighedsvis, ikke indebærer behandling i stort omfang af særlige kategorier oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, eller behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser, jf. artikel 9a, og sandsynligvis ikke indebærer en risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder under hensyntagen til behandlingens karakter, kontekst, omfang og formål, eller hvis den dataansvarlige er en offentlig myndighed eller et offentligt organ. Repræsentanten bør handle på den dataansvarliges eller databehandlerens vegne og kan kontaktes af enhver tilsynsmyndighed. Repræsentanten bør udtrykkelig udpeges ved et skriftligt mandat fra den dataansvarlige eller databehandleren til at handle på dennes vegne for så vidt angår sidstnævntes forpligtelser i henhold til denne forordning. Udpegelsen af en sådan repræsentant berører ikke den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar, herunder erstatningsansvar, i henhold til denne forordning. En repræsentant bør udføre sine opgaver i overensstemmelse med mandatet fra den dataansvarlige, herunder samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder om enhver foranstaltning, der træffes for at sikre overholdelse af denne forordning. Den udpegede repræsentant bør være underlagt håndhævelsesforanstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse fra den dataansvarliges side.

(63a) Med henblik på at sikre opfyldelse af kravene i denne forordning i forbindelse med behandling, der foretages af en databehandler på vegne af den dataansvarlige, når databehandleren overdrages behandlingsaktiviteter, bør den dataansvarlige udelukkende benytte sig af databehandlere, der kan give tilstrækkelige garantier, navnlig i form af ekspertise, pålidelighed og ressourcer, for gennemførelse af tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der opfylder kravene i denne forordning, herunder med hensyn til behandlingssikkerhed. Databehandlerens overholdelse af en godkendt adfærdskodeks eller en godkendt certificeringsmekanisme kan bruges som et element til at påvise, at den dataansvarlige opfylder sine forpligtelser. Bestemmelserne om behandling ved en databehandler bør fastsættes i en kontrakt eller et andet retligt dokument i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, der binder databehandleren til den dataansvarlige, og hvori er fastsat behandlingens genstand og varighed, behandlingens karakter og formål, typen af personoplysninger og kategorierne af registrerede, idet der tages hensyn til databehandlerens specifikke opgaver og ansvar i forbindelse med den behandling, der skal foretages, og risikoen for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Den dataansvarlige og databehandleren kan vælge at anvende en individuel kontrakt eller standardkontraktbestemmelser, der er vedtaget enten direkte af Kommissionen eller af en tilsynsmyndighed i henhold til sammenhængsmekanismen og derefter vedtaget af Kommissionen. Databehandleren bør efter den dataansvarliges valg tilbagelevere eller slette de pågældende personoplysninger efter afslutning af den behandling, der er foretaget på vegne af den dataansvarlige, medmindre der foreligger et krav om at lagre oplysningerne i henhold til EU-ret eller medlemsstatsret, som databehandleren er underlagt.

(64) (...)

(65) For at påvise overensstemmelse med denne forordning bør den dataansvarlige eller databehandleren føre fortegnelser over behandlingsaktiviteter under sit ansvar. Hver dataansvarlig og databehandler bør have pligt til at samarbejde med tilsynsmyndigheden og efter anmodning stille disse fortegnelser til rådighed for den, så de kan bruges til at overvåge sådanne behandlingsaktiviteter.

- (66) For at opretholde sikkerheden og hindre behandling i strid med denne forordning bør den dataansvarlige eller databehandleren vurdere de risici, som en behandling indebærer, og gennemføre foranstaltninger, der kan mindske disse risici, som f.eks. kryptering. Disse foranstaltninger bør under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau og gennemførelsesomkostningerne sikre et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau, herunder fortrolighed, i forhold til risiciene og karakteren af de personoplysninger, der skal beskyttes. Ved vurderingen af datasikkerhedsrisikoen bør der tages hensyn til de risici, som databehandling indebærer, såsom hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring eller ubemyndiget fremlæggelse af eller adgang til personoplysninger, der er videresendt, lagret eller på anden måde behandlet, og som navnlig kan føre til fysisk, materiel eller immateriel skade.
- (66a) For at fremme overholdelse af denne forordning i tilfælde, hvor behandlingsaktiviteter kan tænkes at føre til en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, bør den dataansvarlige have ansvaret for at foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse for navnlig at vurdere denne risikos oprindelse, karakter, særegenhed og alvor. Resultatet af analysen bør tages i betragtning, når der skal træffes passende foranstaltninger med henblik på at vise, at behandlingen af personoplysningerne er i overensstemmelse med denne forordning. Hvis det fremgår af en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, at behandlingsaktiviteter indebærer en høj risiko, som den dataansvarlige ikke kan begrænse ved passende foranstaltninger med hensyn til tilgængelig teknologi og gennemførelsesomkostninger, bør tilsynsmyndigheden høres forud for behandlingen.

(67) Et brud på persondatasikkerheden kan, hvis det ikke afhjælpes tilstrækkeligt og rettidigt, påføre fysiske personer fysisk, materiel eller immateriel skade, såsom tab af kontrol over deres personoplysninger eller begrænsning af deres rettigheder, forskelsbehandling, identitetstyveri eller -svig, finansielle tab, ubemyndiget ophævelse af pseudonymisering, skade på omdømme, tab af fortrolighed for oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, eller andre økonomiske eller sociale konsekvenser for den berørte fysiske person. Så snart den dataansvarlige bliver bekendt med, at der er sket et brud på persondatasikkerheden, bør vedkommende derfor uden unødigt forsinkelse og om muligt senest 72 timer efter, at denne er blevet bekendt med det, anmelde bruddet på persondatasikkerheden til den kompetente tilsynsmyndighed, medmindre den dataansvarlige i overensstemmelse med ansvarlighedsprincippet kan påvise, at bruddet på persondatasikkerheden sandsynligvis ikke vil medføre risiko for fysiske personers rettigheder eller frihedsrettigheder. Hvis dette ikke kan ske inden for 72 timer, bør anmeldelsen ledsages af en begrundelse for forsinkelsen, og oplysningerne kan indgives trinvis uden unødigt yderligere forsinkelse.

(67a) (ny) Fysiske personer bør underrettes uden unødigt forsinkelse, hvis brud på persondatasikkerheden sandsynligvis vil medføre en høj risiko for de pågældende fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, så de kan træffe de nødvendige forholdsregler. Underretningen bør beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og indeholde anbefalinger til den berørte fysiske person med henblik på at begrænse de mulige skadevirkninger. Underretninger til registrerede bør gives, så snart det med rimelighed er muligt, i tæt samarbejde med tilsynsmyndigheden og under overholdelse af retningslinjer, der er udstukket af denne eller andre relevante myndigheder (f.eks. de retshåndhævende myndigheder). Eksempelvis kræver behovet for at begrænse en umiddelbar risiko for skade omgående underretning af de registrerede, mens behovet for at gennemføre passende foranstaltninger mod fortsatte eller lignende brud kan begrunde en længere frist.

(68) Det skal undersøges, om alle passende teknologiske beskyttelsesforanstaltninger og organisatoriske foranstaltninger er blevet gennemført, for omgående at kunne fastslå, om et brud på persondatasikkerheden har fundet sted, og med det samme informere tilsynsmyndigheden og den registrerede. Det bør fastslås, at anmeldelsen/underretningen fandt sted uden unødigt forsinkelse, under særlig hensyntagen til karakteren og alvoren af bruddet på persondatasikkerheden og dets konsekvenser og skadevirkninger for den registrerede. En sådan anmeldelse/underretning kan føre til indgriben fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med dens opgaver og beføjelser i henhold til denne forordning.

(68a) (...)

(69) Når der fastsættes nærmere regler for, hvilket format og hvilke procedurer der skal anvendes ved underretning om brud på persondatasikkerheden, bør der tages hensyn til omstændighederne ved bruddet, herunder om personoplysningerne var beskyttet med passende tekniske beskyttelsesforanstaltninger, der effektivt begrænser sandsynligheden for identitetssvig eller andre former for misbrug. Sådanne regler og procedurer bør endvidere tage hensyn til de retshåndhævende myndigheders legitime interesser, hvis en tidlig videregivelse unødigt kan hæmme undersøgelsen af omstændighederne ved et brud.

(70) Ved direktiv 95/46/EF blev der fastsat en generel forpligtelse til at anmelde behandling af personoplysninger til tilsynsmyndighederne. Denne forpligtelse medførte en administrativ og finansiel byrde, men den bidrog ikke i alle tilfælde til at forbedre beskyttelsen af personoplysninger. En så vilkårlig og generel anmeldelsespligt bør derfor afskaffes og erstattes med effektive procedurer og mekanismer, som i stedet fokuserer på de typer behandlingsaktiviteter, der sandsynligvis vil føre til en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i medfør af deres karakter, omfang, kontekst og formål. Sådanne typer behandlingsaktiviteter kan være aktiviteter, der navnlig indebærer brug af ny teknologi, eller som er en ny slags aktiviteter, og hvor den dataansvarlige ikke før har foretaget en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, eller som er blevet nødvendige på grund af den tid, der er gået siden den oprindelige behandling.

(70a) I sådanne tilfælde bør den dataansvarlige inden behandlingen foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse med henblik på at vurdere den høje risikos specifikke sandsynlighed og alvor under hensyntagen til behandlingens karakter, omfang, kontekst og formål samt risikokilderne, der navnlig bør omfatte de planlagte foranstaltninger, garantier og mekanismer, der skal begrænse denne risiko, sikre beskyttelsen af personoplysninger og påvise overensstemmelse med denne forordning.

(71) Dette er især relevant i forbindelse med omfattende behandlingsaktiviteter til behandling af meget store mængder personoplysninger på regionalt, nationalt eller overnationalt plan, der kan berøre mange registrerede, og som sandsynligvis vil indebære en høj risiko, f.eks. på grund af deres følsomhed, hvis der i overensstemmelse med det opnåede niveau af teknologisk viden sker omfattende brug af ny teknologi, samt i forbindelse med andre behandlingsaktiviteter, der indebærer en høj risiko for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig hvis disse aktiviteter gør det vanskeligere for registrerede at udøve deres rettigheder. Der bør også foretages en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i tilfælde, hvor oplysninger behandles med det formål at træffe beslutninger vedrørende specifikke fysiske personer efter en systematisk og omfattende vurdering af personlige forhold vedrørende fysiske personer baseret på profilering af disse oplysninger eller efter behandling af særlige kategorier af personoplysninger, biometriske data eller oplysninger om straffedomme og straffbare handlinger eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger. En konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse er ligeledes påkrævet ved omfattende overvågning af offentligt tilgængelige områder, navnlig ved brug af optoelektronisk udstyr, eller ved andre aktiviteter, hvor den kompetente tilsynsmyndighed mener, at den pågældende behandling sandsynligvis indebærer en høj risiko for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig fordi den hindrer registrerede i at udøve en rettighed eller gøre brug af en tjeneste eller en kontrakt, eller fordi den foretages på systematisk og omfattende vis. Behandling af personoplysninger bør ikke betragtes som omfattende, hvis der er tale om en læges, sundhedspersonales eller en advokats behandling af personoplysninger om patienter eller klienter. I disse tilfælde bør en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse ikke være obligatorisk.

- (72) Der kan være tilfælde, hvor det kan være fornuftigt og økonomisk at foretage en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, som omhandler andet end ét enkelt projekt, f.eks. hvis offentlige myndigheder eller organer har planer om at indføre en fælles applikation eller behandlingsplatform, eller hvis flere dataansvarlige planlægger at indføre en fælles applikation eller behandlingsplatform på tværs af en industrisektor eller et industrisegment eller for en udbredt horisontal aktivitet.
- (73) I forbindelse med vedtagelsen af en national lov, der udgør grundlaget for en offentlig myndigheds eller et offentligt organs udførelse af opgaver, og som regulerer den eller de pågældende specifikke behandlinger, kan medlemsstaterne vurdere, at en sådan analyse skal foretages inden behandlingsaktiviteterne.
- (74) Såfremt en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse viser, at en behandling uden planlagte garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer til at begrænse risikoen vil føre til en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, og den dataansvarlige mener, at risikoen ikke kan begrænses gennem rimelige midler for så vidt angår tilgængelig teknologi og gennemførelsesomkostninger, bør tilsynsmyndigheden høres inden indledning af behandlingsaktiviteterne. En sådan høj risiko vil sandsynligvis være en følge af visse typer databehandling og omfanget og hyppigheden af behandlingen, der også kan føre til skade for eller indgreb i fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder. Tilsynsmyndigheden bør reagere på en høringsanmodning inden for et fastsat tidsrum. Tilsynsmyndighedens manglende reaktion inden for den fastsatte frist bør dog ikke berøre tilsynsmyndighedens mulighed for at gribe ind i overensstemmelse med dens opgaver og beføjelser i henhold til denne forordning, herunder beføjelsen til at forbyde behandlingsaktiviteter. Som led i denne høringsproces kan resultatet af en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, der foretages for den pågældende behandling i henhold til artikel 33, forelægges tilsynsmyndigheden, navnlig de foranstaltninger, der påtænkes for at begrænse risikoen for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.

- (74a) Databehandleren bør bistå den dataansvarlige, når det er nødvendigt og på anmodning, med at sikre opfyldelse af de forpligtelser, der udspringer af foretagelse af konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse og forudgående høring af tilsynsmyndigheden.
- (74b) Tilsynsmyndigheden bør ligeledes høres som led i udarbejdelsen af lovgivning eller regulerende foranstaltninger, som omhandler behandling af personoplysninger, med henblik på at sikre, at den planlagte behandling er i overensstemmelse med denne forordning, og navnlig for at begrænse risiciene for den registrerede.
- (75) Hvis behandling foretages af en offentlig myndighed, bortset fra domstole eller uafhængige retlige myndigheder, når de udfører deres retlige opgaver, eller hvis behandling i den private sektor foretages af en dataansvarlig, hvis kerneaktiviteter består i behandlingsaktiviteter, som kræver regelmæssig og systematisk overvågning af de registrerede, bør en person med ekspertise i databeskyttelsesret og -praksis bistå den dataansvarlige eller databehandleren med at overvåge, at denne forordning overholdes internt. I den private sektor vedrører en dataansvarligs kerneaktiviteter vedkommendes hovedaktiviteter og ikke behandling af personoplysninger som biaktivitet. Den nødvendige ekspertise bør navnlig fastlægges i henhold til de databehandlingsaktiviteter, der foretages, og den beskyttelse, der kræves af de personoplysninger, som den dataansvarlige eller databehandleren behandler. Sådanne databeskyttelsesansvarlige bør, uanset om de er ansat hos den dataansvarlige eller ej, være i stand til at udøve deres hverv på uafhængig vis.
- (76) Sammenslutninger eller andre organer, der repræsenterer kategorier af dataansvarlige eller databehandlere, bør opfordres til at udarbejde adfærdskodekser inden for rammerne af denne forordning med henblik på at fremme en effektiv anvendelse af denne forordning under hensyntagen til de specifikke former for behandling, der foretages i visse sektorer, og de særlige behov hos mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Sådanne adfærdskodekser bør navnlig kunne justere dataansvarliges og databehandlers forpligtelser, så der tages hensyn til den risiko, som kan forventes at følge af behandlingen for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.

- (76a) Under udarbejdelsen af en adfærdskodeks eller i forbindelse med ændring eller udbygning af en sådan kodeks bør sammenslutninger og andre organer, der repræsenterer kategorier af dataansvarlige eller databehandlere, høre relevante interessenter, herunder i muligt omfang registrerede, og tage hensyn til bemærkninger og synspunkter, der er fremsat som svar på sådanne høringer.
- (77) For at forbedre gennemsigtigheden og overholdelsen af denne forordning bør fastlæggelsen af certificeringsmekanismer og databeskyttelsesmærkninger og -mærker fremmes, så registrerede hurtigt kan vurdere databeskyttelsesniveauet i forbindelse med relevante produkter og tjenester.
- (78) Strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne til og fra lande uden for Unionen og til og fra internationale organisationer er nødvendig af hensyn til udbygningen af den internationale samhandel og det internationale samarbejde. Udvidelsen af denne strøm har skabt nye udfordringer og betænkeligheder med hensyn til beskyttelsen af personoplysninger. Når personoplysninger videregives fra Unionen til dataansvarlige, databehandlere eller andre modtagere i tredjelande eller til internationale organisationer, må det beskyttelsesniveau, som fysiske personer garanteres i Unionen i medfør af denne forordning, dog ikke undermineres, herunder i tilfælde af yderligere videregivelse af personoplysninger fra et tredjeland eller en international organisation til dataansvarlige, databehandlere i det samme eller et andet tredjeland eller en anden international organisation. Videregivelse til tredjelande og internationale organisationer må under alle omstændigheder kun finde sted under fuld overholdelse af denne forordning. En videregivelse må kun finde sted, hvis den dataansvarlige eller databehandleren opfylder betingelserne i kapitel V, jf. dog de øvrige bestemmelser i denne forordning.
- (79) Denne forordning berører ikke internationale aftaler indgået mellem Unionen og tredjelande om videregivelse af personoplysninger, herunder de fornødne garantier for registrerede. Medlemsstaterne kan indgå internationale aftaler, som omfatter videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, for så vidt sådanne aftaler ikke berører denne forordning eller andre bestemmelser i EU-retten og omfatter et passende beskyttelsesniveau for registreredes grundlæggende rettigheder.

- (80) Kommissionen kan med virkning for hele Unionen fastslå, at visse tredjelande eller et område eller en specifik sektor i et tredjeland eller en international organisation har et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, og dermed skabe retssikkerhed og ensartethed i hele Unionen hvad angår tredjelande eller internationale organisationer, der vurderes at have et sådant beskyttelsesniveau. I disse tilfælde kan personoplysninger videregives til de pågældende lande uden krav om yderligere bemyndigelse. Kommissionen kan også beslutte at tilbagekalde en sådan afgørelse efter at have underrettet og fyldestgørende begrundet det over for det pågældende tredjeland.
- (81) I overensstemmelse med de grundlæggende værdier, som Unionen bygger på, navnlig beskyttelse af menneskerettighederne, bør Kommissionen i sin vurdering af et tredjeland eller et område eller en specifik sektor i et tredjeland tage hensyn til, hvordan det pågældende tredjeland efterlever retsstatsprincippet, adgangen til klage og domstolsprøvelse, internationale menneskerettighedsnormer og -standarder samt sin almindelige og sektorbestemte ret, herunder lovgivning vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, national sikkerhed samt offentlig orden og strafferet. Når der vedtages en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i et område eller en specifik sektor i et tredjeland, bør der tages hensyn til klare og objektive kriterier, som f.eks. specifikke behandlingsaktiviteter og anvendelsesområdet for gældende retsstandarder og lovgivning i tredjelandet. Tredjelandet bør give garantier, der sikrer et passende beskyttelsesniveau, som i det væsentlige svarer til det, der garanteres i Unionen, især når oplysninger behandles i en eller flere specifikke sektorer. Tredjelandet bør navnlig sikre et effektivt uafhængigt databeskyttelsestilsyn og bør fastlægge samarbejdsmechanismer med de europæiske databeskyttelsesmyndigheder, og de registrerede bør have effektive og eksigible rettigheder og effektiv adgang til administrativ og retslig prøvelse.

(81a) Ud over de internationale forpligtelser, som tredjelandet eller den internationale organisation har indgået, bør Kommissionen også tage hensyn til forpligtelser, der følger af tredjelandets eller den internationale organisations deltagelse i multilaterale eller regionale systemer, navnlig i forbindelse med beskyttelse af personoplysninger, samt gennemførelsen af sådanne forpligtelser. Der bør navnlig tages hensyn til tredjelandets tiltrædelse af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med automatisk databehandling af personoplysninger og tillægsprotokollen hertil. Kommissionen bør høre Det Europæiske Databeskyttelsesråd, når den vurderer beskyttelsesniveauet i tredjelande eller internationale organisationer.

(81b) Kommissionen bør overvåge funktionsmåden af afgørelser om beskyttelsesniveauet i et tredjeland, et område eller en specifik sektor i et tredjeland eller en international organisation, herunder afgørelser vedtaget på grundlag af artikel 25, stk. 6, eller artikel 26, stk. 4, i direktiv 95/46/EF. I sine afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet bør Kommissionen fastsætte en mekanisme for regelmæssig revision af deres funktionsmåde. Denne regelmæssige revision bør foretages i samråd med det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation og tage hensyn til enhver relevant udvikling i tredjelandet eller den internationale organisation. I forbindelse med overvågning og foretagelse af regelmæssig revision bør Kommissionen tage hensyn til synspunkter og resultater fra Europa-Parlamentet og Rådet såvel som andre relevante organer og kilder. Kommissionen bør inden for en rimelig frist evaluere funktionsmåden af nævnte afgørelser og rapportere alle relevante resultater til det udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011, der nedsættes ved nærværende forordning, og til Europa-Parlamentet og Rådet.

- (82) Kommissionen kan fastslå, at et tredjeland, et område eller en specifik sektor i dette tredjeland eller en international organisation ikke længere sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau. Overførsel af personoplysninger til et sådant tredjeland eller en sådan international organisation bør derfor forbydes, medmindre kravene i artikel 42-44 er opfyldt. Der bør fastlægges bestemmelser for procedurer for forhandling mellem Kommissionen og sådanne tredjelands eller internationale organisationer. Kommissionen bør rettidigt underrette tredjelandet eller den internationale organisation om årsagerne og indlede høringer med tredjelandet eller den internationale organisation for at afhjælpe situationen.
- (83) I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet bør den dataansvarlige eller databehandleren træffe foranstaltninger for at kompensere for den manglende databeskyttelse i et tredjeland i form af fornødne garantier for den registrerede. Sådanne fornødne garantier kan bestå i anvendelse af bindende virksomhedsregler, standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af Kommissionen, standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af en tilsynsmyndighed eller kontraktbestemmelser godkendt af en tilsynsmyndighed. Disse garantier bør sikre opfyldelse af databeskyttelseskravene og de registreredes rettigheder i forbindelse med intern behandling i EU, herunder tilgængelighed af eksigible rettigheder for registrerede og effektive retsmidler, herunder til at opnå effektiv administrativ eller retslig prøvelse og til at kræve erstatning, i Unionen eller et tredjeland. Garantierne bør navnlig vedrøre overholdelse af de generelle principper for behandling af personoplysninger og principperne om indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger. Videregivelse kan også foretages af offentlige myndigheder eller organer til offentlige myndigheder eller organer i tredjelands eller til internationale organisationer med tilsvarende opgaver eller funktioner, herunder på grundlag af bestemmelser, der medtages i administrative ordninger, f.eks. et aftalememorandum, hvorved de registrerede sikres eksigible og effektive rettigheder. Godkendelse af den kompetente tilsynsmyndighed bør indhentes, når garantierne indgår i administrative ordninger, der ikke er juridisk bindende.

- (84) Den dataansvarliges eller databehandlerens mulighed for at bruge standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af Kommissionen eller en tilsynsmyndighed bør ikke udelukke muligheden for, at den dataansvarlige eller databehandleren medtager standardbestemmelser om databeskyttelse i en mere omfattende kontrakt, herunder en kontrakt mellem databehandleren og en anden databehandler, eller medtager andre bestemmelser eller yderligere garantier, såfremt de hverken direkte eller indirekte er i strid med de standardkontraktbestemmelser, der er vedtaget af Kommissionen eller en tilsynsmyndighed, eller berører de registreredes grundlæggende rettigheder eller frihedsrettigheder. Dataansvarlige og databehandlere bør tilskyndes til at give yderligere garantier gennem kontraktmæssige forpligtelser, der supplerer standardbestemmelserne om beskyttelse.
- (85) En koncern eller en gruppe af virksomheder, der udøver en fælles økonomisk aktivitet, bør kunne benytte godkendte bindende virksomhedsregler for sine internationale videregivelser fra Unionen til organisationer inden for samme koncern eller gruppe af virksomheder, såfremt sådanne virksomhedsregler omfatter alle væsentlige principper og eksigible rettigheder med henblik på at sikre de fornødne garantier for videregivelse eller kategorier af videregivelser af personoplysninger.
- (86) Videregivelse bør tillades under visse omstændigheder, når den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke, og hvor videregivelse er lejlighedsvis og nødvendig i forbindelse med en kontrakt eller et retskrav, uanset om det sker i forbindelse med en retssag eller en administrativ eller udenretslig procedure, herunder procedurer ved reguleringsorganer. Videregivelse bør også tillades, når vigtige samfundsinteresser i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret kræver det, eller når videregivelse sker fra et register, der er oprettet ved lov, og som offentligheden eller personer med en legitim interesse kan konsultere. I sidstnævnte tilfælde bør sådan videregivelse ikke omfatte alle oplysningerne eller alle kategorier af oplysninger i registeret, og når registeret er beregnet til at blive konsulteret af personer, der har en legitim interesse, bør videregivelse kun ske på anmodning af disse personer, eller hvis de skal være modtagere, under fuld hensyntagen til den registreredes interesser og grundlæggende rettigheder.

- (87) Disse fravigelser bør navnlig gælde for videregivelse af oplysninger, der foretages af hensyn til vigtige samfundsinteresser, f.eks. international udveksling af oplysninger mellem konkurrencemyndigheder, skatte- eller toldforvaltninger, finansielle tilsynsmyndigheder eller socialsikringsmyndigheder eller med henblik på folkesundhed, f.eks. i tilfælde af kontaktopsporing i forbindelse med smitsomme sygdomme eller for at nedbringe og/eller afskaffe doping inden for sport. Videregivelse af personoplysninger, der er nødvendig for at beskytte et hensyn af fundamental betydning for den registreredes eller en anden persons vitale interesser, herunder fysisk integritet eller liv, bør ligeledes anses for lovlig, hvis den registrerede er ude af stand til at give sit samtykke. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet kan EU-retten eller medlemsstatsret af hensyn til vigtige samfundsinteresser udtrykkelig fastsætte grænser for videregivelse af særlige kategorier af oplysninger til et tredjeland eller en international organisation. Medlemsstaterne bør give Kommissionen meddelelse om sådanne bestemmelser. Eventuel videregivelse til en international humanitær organisation af personoplysninger om en registreret, der ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke, med henblik på udførelse af en opgave i henhold til Genèvekonventionerne og/eller med henblik på at arbejde for loyal anvendelse af international humanitær ret, som finder anvendelse i væbnede konflikter, kan betragtes som nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser eller for at være af vital interesse for den registrerede.
- (88) Videregivelse, der ikke kan betegnes som værende præget af gentagelser, og som kun vedrører et begrænset antal registrerede, kan også være mulig af hensyn til den dataansvarliges vægtige legitime interesser, hvis den registreredes interesser eller rettigheder og frihedsrettigheder ikke går forud for disse interesser, og hvis den dataansvarlige har vurderet alle omstændigheder i forbindelse med videregivelsen. Den dataansvarlige bør lægge særlig vægt på de pågældende oplysningers karakter, formålet med og varigheden af den eller de foreslåede behandlinger samt situationen i oprindelseslandet, tredjelandet og det endelige bestemmelsesland og de gældende fornødne garantier for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til behandling af deres personoplysninger. Sådant videregivelse bør kun være mulig i enkelttilfælde, hvor ingen af de andre grunde til videregivelse kan finde anvendelse. Med henblik på videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål bør samfundets legitime forventninger om øget viden tages med i overvejelserne. Den dataansvarlige skal underrette tilsynsmyndigheden og den registrerede om videregivelsen.

- (89) Hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af databeskyttelsesniveauet i et tredjeland, bør den dataansvarlige eller databehandleren under alle omstændigheder benytte løsninger, der giver de registrerede eksigible og effektive rettigheder hvad angår behandling af deres personoplysninger i Unionen, når disse oplysninger er blevet videregivet, så de fortsat vil nyde godt af grundlæggende rettigheder og garantier.
- (90) Visse tredjelände vedtager love, forordninger og andre retsakter med det formål direkte at regulere databehandlingsaktiviteter udøvet af fysiske og juridiske personer under medlemsstaternes jurisdiktion. Dette kan omfatte retsafgørelser eller administrative myndigheders afgørelser i tredjelände, der kræver, at en dataansvarlig eller en databehandler videregiver personoplysninger, og som ikke er baseret på en gældende international aftale såsom en traktat om gensidig retshjælp mellem det anmodende tredjeland og Unionen eller en medlemsstat. Ekstraterritorial anvendelse af sådanne love, forordninger og andre retsakter kan være i strid med folkeretten og hindre opnåelse af den beskyttelse af fysiske personer, der garanteres i Unionen ved denne forordning. Videregivelse af oplysninger bør kun tillades, hvis denne forordnings betingelser for videregivelse til tredjelände er opfyldt. Det kan bl.a. være tilfældet, hvis videregivelse er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser, der anerkendes i EU-retten eller en medlemsstats ret, som den dataansvarlige er omfattet af.

- (91) Når personoplysninger overføres på tværs af grænser uden for Unionen, kan det medføre yderligere risici for fysiske personers mulighed for at udøve deres databeskyttelsesrettigheder og beskytte sig mod ulovlig brug eller videregivelse af disse oplysninger. Samtidig må tilsynsmyndighederne i nogle tilfælde konstatere, at de er ude af stand til at følge op på klager eller foretage undersøgelser vedrørende aktiviteter uden for deres grænser. Samarbejdet på tværs af grænserne kan også hæmmes af utilstrækkelige forebyggende eller afhjælpende beføjelser, uensartede retlige ordninger og praktiske hindringer som f.eks. ressourcebegrænsninger. Der er derfor behov for tættere samarbejde mellem datatilsynsmyndigheder, så de bedre kan udveksle oplysninger og gennemføre undersøgelser sammen med de tilsvarende internationale organer. Med henblik på at udvikle mekanismer for internationalt samarbejde for at lette og yde international gensidig bistand til håndhævelsen af lovgivning om beskyttelse af personoplysninger bør Kommissionen og tilsynsmyndighederne udveksle oplysninger og samarbejde om aktiviteter i forbindelse med udøvelsen af deres beføjelser med de kompetente myndigheder i tredjelande på grundlag af gensidighed og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, herunder dem, der er fastsat i kapitel V.
- (92) Oprettelse af tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne, som har beføjelser til at udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser i fuld uafhængighed, har afgørende betydning for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. Medlemsstaterne kan oprette mere end én tilsynsmyndighed for at afspejle deres forfatningsmæssige, organisatoriske og administrative struktur.
- (92a) Tilsynsmyndighedernes uafhængighed bør ikke betyde, at tilsynsmyndighederne ikke kan underkastes kontrol eller overvågningsmekanismer hvad angår deres finansielle udgifter. Det betyder ligeledes heller ikke, at tilsynsmyndighederne ikke kan underkastes domstolskontrol.

- (93) Hvis en medlemsstat opretter flere tilsynsmyndigheder, bør den ved lov fastlægge mekanismer, der sikrer disse tilsynsmyndigheders effektive deltagelse i sammenhængsmekanismen. Den pågældende medlemsstat bør navnlig udpege den tilsynsmyndighed, der fungerer som fælles kontaktpunkt for disse myndigheders effektive deltagelse i mekanismen, med henblik på at sikre et hurtigt og smidigt samarbejde med andre tilsynsmyndigheder, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen.
- (94) Hver tilsynsmyndighed bør have de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer og lokaliteter og den nødvendige infrastruktur til effektivt at kunne udføre sine opgaver, herunder opgaver vedrørende gensidig bistand og samarbejde med andre tilsynsmyndigheder i hele Unionen. Hver tilsynsmyndighed bør have et separat offentligt årligt budget, der kan indgå i det samlede statsbudget eller nationale budget.
- (95) De generelle betingelser for en tilsynsmyndigheds medlem eller medlemmer bør fastsættes ved lov i hver medlemsstat og bør navnlig foreskrive, at disse medlemmer udnævnes enten af parlamentet og/eller regeringen eller statschefen i den pågældende medlemsstat på grundlag af et forslag fra regeringen eller et medlem af regeringen eller af parlamentet eller et kammer heri eller af et uafhængigt organ, der i henhold til medlemsstatens ret har fået denne udnævnelse til opgave efter en gennemsigtig procedure. For at sikre tilsynsmyndighedens uafhængighed bør medlemmet eller medlemmerne handle med integritet, afholde sig fra enhver handling, der er uforenelig med deres hverv, og ikke, så længe deres embedsperiode varer, udøve uforenelig lønnet eller ulønnet virksomhed. Tilsynsmyndigheden bør have sit eget personale, der er udvalgt af tilsynsmyndigheden eller et uafhængigt organ, der er oprettet ved medlemsstatsret, og som udelukkende skal være underlagt tilsynsmyndighedens medlems eller medlemmers ledelse.

- (95a) Hver tilsynsmyndighed bør på sin egen medlemsstats område have kompetence til at udøve sine beføjelser og varetage de opgaver, der er tildelt den i henhold til denne forordning. Dette bør navnlig omfatte behandling i forbindelse med aktiviteter, der gennemføres af den dataansvarliges eller databehandlerens virksomhed på dens egen medlemsstats område, behandling af personoplysninger, der udføres af offentlige myndigheder eller private organer i offentlighedens interesse, behandling, der påvirker registrerede på dens område, eller behandling, der udføres af en dataansvarlig eller en databehandler, som ikke er etableret i Den Europæiske Union, når den er rettet mod registrerede, som har bopæl på dens område. Dette bør omfatte behandling af klager, der er indgivet af en registreret, udførelse af undersøgelser vedrørende forordningens anvendelse og en indsats for at fremme bevidstgørelsen af offentligheden om risici, regler, garantier og rettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger.
- (96) Tilsynsmyndighederne bør overvåge anvendelsen af bestemmelserne i henhold til denne forordning og bidrage til ensartet anvendelse heraf i hele Unionen for at beskytte fysiske personer i forbindelse med behandling af deres personoplysninger og lette fri udveksling af personoplysninger på det indre marked. Til det formål bør tilsynsmyndighederne samarbejde med hinanden og Kommissionen, uden at der er behov for en aftale mellem medlemsstater om gensidig bistand eller om et sådant samarbejde.

- (97) Hvis behandling af personoplysninger finder sted som led i aktiviteter, der udføres af en dataansvarligs eller en databehandlers virksomhed i Unionen, og den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end én medlemsstat, eller hvis den behandling, der finder sted som led i aktiviteter, som udføres af en dataansvarligs eller en databehandlers eneste virksomhed i Unionen, i væsentlig grad påvirker eller i væsentlig grad kan påvirke registrerede i mere end én medlemsstat, bør tilsynsmyndigheden for den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller for den dataansvarliges eller databehandlerens eneste virksomhed fungere som ledende tilsynsmyndighed. Den bør samarbejde med de andre berørte myndigheder, fordi den dataansvarlige eller databehandleren har en virksomhed på deres medlemsstats område, fordi de registrerede, der har bopæl på deres område, er påvirket i væsentlig grad, eller fordi der er blevet indgivet en klage til dem. Og hvis en registreret, der ikke har bopæl i den medlemsstat, har indgivet en klage, bør den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, også være en berørt tilsynsmyndighed. Det Europæiske Databeskyttelsesråd kan inden for rammerne af sine opgaver med at udstede retningslinjer om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning navnlig udstede retningslinjer om, hvilke kriterier der skal tages i betragtning for at fastlægge, hvorvidt en behandling i væsentlig grad påvirker registrerede i mere end én medlemsstat, og hvad der udgør en relevant og begrundet indsigelse.
- (97a) Den ledende virksomhed bør have kompetence til at vedtage bindende afgørelser vedrørende foranstaltninger, der anvender de beføjelser, den er tillagt i overensstemmelse med forordningens bestemmelser. Tilsynsmyndigheden bør i sin egenskab af ledende tilsynsmyndighed nøje inddrage og koordinere de berørte tilsynsmyndigheder i beslutningsprocessen. I tilfælde, hvor der træffes afgørelse om helt eller delvist at afvise den registreredes klage, bør denne afgørelse vedtages af den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet.
- (97b) Afgørelsen bør træffes i fællesskab af den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder og bør være rettet mod den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste virksomhed samt være bindende for den dataansvarlige og databehandleren. Den dataansvarlige eller databehandleren bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af denne forordning samt gennemførelse af den afgørelse, som af den ledende tilsynsmyndighed meddeles den dataansvarlige eller databehandlerens hovedvirksomhed for så vidt angår behandlingsaktiviteter i Unionen.

(97c) Hver tilsynsmyndighed, der ikke fungerer som ledende tilsynsmyndighed, bør være kompetent til at behandle lokale sager, hvis den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end én medlemsstat, men genstanden for den særlige behandling kun vedrører behandling i én medlemsstat og kun vedrører registrerede i denne ene medlemsstat, f.eks. hvis genstanden er behandling af arbejdstageroplysninger i en bestemt beskæftigelsesammenhæng i en medlemsstat. I sådanne tilfælde bør tilsynsmyndigheden straks underrette den ledende tilsynsmyndighed om dette forhold. Efter at være blevet underrettet bør den ledende tilsynsmyndighed afgøre, om den vil behandle sagen inden for mekanismen med et centralt kontaktpunkt i henhold til artikel 54a, eller om den tilsynsmyndighed, der underrettede den, skal behandle sagen på lokalt plan. Når den ledende tilsynsmyndighed afgør, om den vil behandle sagen, bør den tage hensyn til, om den dataansvarlige eller databehandleren har en virksomhed i medlemsstaten for den tilsynsmyndighed, der underrettede den, med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af en afgørelse over for den dataansvarlige eller databehandleren. Hvis den ledende tilsynsmyndighed beslutter at behandle sagen, bør den tilsynsmyndighed, der underrettede den, have mulighed for at forelægge et udkast til afgørelse, som den ledende tilsynsmyndighed bør tage størst muligt hensyn til ved udarbejdelsen af sit udkast til afgørelse inden for mekanismen med et centralt kontaktpunkt i henhold til artikel 54a.

(98) Reglerne om den ledende tilsynsmyndighed og mekanismen med et centralt kontaktpunkt i henhold til artikel 54a bør ikke gælde, når behandling foretages af offentlige myndigheder eller private organer i offentlighedens interesse. I sådanne tilfælde bør kun tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor den offentlige myndighed eller det private organ er etableret, have kompetence til at udøve de beføjelser, som den er tillagt i henhold til denne forordning.

(99) (...)

(100) For at sikre ensartet overvågning og håndhævelse af denne forordning i hele Unionen bør tilsynsmyndighederne i hver medlemsstat have samme opgaver og effektive beføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at fastsætte korrigerende foranstaltninger og sanktioner samt godkendelses- og rådgivningsbeføjelser, navnlig i tilfælde af klager fra fysiske personer, med forbehold af de retsforfølgende myndigheders beføjelser i henhold til national ret, til at indbringe overtrædelser af denne forordning for de retlige myndigheder og/eller deltage i retssager. Disse beføjelser bør også omfatte beføjelse til midlertidig eller definitivt at begrænse, herunder forbyde, behandling. Medlemsstaterne kan fastsætte andre opgaver i forbindelse med beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning. Tilsynsmyndighedernes beføjelser bør udøves i overensstemmelse med de fornødne retssikkerhedsgarantier, der er fastsat i EU-retten og national ret, uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist. Hver foranstaltning bør især være hensigtsmæssig, nødvendig og forholdsmæssig for at sikre overholdelse af denne forordning, idet der tages hensyn til omstændighederne i hver enkelt sag, bør overholde enhver persons ret til at blive hørt, inden der træffes en individuel foranstaltning, som vil berøre den pågældende negativt, og bør undgå overflødige udgifter og urimelige ulemper for de berørte personer. Hvad angår adgang til lokaliteter bør undersøgelsesbeføjelserne udøves i overensstemmelse med specifikke krav i national retspleje, f.eks. krav om en forudgående retskendelse. Hver juridisk bindende foranstaltning, der træffes af en tilsynsmyndighed, bør være skriftlig, klar og utvetydig, angive navnet på den tilsynsmyndighed, der har truffet foranstaltningen, og datoen for iværksættelse af foranstaltningen, være underskrevet af chefen for eller et medlem af tilsynsmyndigheden, som vedkommende har givet bemyndigelse hertil, angive begrundelsen for foranstaltningen og indeholde en henvisning til adgang til effektive retsmidler. Dette bør ikke udelukke yderligere krav i medfør af national retspleje. Vedtagelse af en sådan juridisk bindende afgørelse indebærer, at den kan give anledning til domstolskontrol i medlemsstaten for den tilsynsmyndighed, der har vedtaget afgørelsen.

(101)(...)

(101a) Hvis den tilsynsmyndighed, til hvem en klage er indgivet, ikke er den ledende tilsynsmyndighed, bør den ledende tilsynsmyndighed samarbejde tæt med den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, i overensstemmelse med bestemmelserne om samarbejde og sammenhæng i denne forordning. I sådanne tilfælde bør den ledende tilsynsmyndighed, når den træffer foranstaltninger, der skal have retsvirkning, herunder pålæggelse af administrative bøder, tage størst muligt hensyn til synspunkterne hos den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, og som fortsat bør være kompetent til at foretage undersøgelser på sin egen medlemsstats område i samråd med den ledende tilsynsmyndighed.

(101b) I tilfælde, hvor en anden tilsynsmyndighed bør fungere som ledende tilsynsmyndighed i forbindelse med den dataansvarliges eller databehandlerens behandlingsaktiviteter, men en klages konkrete indhold eller en mulig overtrædelse kun vedrører den dataansvarliges eller databehandlerens behandlingsaktiviteter i den medlemsstat, hvor klagen er indgivet, eller den konstaterede mulige overtrædelse og klagens indhold ikke i væsentlig grad påvirker eller sandsynligvis ikke i væsentlig grad vil påvirke registrerede i andre medlemsstater, bør den tilsynsmyndighed, der modtager en klage eller konstaterer eller på anden måde underrettes om situationer, som indebærer mulige overtrædelser af denne forordning, søge at nå frem til en mindelig løsning med den dataansvarlige, og hvis dette ikke lykkes, udøve alle sine beføjelser. Dette bør omfatte specifik behandling, der foretages på tilsynsmyndighedens medlemsstats område eller for så vidt angår registrerede på den pågældende medlemsstats område, eller behandling, der foretages som led i tilbud om varer eller tjenesteydelser specifikt rettet mod registrerede på tilsynsmyndighedens medlemsstats område, eller som skal vurderes under hensyntagen til relevante retlige forpligtelser i henhold til national ret.

(102) Tilsynsmyndigheders oplysningskampagner over for offentligheden bør omfatte specifikke foranstaltninger rettet mod dataansvarlige, databehandlere, herunder mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, og fysiske personer, navnlig i uddannelsessammenhæng.

- (103) Tilsynsmyndighederne bør bistå hinanden i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og yde gensidig bistand for at sikre ensartet anvendelse og håndhævelse af denne forordning på det indre marked. En tilsynsmyndighed, der har anmodet om gensidig bistand, kan vedtage en foreløbig foranstaltning, hvis den ikke har modtaget svar fra den anmodede tilsynsmyndighed inden for en måned fra modtagelsen af anmodningen.
- (104) Hver tilsynsmyndighed bør, hvis det er relevant, deltage i fælles aktiviteter sammen med andre tilsynsmyndigheder. En tilsynsmyndighed, der modtager en anmodning, bør være forpligtet til at besvare anmodningen inden for en bestemt frist.
- (105) For at sikre ensartet anvendelse af denne forordning i hele Unionen bør der etableres en sammenhængsmekanisme for samarbejde mellem tilsynsmyndighederne. Denne mekanisme bør navnlig anvendes, når en tilsynsmyndighed agter at vedtage en foranstaltning, der skal have retsvirkning, vedrørende behandlingsaktiviteter, der i væsentlig grad påvirker et betydeligt antal registrerede i flere medlemsstater. Den bør også anvendes, hvis en berørt tilsynsmyndighed eller Kommissionen ønsker, at en sådan sag behandles inden for sammenhængsmekanismen. Denne mekanisme berører ikke foranstaltninger, som Kommissionen måtte træffe som led i udøvelsen af sine beføjelser i henhold til traktaterne.
- (106) I forbindelse med anvendelsen af sammenhængsmekanismen bør Det Europæiske Databeskyttelsesråd inden for en bestemt frist afgive udtalelse, hvis det besluttet af et flertal af dets medlemmer, eller hvis en berørt tilsynsmyndighed eller Kommissionen anmoder herom. Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør også tillægges beføjelse til at vedtage juridisk bindende afgørelser i tilfælde af tvister mellem tilsynsmyndigheder. Til dette formål bør det i princippet med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer vedtage juridisk bindende afgørelser i klart definerede tilfælde, hvor der er modstridende synspunkter blandt tilsynsmyndighederne, særlig i samarbejdsmekanismen mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder om en sags realitet, navnlig hvorvidt der foreligger en overtrædelse af denne forordning eller ej.

(107)(...)

(108) Det kan være nødvendigt at handle omgående for at beskytte registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig hvis der er fare for væsentlig vanskeliggørelse af håndhævelsen af en registerets rettigheder. En tilsynsmyndighed kan derfor vedtage behørigt begrundede foreløbige foranstaltninger på sit område med en angivet gyldighedsperiode, der ikke bør overstige tre måneder.

(109) Anvendelse af denne mekanisme bør være en betingelse for lovligheden af en af en tilsynsmyndighed truffet foranstaltning, der skal have retsvirkning, i tilfælde, hvor anvendelse heraf er obligatorisk. I andre tilfælde af tværnational relevans bør mekanismen for samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder finde anvendelse, og gensidig bistand og fælles aktiviteter kan gennemføres mellem de berørte tilsynsmyndigheder på bilateralt eller multilateralt grundlag, uden at det udløser sammenhængsmekanismen.

(110) Med henblik på at fremme, at denne forordning anvendes på en ensartet måde, bør Det Europæiske Databeskyttelsesråd oprettes som et uafhængigt EU-organ. Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør for at kunne opfylde sine målsætninger have status som juridisk person. Det bør repræsenteres af sin formand. Rådet bør erstatte Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, der er nedsat ved direktiv 95/46/EF. Det bør sammensættes af chefen for en tilsynsmyndighed i hver medlemsstat og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller deres respektive repræsentanter. Kommissionen bør deltage i rådets aktiviteter uden stemmeret, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør have særlige stemmerettigheder. Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør bidrage til ensartet anvendelse af denne forordning i hele Unionen, herunder ved at rådgive Kommissionen, navnlig om beskyttelsesniveauet i tredjelande eller internationale organisationer, og fremme samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i hele Unionen. Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør handle uafhængigt, når det udfører sine opgaver.

- (110a) Det Europæiske Databeskyttelsesråd bør bistås af et sekretariat, som stilles til rådighed af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Det personale hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der deltager i udførelsen af de opgaver, som Det Europæiske Databeskyttelsesråd tildeles ved denne forordning, bør udelukkende udføre sine opgaver efter instruks fra formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd og rapportere til denne.
- (111) Enhver registreret bør have ret til at indgive klage til en enkelt tilsynsmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, og have adgang til effektive retsmidler i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, hvis den registrerede finder, at vedkommendes rettigheder i henhold til denne forordning er blevet krænkede, eller hvis tilsynsmyndigheden ikke reagerer på en klage, delvis eller helt afviser eller forkaster en klage eller ikke handler, hvis handling er nødvendig for at beskytte den registreredes rettigheder. Undersøgelse af en klage bør foretages med forbehold af domstolskontrol, i det omfang det er relevant i det specifikke tilfælde. Tilsynsmyndigheden bør underrette den registrerede om gennemførelsen og resultatet af klagen inden for en rimelig frist. Hvis sagen kræver yderligere undersøgelse eller koordinering med en anden tilsynsmyndighed, bør den registrerede undervejs underrettes herom. For at lette indgivelsen af klager bør hver tilsynsmyndighed træffe foranstaltninger som f.eks. at tilbyde en klageformular, der også kan udfyldes elektronisk, uden at udelukke andre kommunikationsmidler.

(112) Hvis en registreret finder, at hans eller hendes rettigheder i henhold til denne forordning er blevet krænket, bør den pågældende have ret til at give et organ, en organisation eller en sammenslutning, som ikke arbejder med gevinst for øje, hvis vedtægtsmæssige formål er i samfundets interesse, som beskæftiger sig med beskyttelse af personoplysninger, og som er etableret i overensstemmelse med en medlemsstats ret, bemyndigelse til på hans eller hendes vegne at indgive en klage til en tilsynsmyndighed, udøve adgangen til retsmidler på vegne af vedkommende eller udøve retten til erstatning på vegne af vedkommende, hvis sidstnævnte er fastsat i medlemsstatsret. Medlemsstaterne kan fastsætte, at et sådant organ eller en sådan organisation eller sammenslutning bør have ret til uafhængigt af en registrerets bemyndigelse at indgive en klage og/eller have adgang til effektive retsmidler i en sådan medlemsstat, hvis det eller den har grund til at formode, at en registrerets rettigheder er blevet krænket som følge af behandling af personoplysninger, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning. Dette organ eller denne organisation eller sammenslutning kan ikke få tilladelse til at kræve erstatning på en registrerets vegne uafhængigt af bemyndigelse fra den registrerede.

(113) Enhver fysisk eller juridisk person har ret til at anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af afgørelser fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd ved Den Europæiske Unions Domstol ("Domstolen") på de betingelser, der er fastsat i artikel 263 i TEUF. De berørte tilsynsmyndigheder, som sådanne afgørelser er rettet til, skal, hvis de ønsker at anfægte afgørelserne, anlægge søgsmål inden for to måneder efter deres meddelelse til dem i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF. Når en dataansvarlig, databehandler eller klageren er umiddelbart og individuelt berørt af Det Europæiske Databeskyttelsesråds afgørelser, kan disse anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af disse afgørelser, og de bør gøre dette senest to måneder efter afgørelsernes offentliggørelse på Det Europæiske Databeskyttelsesråds websted i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF. Uden at dette berører denne ret i artikel 263 i TEUF, bør enhver fysisk eller juridisk person have adgang til effektive retsmidler ved den kompetente nationale domstol til prøvelse af en tilsynsmyndigheds afgørelse, som har retsvirkninger for denne person. En sådan afgørelse vedrører navnlig tilsynsmyndighedens udøvelse af undersøgelsesbeføjelser, korrigerende beføjelser og godkendelsesbeføjelser eller afvisning eller forkastelse af klager. Denne ret omfatter dog ikke andre foranstaltninger truffet af tilsynsmyndigheder, der ikke er juridisk bindende, som f.eks. udtalelser eller rådgivning fra tilsynsmyndigheden. En sag mod en tilsynsmyndighed bør anlægges ved domstolene i den medlemsstat, hvor tilsynsmyndigheden er etableret, og bør føres i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale procesret. Disse domstole bør have fuld jurisdiktion, herunder jurisdiktion til at undersøge alle de faktiske og retlige omstændigheder, der er relevante for den tvist, som de får forelagt. Hvis en klage er blevet afvist eller forkastet af en tilsynsmyndighed, kan klageren anlægge sag ved domstolene i samme medlemsstat. I forbindelse med domstolskontrol vedrørende anvendelsen af denne forordning kan eller i det tilfælde, der er nævnt i artikel 267 i TEUF, skal de nationale domstole, som anser en afgørelse om spørgsmålet for nødvendig for at afsige dom, anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse om fortolkning af EU-retten, herunder denne forordning. Hvis en afgørelse truffet af en tilsynsmyndighed, som gennemfører en afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, anfægtes ved en national domstol, og gyldigheden af Det Europæiske Databeskyttelsesråds afgørelse er omtvistet, har den nationale domstol ikke beføjelse til at erklære Det Europæiske Databeskyttelsesråds afgørelse for ugyldig, men skal forelægge Domstolen spørgsmålet om gyldighed i henhold til artikel 267 i TEUF som fortolket af Domstolen, hvis den anser afgørelsen for ugyldig. En national domstol kan imidlertid ikke forelægge et spørgsmål om gyldigheden af Det Europæiske Databeskyttelsesråds afgørelse efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, der havde mulighed for at indbringe et annullationssøgsmål til prøvelse af den pågældende afgørelse, navnlig hvis personen er umiddelbart og individuelt berørt af afgørelsen, men ikke havde gjort dette inden for fristen i henhold til artikel 263 i TEUF.

(113a) Hvis en ret, for hvilken der indbringes en sag til prøvelse af en afgørelse truffet af en tilsynsmyndighed, har grund til at tro, at en sag vedrørende samme behandling, f.eks. med samme genstand for så vidt angår behandling af de samme behandlingsaktiviteter udført af den dataansvarlige eller databehandleren eller med samme grundlag, anlægges ved en kompetent domstol i en anden medlemsstat, bør den kontakte den pågældende domstol for at bekræfte eksistensen af sådanne relaterede sager. Hvis der verserer relaterede sager for en domstol i en anden medlemsstat, kan enhver anden domstol end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen eller kan efter begæring fra en af parterne erklære sig inkompetent til fordel for den domstol, ved hvilken sagen først er anlagt, forudsat at denne har kompetence til at behandle den pågældende sag, og forening af sådanne relaterede sager er tilladt i henhold til dens lovgivning. Sager anses for at have forbindelse med hinanden, når de er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå risiko for uforenelige afgørelser som følge af, at de blev påkendt hver for sig.

(114)(...)

(115)(...)

(116) For så vidt angår sager mod en dataansvarlig eller databehandler bør sagsøger have mulighed for at indbringe sagen for domstolene i den medlemsstat, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret, eller hvor den registrerede er bosiddende, medmindre den dataansvarlige er en offentlig myndighed i en medlemsstat og udøver offentligretlige beføjelser.

(117)(...)

(118) En person, der lider skade som følge af behandling, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning, bør have ret til erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren, som bør fritages for erstatningsansvar, hvis den pågældende beviser, at vedkommende ikke på nogen måde er ansvarlig for den forvoldte skade. Begrebet "skade" skal fortolkes bredt i lyset af retspraksis ved Den Europæiske Unions Domstol, således at det fuldt ud afspejler målene for denne forordning. Dette berører ikke eventuelle erstatningskrav for skade som følge af overtrædelse af andre bestemmelser i EU-retten eller medlemsstatsret. Når der henvises til behandling, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning, henvises der også til behandling, der ikke er i overensstemmelse med delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til denne forordning og til national ret, der præciserer bestemmelserne i denne forordning. Registrerede bør have fuld og effektiv erstatning for den skade, som de har lidt. Hvis dataansvarlige eller databehandlere er involveret i den samme behandling, bør den enkelte dataansvarlige eller databehandler hæfte for hele erstatningen. Hvis de imidlertid er tilknyttet de samme retssager i overensstemmelse med national ret, kan erstatning fordeles i henhold til den enkelte dataansvarliges eller databehandleres ansvar for den skade, der er forvoldt af behandlingen, forudsat at der sikres fuld og effektiv erstatning til den registrerede, som har lidt skaden. Enhver dataansvarlig eller databehandler, der har betalt fuld erstatning, kan efterfølgende gøre regres mod andre dataansvarlige eller databehandlere, der er involveret i samme behandling.

(118a) Når denne forordning indeholder specifikke kompetenceregler, navnlig for så vidt angår sager om adgang til retsmidler, herunder erstatning, mod en dataansvarlig eller databehandler, bør de almindelige kompetenceregler i forordning (EU) nr. 1215/2012 ikke berøre anvendelsen af sådanne specifikke regler.

(118b) For at styrke håndhævelsen af reglerne i denne forordning bør der pålægges sanktioner eller administrative bøder for overtrædelse af forordningen i tillæg til eller i stedet for passende foranstaltninger, som tilsynsmyndigheden har pålagt i henhold til denne forordning. I tilfælde af en mindre overtrædelse, eller hvis den bøde, der sandsynligvis vil blive pålagt, ville udgøre en uforholdsmæssig stor byrde for en fysisk person, kan der udstedes en irrettesættelse i stedet for en bøde. Der bør dog tages behørigt hensyn til overtrædelsens karakter, alvor og varighed, overtrædelsens eventuelle forsætlige karakter, foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe den forvoldte skade, graden af ansvar eller eventuelle relevante tidligere overtrædelser, måden, hvorpå tilsynsmyndigheden fik kendskab til overtrædelsen, overholdelse af foranstaltninger truffet over for den dataansvarlige eller databehandleren, overholdelse af en adfærdskodeks samt andre skærpende eller formildende faktorer. Pålæggelse af sanktioner og administrative bøder bør være omfattet af tilstrækkelige proceduremæssige foranstaltninger i overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten og chartret om grundlæggende rettigheder, herunder effektiv retsbeskyttelse og en retfærdig procedure.

(119) Medlemsstaterne kan fastsætte regler om strafferetlige sanktioner for overtrædelse af denne forordning, herunder for overtrædelse af nationale regler vedtaget i henhold til og inden for rammerne af denne forordning. Disse strafferetlige sanktioner kan også åbne mulighed for fratagelse af den opnåede fortjeneste ved overtrædelse af denne forordning. Pålæggelse af strafferetlige sanktioner for overtrædelse af sådanne nationale regler og administrative sanktioner bør dog ikke føre til brud på *ne bis in idem*-princippet som fortolket af Domstolen.

(120) For at styrke og harmonisere de administrative sanktioner for overtrædelse af denne forordning bør hver tilsynsmyndighed have beføjelse til at pålægge administrative bøder. Denne forordning bør angive overtrædelser og maksimumsbeløb og kriterier for fastsættelse af de tilknyttede administrative bøder, der bør bestemmes af den kompetente tilsynsmyndighed i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til alle relevante omstændigheder i den specifikke situation og med behørig hensyntagen til karakteren, alvoren og varigheden af overtrædelsen og dens konsekvenser og de foranstaltninger, der er truffet for at sikre opfyldelse af forpligtelserne i henhold til forordningen og for at forebygge eller mindske følgerne af overtrædelsen. Når en virksomhed pålægges bøder, forstås en virksomhed i denne forbindelse som defineret i artikel 101 og 102 i TEUF. Når personer, der ikke er en virksomhed, pålægges bøder, bør tilsynsmyndigheden i forbindelse med fastsættelsen af bødestørrelsen tage hensyn til det generelle indkomstniveau i den pågældende medlemsstat og personens økonomiske situation. Sammenhængsmekanismen kan også anvendes til at fremme konsekvent anvendelse af administrative bøder. Det bør derfor være op til medlemsstaterne at bestemme, om og i hvilket omfang de offentlige myndigheder bør kunne pålægges administrative bøder. Pålæggelse af en administrativ bøde eller udstedelse af en advarsel berører ikke anvendelsen af tilsynsmyndighedernes øvrige beføjelser eller andre sanktioner i henhold til forordningen.

(120a) (ny) Retssystemerne i Danmark og Estland giver ikke mulighed for administrative bøder som fastsat i denne forordning. Reglerne om administrative bøder kan i Danmark anvendes ved, at bøder pålægges af de kompetente nationale domstole som en strafferetlig sanktion, og i Estland ved, at bøder pålægges af tilsynsmyndigheden inden for rammerne af en forseelsesprocedure, forudsat at en sådan anvendelse af reglerne i disse medlemsstater har en virkning, der svarer til administrative bøder, som tilsynsmyndighederne pålægger. De kompetente nationale domstole bør derfor tage hensyn til en henstilling fra den tilsynsmyndighed, der har taget skridt til en bøde. De pålagte bøder bør under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

- (120a) Når denne forordning ikke harmoniserer de administrative sanktioner eller om nødvendigt i andre tilfælde, f.eks. i tilfælde af alvorlige overtrædelser af denne forordning, bør medlemsstaterne indføre en ordning, der giver mulighed for at pålægge sanktioner, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning. Sanktionernes art (strafferetlig eller administrativ) bør fastsættes i henhold til national lovgivning.
- (121) Medlemsstatslovgivningen bør forene reglerne om ytrings- og informationsfrihed, herunder i forbindelse med journalistisk, akademisk, kunstnerisk og/eller litterær virksomhed, med retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning. Der bør fastsættes undtagelser eller fravigelser fra visse bestemmelser i denne forordning for behandling af personoplysninger alene i journalistisk øjemed eller med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed, hvis det er nødvendigt for at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med retten til ytrings- og informationsfrihed som garanteret ved artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette bør navnlig gælde for behandling af personoplysninger på det audiovisuelle område og i nyhedsarkiver og pressebiblioteker. Medlemsstaterne bør derfor vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger, der fastlægger undtagelser og fravigelser, som er nødvendige af hensyn til balancen mellem disse grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør vedtage sådanne undtagelser og fravigelser vedrørende generelle principper, den registreredes rettigheder, den dataansvarlige og databehandleren, videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, de uafhængige tilsynsmyndigheder, samarbejde og sammenhæng samt specifikke databehandlingssituationer. I tilfælde af at disse undtagelser eller fravigelser varierer fra en medlemsstat til en anden, bør den nationale ret i den medlemsstat, som den dataansvarlige er underlagt, finde anvendelse. For at tage hensyn til betydningen af retten til ytringsfrihed i ethvert demokratisk samfund er det nødvendigt at tolke begreber vedrørende denne frihed, f.eks. journalistik, bredt.

(121a) Denne forordning giver mulighed for, at der ved anvendelsen af de bestemmelser, der er fastsat heri, kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i officielle dokumenter. Aktindsigt i officielle dokumenter kan betragtes som en offentlig interesse. Personoplysninger i dokumenter, der opbevares af en offentlig myndighed eller et offentligt organ, bør kunne offentliggøres af denne myndighed eller dette organ, hvis dette er fastsat i EU-retten eller medlemsstatsret, som den offentlige myndighed eller det offentlige organ er omfattet af. Denne ret bør forene aktindsigt i officielle dokumenter og videreanvendelse af den offentlige sektors information med retten til beskyttelse af personoplysninger og kan derfor indeholde den nødvendige forening med retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning. Offentlige myndigheder og organer bør i denne sammenhæng omfatte alle myndigheder eller andre organer, der er omfattet af medlemsstatsret om aktindsigt. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer opretholder og griber på ingen måde ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til EU-retten og national ret, og det ændrer navnlig ikke de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i denne forordning. Dette direktiv bør navnlig ikke gælde for dokumenter, hvortil adgang er udelukket eller begrænset i henhold til aktindsigtsordningerne under henvisning til beskyttelse af personoplysninger, og dele af dokumenter, der i henhold til disse ordninger er adgang til, og som indeholder personoplysninger, hvis videreanvendelse ifølge lovgivningen er uforenelig med lovgivningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

(122)(...)

(123)(...)

- (124) Medlemsstatsret eller kollektive overenskomster (herunder "virksomhedsaftaler") kan fastsætte specifikke bestemmelser om behandling af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold, navnlig betingelserne for, hvorledes personoplysninger i ansættelsesforhold kan behandles på grundlag af arbejdstagerens samtykke, og i forbindelse med ansættelse, ansættelseskontrakter, herunder godtgørelse for forpligtelser fastlagt ved lov eller kollektive overenskomster, ledelse, planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet, ligestilling og mangfoldighed på arbejdspladsen, sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, individuel eller kollektiv udøvelse og nydelse af rettigheder og fordele i forbindelse med ansættelse samt ophør af ansættelsesforhold.
- (125) Behandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål bør være omfattet af fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i henhold til denne forordning. Disse garantier bør sikre, at der er truffet tekniske og organisatoriske foranstaltninger for især at sikre princippet om dataminimering. Viderebehandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål skal foretages, når den dataansvarlige har vurderet muligheden for at opfylde disse formål ved at behandle oplysninger, som ikke gør det muligt eller ikke længere gør det muligt at identificere de registrerede, forudsat at de fornødne garantier foreligger (f.eks. pseudonymisering af oplysninger). Medlemsstaterne bør sikre de fornødne garantier for behandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål. Medlemsstaterne bør have tilladelse til på særlige betingelser og med de fornødne garantier for de registrerede at fastsætte præciseringer af og undtagelser fra oplysningskravene, retten til berigtigelse og sletning af oplysninger, retten til at blive glemt, retten til begrænsning af behandling og retten til dataportabilitet samt retten til indsigelse i forbindelse med behandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål. De pågældende betingelser og garantier kan indebære specifikke procedurer for registreredes udøvelse af rettigheder, hvis dette er relevant i lyset af de formål, der tilstræbes med den specifikke behandling, foruden tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at minimere behandlingen af personoplysninger i medfør af proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet. Behandling af personoplysninger til videnskabelige formål bør også overholde anden relevant lovgivning, f.eks. om kliniske forsøg.

(125a) (...)

(125aa) Ved at sammenkoble oplysninger fra registre kan forskere opnå ny viden af stor værdi, f.eks. for så vidt angår udbredte sygdomme som hjerte-kar-sygdomme, kræft, depression osv. På basis af registre kan forskningsresultater styrkes, da de bygger på en større befolkningsgruppe. Inden for samfundsvidenskab gør forskning på basis af registre det muligt for forskere at opnå afgørende viden om langtidsvirkningerne af en række sociale forhold, f.eks. arbejdsløshed og uddannelse, og sammenkobling af disse oplysninger med andre livsvilkår. Forskningsresultater, der opnås på basis af registre, leverer solid viden af høj kvalitet, som kan danne grundlag for udformning og gennemførelse af videnbaseret politik, forbedre livskvaliteten for mange mennesker og øge effektiviteten af de sociale tjenester osv. For at fremme videnskabelig forskning kan personoplysninger behandles til videnskabelige forskningsformål med forbehold af passende betingelser og garantier i medlemsstatsret eller EU-retten.

(125b) Når personoplysninger behandles med henblik på arkivering, bør denne forordning også finde anvendelse på den pågældende behandling, men denne forordning bør ikke finde anvendelse på personoplysninger om afdøde personer. Offentlige myndigheder eller offentlige eller private organer, der har fortegnelser af samfundsinteresse, bør være tjenester, der i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret har retlig forpligtelse til at indhente, bevare, vurdere, ordne, beskrive, udlevere, fremme, formidle og give adgang til fortegnelser af blivende værdi i samfundets interesse. Medlemsstaterne bør også have tilladelse til at fastsætte, at personoplysninger kan viderebehandles med henblik på arkivering, f.eks. for at tilvejebringe specifikke oplysninger om politisk adfærd under tidligere totalitære regimer, folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, navnlig holocaust, eller krigsforbrydelser.

- (126) Når personoplysninger behandles til videnskabelige forskningsformål, bør denne forordning også finde anvendelse på denne behandling. Behandling af personoplysninger til videnskabelige forskningsformål bør med henblik på denne forordning fortolkes bredt og f.eks. omfatte teknologisk udvikling og demonstration, grundforskning, anvendt forskning og privat finansieret forskning og desuden tage hensyn til Unionens mål om et europæisk forskningsrum, jf. artikel 179, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Videnskabelige forskningsformål bør også omfatte studier, der udføres i samfundets interesse på folkesundhedsområdet. For at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende ved behandling af personoplysninger til videnskabelige forskningsformål, bør der gælde særlige betingelser navnlig for offentliggørelse eller anden fremlæggelse af personoplysninger i forbindelse med videnskabelige forskningsformål. Hvis resultatet af videnskabelig forskning navnlig inden for sundhed giver grund til yderligere foranstaltninger i den registreredes interesse, bør de generelle regler i denne forordning finde anvendelse med henblik på disse foranstaltninger.
- (126a) Når personoplysninger behandles til historiske forskningsformål, bør denne forordning også finde anvendelse på denne behandling. Dette bør også omfatte historisk forskning og forskning i genealogisk øjemed, idet denne forordning ikke bør finde anvendelse på afdøde personer.
- (126b) For så vidt angår samtykke til deltagelse i videnskabelige forskningsaktiviteter i forbindelse med kliniske forsøg bør de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 finde anvendelse.

- (126c) Når personoplysninger behandles til statistiske formål, bør denne forordning finde anvendelse på denne behandling. EU-retten eller medlemsstatsret bør inden for grænserne af denne forordning fastsætte statistisk indhold, adgangskontrol, præciseringer for behandling af personoplysninger til statistiske formål og passende foranstaltninger til at beskytte den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og garantere statistisk fortrolighed. Ved statistiske formål forstås indsamling og behandling af personoplysninger, der er nødvendig for statistiske undersøgelser eller frembringelse af statistiske resultater. Disse statistiske resultater kan videreanvendes til forskellige formål, herunder videnskabelige forskningsformål. Det statistiske formål indebærer, at resultatet af behandling til statistiske formål ikke er personoplysninger, men aggregerede data, og at dette resultat eller oplysningerne ikke anvendes til støtte for foranstaltninger eller afgørelser, der vedrører bestemte fysiske personer.
- (126d) De fortrolige oplysninger, som Unionen og de nationale statistikmyndigheder indsamler til udarbejdelse af officielle europæiske og officielle nationale statistikker, bør beskyttes. Europæiske statistikker bør udvikles, udarbejdes og formidles i overensstemmelse med de statistiske principper, der er beskrevet i artikel 338, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet nationale statistikker også bør overholde national lovgivning. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program indeholder yderligere præciseringer om statistisk fortrolighed for europæiske statistikker.

- (127) Hvad angår tilsynsmyndighedernes beføjelser til af den dataansvarlige eller databehandleren at få indsigt i personoplysninger og adgang til den pågældendes lokaliteter kan medlemsstaterne inden for grænserne af denne forordning ved lov vedtage specifikke regler med det formål at sikre faglig eller anden tilsvarende tavshedspligt, for så vidt det er nødvendigt for at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med tavshedspligt. Dette berører ikke medlemsstaternes eksisterende forpligtelser til at vedtage regler om tavshedspligt, hvis det kræves i EU-retten.
- (128) Denne forordning respekterer og anfægter ikke den status i henhold til eksisterende forfatningsretlige bestemmelser, som kirker og religiøse sammenslutninger eller samfund har i medlemsstaterne, jf. artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (129) For at opfylde denne forordnings målsætninger, dvs. at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig deres ret til beskyttelse af personoplysninger, og for at sikre fri udveksling af personoplysninger i Unionen bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen. Der bør navnlig vedtages delegerede retsakter om kriterier for og krav til certificeringsmekanismer, oplysninger, der skal fremgå af standardiserede ikoner, og procedurer for tilvejebringelse af sådanne ikoner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør sikre samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet, når den forbereder og udarbejder delegerede retsakter.

- (130) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, når dette er fastsat i forordningen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁵. I den forbindelse bør Kommissionen overveje specifikke foranstaltninger for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.
- (131) Undersøgelingsproceduren bør anvendes til at vedtage gennemførelsesretsakter om standardkontraktbestemmelser mellem dataansvarlige og databehandlere og mellem databehandlere indbyrdes, adfærdskodekser, tekniske standarder og certificeringsmekanismer, tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, der sikres af et tredjeland eller et område eller en behandlingssektor i dette tredjeland eller en international organisation, vedtagelse af standardbestemmelser om databeskyttelse, formater og procedurer for elektronisk udveksling af oplysninger mellem dataansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheder om bindende virksomhedsregler, gensidig bistand samt ordninger for elektronisk udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder og mellem tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Databeskyttelsesråd, eftersom disse retsakter er af generel karakter.
- (132) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der straks finder anvendelse, når foreliggende dokumentation viser, at et tredjeland eller et område eller en behandlingssektor i dette tredjeland eller en international organisation ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, og når det er påkrævet af særlig hastende årsager.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(133) Eftersom målene for denne forordning, nemlig at sikre et ensartet niveau for beskyttelse af fysiske personer og fri udveksling af oplysninger i Unionen, ikke i tilstrækkelig grad kan nås af medlemsstaterne og derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(134) Direktiv 95/46/EF bør ophæves ved denne forordning. Behandling, der allerede er indledt på datoen for denne forordnings anvendelse, bør bringes i overensstemmelse med forordningen senest to år efter ikrafttrædelsen heraf. Når behandling er baseret på samtykke i henhold til direktiv 95/46/EF, er det ikke nødvendigt, at den registrerede på ny giver sit samtykke, såfremt den måde, som samtykket er givet på, er i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning, således at den dataansvarlige kan fortsætte behandlingen efter denne forordnings anvendelsesdato. Kommissionsafgørelser, der er vedtaget i henhold til direktiv 95/46/EF, og tilsynsmyndigheders godkendelser baseret på direktiv 95/46/EF bør fortsat gælde, indtil de ændres, erstattes eller ophæves.

(135) Denne forordning bør gælde for alle forhold vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger, som ikke er underlagt specifikke forpligtelser med samme formål som direktiv i 2002/58/EF, herunder den dataansvarliges forpligtelser og fysiske personers rettigheder. For at afklare forholdet mellem denne forordning og direktiv 2002/58/EF bør sidstnævnte ændres tilsvarende. Når denne forordning er vedtaget, bør direktiv 2002/58/EF revideres, navnlig for at sikre forenelighed med denne forordning —

(136) (...)

(137) (...)

(138) (...)

(139) (...)

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 Genstand og mål

1. I denne forordning fastsættes regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og regler om fri udveksling af personoplysninger.
2. Denne forordning beskytter fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til beskyttelse af personoplysninger.
- 2a. (...)
3. Den frie udveksling af personoplysninger i Unionen må hverken indskrænkes eller forbydes af grunde, der vedrører beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Artikel 2

Materielt anvendelsesområde

1. Denne forordning anvendes på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages automatisk, og på anden behandling end automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.
2. Denne forordning gælder ikke for behandling af personoplysninger,
 - a) som iværksættes med henblik på udøvelse af aktiviteter, der ikke er omfattet af EU-retten
 - b) (...)
 - c) som foretages af medlemsstaterne, når de udfører aktiviteter, der falder inden for rammerne af afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Union
 - d) som foretages af en fysisk person som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter

- e) som foretages af kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.
- 2a. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer foretager. Forordning (EF) nr. 45/2001 og andre EU-retsakter, der finder anvendelse på sådan behandling af personoplysninger, tilpasses til principperne og bestemmelserne i nærværende forordning i overensstemmelse med artikel 90a.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2000/31/EF, navnlig reglerne om formidleransvar for tjenesteydere, der er fastsat i artikel 12-15 i dette direktiv.

Artikel 3

Territorialt anvendelsesområde

1. Denne forordning anvendes på behandling af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter, der udøves af en dataansvarligs eller databehandlers virksomhed i Unionen, uanset om behandlingen finder sted i Unionen eller ej.
2. Denne forordning anvendes på behandling af personoplysninger om registrerede, der er i Unionen, og som foretages af en dataansvarlig eller databehandler, der ikke er etableret i Unionen, hvis behandlingsaktiviteterne vedrører:
 - a) udbud af varer eller tjenester, uanset om betaling fra den registrerede er påkrævet, til sådanne registrerede i Unionen, eller
 - b) overvågning af sådanne registreredes adfærd, for så vidt deres adfærd finder sted i Den Europæiske Union.
3. Denne forordning anvendes på behandling af personoplysninger, som foretages af en dataansvarlig, der ikke er etableret i Unionen, men et sted, hvor en medlemsstats nationale ret gælder i medfør af folkeretten.

Artikel 4
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "personoplysninger": enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person, "den registrerede"; ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et navn, et ID-nummer, lokaliseringsdata, online-ID eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- 2) (...)
- 3) "behandling": enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatiseret databehandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved fremsendelse, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse
 - 3a) "begrænsning af behandling": mærkning af opbevarede personoplysninger med den hensigt at begrænse fremtidig behandling af disse oplysninger
 - 3aa) "profilering": enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der består i at anvende de pågældende oplysninger til at evaluere bestemte personlige forhold vedrørende en fysisk person, navnlig for at analysere eller forudsige forhold vedrørende den fysiske persons arbejdsindsats, økonomiske situation, helbred, personlige præferencer, interesser, pålidelighed, adfærd, opholdssted eller bevægelser
 - 3b) "pseudonymisering": behandling af personoplysninger på en sådan måde, at oplysningerne ikke længere kan henføres til en bestemt registreret uden brug af supplerende oplysninger, så længe sådanne supplerende oplysninger opbevares separat og er underlagt tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at henførelse til en identificeret eller identificerbar person ikke kan forekomme

- 4) "register": enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelig efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt eller decentralt eller er fordelt på funktionsbestemt eller geografisk grundlag
- 5) "dataansvarlig": en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger; hvis formålene og hjælpemidlerne til behandlingen er fastlagt i EU-retten eller medlemsstatsret, kan den dataansvarlige eller de specifikke kriterier for udpegelse af denne angives i EU-retten eller medlemsstatsret
- 6) "databehandler": en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller ethvert andet organ, der behandler personoplysninger på en dataansvarligs vegne
- 7) "modtager": en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller ethvert andet organ, som personoplysninger videregives til, uanset om det er en tredjemand eller ej. Offentlige myndigheder, som kan modtage personoplysninger i forbindelse med en bestemt undersøgelse i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, anses dog ikke for modtagere; de offentlige myndigheders behandling af sådanne oplysninger skal være i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler afhængigt af formålet med behandlingen
- 7a) "tredjemand": enhver anden fysisk eller juridisk person, offentlig myndighed eller institution eller ethvert andet organ end den registrerede, den dataansvarlige, databehandleren og de personer under direkte myndighed af den dataansvarlige eller databehandleren, der er bemyndiget til at behandle oplysninger
- 8) "den registreredes samtykke": enhver frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilliger i, at personoplysninger om vedkommende behandles
- 9) "brud på persondatasikkerheden": brud på sikkerheden, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet videregivelse af eller adgang til personoplysninger, der er videresendt, lagret eller på anden måde behandlet

- 10) "genetiske data": alle personoplysninger vedrørende en fysisk persons genetiske karakteristika, der er arvet eller erhvervet, som giver entydig information om personens fysiologi eller helbred, og som navnlig foreligger efter en analyse af en biologisk prøve fra den pågældende fysiske person
- 11) "biometriske data": alle personoplysninger, der som følge af specifik teknisk behandling vedrørende en fysisk persons fysiske, fysiologiske eller adfærdsmæssige karakteristika muliggør eller bekræfter entydig identifikation af vedkommende, f.eks. ansigtsbillede eller fingeraftryksoplysninger
- 12) "helbredsoplysninger": personoplysninger, der vedrører en persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelser, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand
- 12a) (...)
- 13) "hovedvirksomhed":
 - a) for så vidt angår en dataansvarlig med virksomheder i mere end én medlemsstat, stedet for dennes centrale administration i Unionen, medmindre beslutninger vedrørende formål og metoder i forbindelse med behandling af personoplysninger træffes i en anden af den dataansvarliges virksomheder i Unionen, og sidstnævnte virksomhed har beføjelse til få sådanne beslutninger gennemført; i så fald anses den virksomhed, der har truffet disse beslutninger, for hovedvirksomheden
 - b) for så vidt angår en databehandler med virksomheder i mere end én medlemsstat, stedet for dennes centrale administration i Unionen, og hvis denne ikke har en central administration i Unionen, databehandlerens virksomhed i Unionen, hvor hovedbehandlingsaktiviteterne som led i aktiviteter udført af databehandlerens virksomhed bliver udført, i det omfang databehandleren er underlagt specifikke forpligtelser i henhold til denne forordning
- 14) "repræsentant": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, som skriftligt er udpeget af den dataansvarlige eller databehandleren i henhold til artikel 25, og som repræsenterer den dataansvarlige eller databehandleren hvad angår deres respektive forpligtelser i medfør af denne forordning

- 15) "virksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, som udøver økonomisk virksomhed, uanset dens retlige status, herunder partnerskaber og sammenslutninger, der regelmæssigt udøver økonomisk virksomhed
- 16) "koncern": en virksomhed, der udøver kontrol, og de af denne kontrollerede virksomheder
- 17) "bindende virksomhedsregler": regler om beskyttelse af personoplysninger, som en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret på en EU-medlemsstats område, overholder i forbindelse med videregivelse eller en serie videregivelser af personoplysninger til en dataansvarlig eller databehandler i et eller flere tredjelande inden for en koncern eller gruppe af virksomheder, der udøver en fælles økonomisk aktivitet
- 18) (...)
- 19) "tilsynsmyndighed": en uafhængig offentlig myndighed, der er etableret i en medlemsstat i henhold til artikel 46
- 19a) "berørt tilsynsmyndighed": en tilsynsmyndighed, der er berørt af en behandling, fordi:
 - a) den dataansvarlige eller databehandleren er etableret på denne tilsynsmyndigheds medlemsstats område
 - b) de registrerede, der har bopæl i denne medlemsstat, i væsentlig grad er påvirket af eller i væsentlig grad kan blive påvirket af behandlingen, eller
 - c) en klage er blevet indgivet til denne tilsynsmyndighed
- 19b) "grænseoverskridende behandling af personoplysninger":
 - a) behandling, der finder sted som led i aktiviteter, som udføres af en dataansvarligs eller en databehandleres virksomheder i mere end én medlemsstat i Unionen, og hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i mere end én medlemsstat, eller

- b) behandling, der finder sted som led i aktiviteter, som udføres af en dataansvarligs eller en databehandlers eneste virksomhed i Unionen, men som i væsentlig grad påvirker eller i væsentlig grad kan påvirke registrerede i mere end én medlemsstat

19c) "relevant og begrundet indsigelse":

en indsigelse om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af denne forordning, eller alt efter omstændighederne, hvorvidt en planlagt foranstaltning i forbindelse med den dataansvarlige eller databehandleren er i overensstemmelse med denne forordning.

Indsigelsen skal klart vise betydningen af de risici, som udkastet til afgørelse udgør for registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og, hvis det er relevant, for den frie udveksling af personoplysninger i Unionen

- 20) "tjeneste i informationssamfundet": tjeneste som defineret i artikel 1, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester
- 21) "international organisation": folkeretlig organisation og organer, der er underordnet den, samt ethvert andet organ, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande.

KAPITEL II

PRINCIPPER

Artikel 5

Principper for behandling af personoplysninger

1. Personoplysninger skal:
 - a) behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde for så vidt angår den registrerede ("lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed")
 - b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål anses i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, ikke for at være uforenelig med de oprindelige formål ("formålsbegrænsning")
 - c) være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles ("dataminimering")
 - d) være rigtige og om nødvendigt ajourførte; der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige under hensyntagen til de formål, hvortil de behandles, omgående slettes eller berigtiges ("rigtighed")
 - e) opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan lagres i længere tidsrum, hvis oplysningerne alene behandles med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, med forbehold af gennemførelse af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som denne forordning kræver for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder ("lagringsbegrænsning")

- eb) behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod ubemyndiget eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, ødelæggelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger ("integritet og fortrolighed").
 - ee) (...)
 - f) (...)
2. Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes ("ansvarlighed").

Artikel 6

Lovlig behandling

1. Behandling af personoplysninger er kun lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:
- a) Den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål.
 - b) Behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller for på den registreredes anmodning at tage skridt forud for indgåelse af en kontrakt.
 - c) Behandling er nødvendig for at opfylde en retlig forpligtelse, som gælder for den dataansvarlige.
 - d) Behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser.
 - e) Behandling er nødvendig for udførelse af en opgave i samfundets interesse eller i forbindelse med offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget.

f) Behandling er nødvendig af hensyn til en dataansvarligs eller tredjemands legitime interesser, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn. Dette gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver.

2. (...)

2a. (nyt) Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om behandling af personoplysninger med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c) og e), ved at fastsætte mere præcise specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX.

3. Grundlaget for behandling i henhold til stk. 1, litra c) og e), skal fremgå af:

a) EU-retten eller

b) medlemsstatsret, som den dataansvarlige er underlagt.

Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e), være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller i forbindelse med offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået overdraget. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på tilpasning af anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, bl.a. generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling af oplysninger, hvilken type oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder oplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, lagringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling, også i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX. EU-retten eller medlemsstatsretten skal opfylde et formål, der er i samfundets interesse, og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

3a. Når behandling til et andet formål end det, som oplysninger er indsamlet til, ikke er baseret på den registreredes samtykke eller EU-retten eller medlemsstatsret, hvilket er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund for at garantere de mål, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra aa)-g), tager den dataansvarlige for at afgøre, om behandling til et andet formål er forenelig med det formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til, bl.a. hensyn til følgende:

- a) en eventuel forbindelse mellem det formål, som oplysningerne er indsamlet til, og formålet med den påtænkte viderebehandling
- b) den kontekst, hvori personoplysningerne er blevet indsamlet, navnlig med hensyn til forholdet mellem den registrerede og den dataansvarlige
- c) personoplysningernes art, navnlig om særlige kategorier af personoplysninger behandles, jf. artikel 9, eller om oplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser behandles, jf. artikel 9a
- d) den påtænkte viderebehandlings mulige konsekvenser for de registrerede
- e) tilstedeværelse af fornødne garantier, som kan omfatte kryptering eller pseudonymisering.

4. (...)

5. (...)

Artikel 7

Betingelser for samtykke

1. Hvis behandling er baseret på samtykke, skal den dataansvarlige kunne godtgøre, at den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger.

1a. (...)

2. Hvis den registreredes samtykke gives i en skriftlig erklæring, der også vedrører andre forhold, skal en anmodning om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra de andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. Enhver del af en erklæring, som den registrerede har givet samtykke til, og som udgør en overtrædelse af denne forordning, er ikke bindende.
3. Den registrerede har til enhver tid ret til at trække sit samtykke tilbage. Tilbagetrækning af samtykke berører ikke lovligheden af den behandling, der er baseret på samtykke inden tilbagetrækning heraf. Inden der gives samtykke, skal den registrerede oplyses herom. Det skal være lige så let at trække sit samtykke tilbage som at give det.
4. Ved vurdering af, om samtykke er givet frit, tages der størst muligt hensyn til, bl.a. hvorvidt opfyldelse af en kontrakt, herunder ydelse af en tjeneste, er gjort betinget af samtykke til behandling af oplysninger, som ikke er nødvendige for opfyldelse af kontrakten.

Artikel 8

Betingelser for et barns samtykke i forbindelse med informationssamfundstjenester

1. Hvis artikel 6, stk. 1, litra a), finder anvendelse, er behandling af personoplysninger om et barn på under 16 år, eller hvis der er fastsat en lavere alder, der ikke må være under 13 år, i medlemsstatsret, i forbindelse med udbud af informationssamfundstjenester direkte til børn kun lovlig, hvis og i det omfang samtykke gives eller bemyndiges af indehaveren af forældremyndigheden over barnet.
 - 1a. Den dataansvarlige udfolder rimelige bestræbelser på i sådanne tilfælde at kontrollere, at indehaveren af forældremyndigheden over barnet har givet eller bemyndiget samtykke, under hensyntagen til den tilgængelige teknologi.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes almindelige aftaleret, som f.eks. bestemmelser om gyldighed, indgåelse eller virkning af en kontrakt, når der er tale om et barn.
3. (...)
4. (...)

Artikel 9

Behandling af særlige kategorier af personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data for entydigt at identificere en person eller oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold og seksuel orientering er forbudt.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) Den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke til behandling af sådanne personoplysninger til et eller flere specifikke formål, medmindre det i EU-retten eller medlemsstatsret er fastsat, at det i stk. 1 omhandlede forbud ikke kan hæves af den registrerede.
 - b) Behandling er nødvendig for at opfylde den dataansvarliges eller den registreredes forpligtelser og udøve vedkommendes specifikke rettigheder på området arbejds-, socialsikkerheds- og socialbeskyttelsesret, for så vidt den har hjemmel i EU-retten eller medlemsstatsret eller en kollektiv overenskomst i medfør af medlemsstatsret, som giver fornødne garantier for den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.
 - c) Behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den registrerede fysisk eller juridisk ikke er i stand til at give samtykke.

- d) Behandling foretages af en stiftelse, en sammenslutning eller et andet almennyttigt organ, hvis sigte er af politisk, filosofisk, religiøs eller faglig art, som led i organets legitime aktiviteter og med de fornødne garantier, og på betingelse af at behandlingen alene vedrører organets medlemmer, tidligere medlemmer eller personer, der på grund af organets formål er i regelmæssig kontakt hermed, og at oplysningerne ikke videregives uden for organet uden den registreredes samtykke.
- e) Behandlingen vedrører personoplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede.
- f) Behandling er nødvendig, for at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares, eller når domstole handler i deres egenskab af domstol.
- g) Behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstatsret og skal stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respektere kernen i retten til databeskyttelse og sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.
- h) Behandling er nødvendig i forbindelse med forebyggende medicin eller arbejdsmedicin til vurdering af arbejdstagerens erhvervsevne, medicinsk diagnose, ydelse af social- og sundhedsomsorg eller -behandling eller forvaltning af social- og sundhedsomsorg og -tjenester på grundlag af EU-retten eller medlemsstatsret eller i henhold til en kontrakt med en sundhedsperson og underlagt de betingelser og garantier, der er omhandlet i stk. 4.
- hb) Behandling er nødvendig af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet, f.eks. beskyttelse mod alvorlige sundhedsrisici på tværs af grænserne eller sikring af høje kvalitets- og sikkerhedsstandarder for sundhedspleje og lægemidler eller medicinsk udstyr på grundlag af EU-retten eller medlemsstatsret, som fastsætter passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig tavshedspligt.

- i) Behandling er nødvendig med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, på grundlag af EU-retten eller medlemsstatsret og skal stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respektere kernen i retten til databeskyttelse og sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.
 - j) (...)
- 3. (...)
 - 4. Personoplysninger som omhandlet i stk. 1 kan behandles til de formål, der er omhandlet i stk. 2, litra h), hvis disse oplysninger behandles af en fagperson, der har tavshedspligt, eller under en sådan persons ansvar i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer, eller af en anden person, der også har tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret eller regler, der er fastsat af nationale kompetente organer.
 - 5. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre yderligere betingelser, herunder begrænsninger, for behandling af genetiske data, biometriske data eller helbredsoplysninger.

Artikel 9a

Behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser

Behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, må kun foretages enten under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling er tilladt i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, som giver fornødne garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Ethvert omfattende register over straffedomme må kun føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Artikel 10

Behandling, der ikke kræver identifikation

1. Hvis formålene med en dataansvarligs behandling af personoplysninger ikke kræver eller ikke længere kræver, at den registrerede identificeres af den dataansvarlige, er den dataansvarlige ikke forpligtet til at beholde, indhente eller behandle yderligere oplysninger for at identificere den registrerede alene for at overholde denne forordning.
2. Hvis den dataansvarlige i sådanne tilfælde kan påvise, at vedkommende ikke kan identificere den registrerede, underretter den dataansvarlige den registrerede herom, hvis det er muligt. I sådanne tilfælde finder artikel 15-18 ikke anvendelse, medmindre den registrerede for at udøve sine rettigheder i henhold til disse artikler giver yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere den pågældende.

KAPITEL III

DEN REGISTREREDES RETTIGHEDER

AFDELING 1

GENNEMSIGTIGHED OG NÆRMERE REGLER

Artikel 11

Gennemsigtige oplysninger og meddelelser

1. (...)
2. (...)

Artikel 12

Gennemsigtige oplysninger og meddelelser og nærmere regler for udøvelse af den registreredes rettigheder

1. Den dataansvarlige træffer passende foranstaltninger til at give oplysninger som omhandlet i artikel 14 og 14a og meddelelser i henhold til artikel 15-20 og 32 om behandling af personoplysninger til den registrerede i en koncis, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog, navnlig når oplysninger specifikt er rettet mod et barn. Oplysningerne gives skriftligt eller med andre midler, hvis det er hensigtsmæssigt i elektronisk form. Når den registrerede anmoder om det, kan oplysningerne gives mundtligt, forudsat at den registreredes identitet dokumenteres med andre midler.
- 1a. Den dataansvarlige letter udøvelsen af den registreredes rettigheder i henhold til artikel 15-20. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, afviser den dataansvarlige ikke at efterkomme den registreredes anmodning om at udøve sine rettigheder i henhold til artikel 15-20, medmindre den dataansvarlige påviser, at vedkommende ikke er i stand til at identificere den registrerede.

2. Den dataansvarlige giver den registrerede oplysninger om foranstaltninger, der træffes efter en anmodning i henhold til artikel 15-20, uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Denne periode kan forlænges med højst to måneder, hvis det er nødvendigt, under hensyntagen til anmodningens kompleksitet og antallet af anmodninger. Såfremt den forlængede periode er gældende, skal den registrerede senest en måned efter modtagelsen af anmodningen underrettes om begrundelsen for forsinkelsen. Hvis den registrerede indgiver en anmodning i elektronisk form, gives oplysningerne om muligt i elektronisk form, medmindre den registrerede anmoder om andet.
3. Hvis den dataansvarlige ikke imødekommer den registreredes anmodning, underretter den dataansvarlige uden forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen af anmodningen den registrerede om årsagen til den manglende imødekommelse og om muligheden for at indgive en klage til en tilsynsmyndighed og indbringe sagen for en retsinstans.
4. Oplysninger, der gives i henhold til artikel 14 og 14a, og meddelelser og foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 15-20 og 32, er gratis. Hvis anmodninger fra en registreret er åbenbart grundløse eller overdrevne, især fordi de gentages, kan den dataansvarlige opkræve et rimeligt gebyr, der tager hensyn til de administrative omkostninger ved at give oplysninger eller meddelelser eller træffe den ønskede foranstaltning, eller den dataansvarlige kan afvise at efterkomme anmodningen. I disse tilfælde bærer den dataansvarlige ansvaret for at påvise, at anmodningen er åbenbart grundløs eller overdreven.
- 4a. Med forbehold af artikel 10 kan den dataansvarlige, hvis der hersker rimelig tvivl om identiteten af den fysiske person, der fremsætter en anmodning som omhandlet i artikel 15-19, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte den registreredes identitet.
- 4b. Den information, der skal stilles til rådighed for registrerede i henhold til artikel 14 og 14a, kan forelægges sammen med standardiserede ikoner for at give et meningsfuldt overblik over den planlagte behandling på en klart synlig, letforståelig og letlæselig måde. Hvis ikonerne præsenteres elektronisk, skal de være maskinlæsbare.

- 4c. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at fastlægge de oplysninger, der skal fremgå af ikoner, og procedurerne for tilvejebringelse af standardiserede ikoner.
5. (...)
6. (...)

Artikel 13

Rettigheder i forbindelse med modtagere

(...).

AFDELING 2

INFORMATION OG ADGANG TIL OPLYSNINGER

Artikel 14

Information, der skal forelægges, hvis oplysninger indsamles fra den registrerede

1. Hvis personoplysninger om en registreret indsamles fra den registrerede, giver den dataansvarlige på det tidspunkt, hvor personoplysningerne indhentes, følgende oplysninger til den registrerede:
- a) identitet og kontaktoplysninger for den dataansvarlige og dennes eventuelle repræsentant; den dataansvarlige medtager også kontaktoplysninger for den eventuelle databeskyttelsesansvarlige
 - b) formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen
 - c) den dataansvarliges eller en tredjemands legitime interesser, hvis behandlingen er baseret på artikel 6, stk. 1, litra f)

- d) modtagerne eller kategorierne af modtagere af personoplysningerne, hvor det er relevant
- e) at den dataansvarlige i givet fald agter at videregive personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, og hvorvidt Kommissionen har truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, eller i tilfælde af videregivelse i henhold til artikel 42 eller 43 eller artikel 44, stk. 1, litra h), henvisning til de fornødne eller passende garantier, og hvordan der kan fås en kopi heraf, eller hvor de er blevet gjort tilgængelige.
- 1a. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, giver den dataansvarlige på det tidspunkt, hvor personoplysningerne indhentes, den registrerede følgende yderligere oplysninger, der er nødvendige for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling:
 - a) det tidsrum, hvor personoplysningerne vil blive lagret, eller hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til at fastlægge dette tidsrum
 - b) ...
 - c) ...
 - d) ...
 - e) retten til at anmode den dataansvarlige om indsigt i og berigtigelse eller sletning af personoplysninger eller begrænsning af behandling af personoplysninger vedrørende den registrerede eller gøre indsigelse mod behandling af sådanne personoplysninger samt retten til dataportabilitet
- ea) når behandling er baseret på artikel 6, stk. 1, litra a), eller artikel 9, stk. 2, litra a), retten til at trække samtykke tilbage på et hvilket som helst tidspunkt, uden at dette berører lovligheden af behandling, der er baseret på samtykke inden tilbagetrækning heraf
- f) retten til at indgive en klage til en tilsynsmyndighed

- g) om personoplysninger er et lovpligtigt eller kontraktligt krav eller et krav, der skal være opfyldt for at indgå en kontrakt, samt om den registrerede har pligt til at give oplysningerne og de eventuelle konsekvenser af ikke at give sådanne oplysninger
- h) tilstedeværelse af automatisk beslutningstagning, herunder profilering som omhandlet i artikel 20, stk. 1 og 3, og i disse tilfælde mindst relevante oplysninger om logikken heri samt betydningen og de forventede konsekvenser af en sådan behandling for den registrerede.

1b. Hvis den dataansvarlige agter at viderebehandle oplysningerne til et andet formål end det, hvortil de er indsamlet, giver den dataansvarlige forud for denne viderebehandling den registrerede oplysninger om dette andet formål og eventuelt andre yderligere oplysninger, jf. stk. 1a.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. Stk. 1, stk. 1a og 1b finder ikke anvendelse, hvis og i det omfang den registrerede allerede har oplysningerne.

6. (...)

7. (...)

8. (...)

Artikel 14a

Information, der skal forelægges, hvis oplysningerne ikke er indhentet hos den registrerede

1. Hvis personoplysningerne ikke er indhentet hos den registrerede, giver den dataansvarlige den registrerede følgende oplysninger:
 - a) identitet og kontaktoplysninger for den dataansvarlige og dennes eventuelle repræsentant; den dataansvarlige medtager også kontaktoplysninger for den eventuelle databeskyttelsesansvarlige
 - b) formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen
 - ba) de pågældende kategorier af personoplysninger
 - c) (...)
 - d) modtagerne eller kategorierne af modtagere af personoplysningerne, hvor det er relevant
 - da) at den dataansvarlige agter at videregive personoplysninger til en modtager i et tredjeland eller en international organisation, hvis det er relevant, og hvorvidt Kommissionen har truffet afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller i tilfælde af videregivelser i henhold til artikel 42 eller 43 eller artikel 44, stk. 1, litra h), henvisning til de fornødne eller passende garantier og muligheden for at få en kopi heraf, eller hvor de er blevet gjort tilgængelige.
2. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, giver den dataansvarlige den registrerede følgende oplysninger, der er nødvendige for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling for så vidt angår den registrerede:
 - b) det tidsrum, hvor personoplysningerne vil blive opbevaret, eller hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til at fastlægge dette tidsrum
 - ba) den dataansvarliges eller en tredjemands legitime interesser, hvis behandling er baseret på artikel 6, stk. 1, litra f)

- c) (...)
 - e) retten til at anmode den dataansvarlige om indsigt i og berigtigelse eller sletning af personoplysninger eller begrænsning af behandling af personoplysninger vedrørende den registrerede og til at gøre indsigelse mod behandling af sådanne personoplysninger samt retten til dataportabilitet
 - ea) når behandling er baseret på artikel 6, stk. 1, litra a), eller artikel 9, stk. 2, litra a), retten til at trække samtykke tilbage på et hvilket som helst tidspunkt, uden at dette berører lovligheden af behandling, der er baseret på samtykke inden tilbagetrækning heraf
 - f) retten til at indgive en klage til en tilsynsmyndighed
 - g) hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra, og eventuelt hvorvidt de stammer fra offentligt tilgængelige kilder
 - h) tilstedeværelse af automatisk beslutningstagning, herunder profilering som omhandlet i artikel 20, stk. 1 og 3, og i disse tilfælde mindst relevante oplysninger om logikken heri samt betydningen og de forventede konsekvenser af en sådan behandling for den registrerede.
3. Den dataansvarlige giver de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2:
- a) inden for en rimelig frist efter indhentningen af oplysningerne, men senest inden for en måned under hensyn til de specifikke forhold, som oplysningerne er behandlet under, eller
 - b) hvis oplysningerne skal bruges til at kommunikere med den registrerede, senest på tidspunktet for den første kommunikation med den registrerede eller
 - c) hvis der påtænkes videregivelse til en anden modtager, senest når oplysningerne videregives første gang.
- 3a. Hvis den dataansvarlige agter at viderebehandle oplysningerne til et andet formål end det, hvortil de er indhentet, giver den dataansvarlige forud for denne viderebehandling den registrerede oplysninger om dette andet formål samt eventuelt andre yderligere oplysninger, jf. stk. 2.

4. Bestemmelserne i stk. 1-3a finder ikke anvendelse, hvis og i det omfang:
- a) den registrerede allerede er i besiddelse af oplysningerne eller
 - b) forelæggelse af sådanne oplysninger viser sig umulig eller vil kræve en uforholdsmæssigt stor indsats, navnlig for behandling med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål underlagt de betingelser og garantier, der er omhandlet i artikel 83, stk. 1, eller i det omfang den rettighed, der er omhandlet i stk. 1, sandsynligvis vil gøre det umuligt eller i alvorlig grad hindre opfyldelse af formålene med arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål; i sådanne tilfælde træffer den dataansvarlige passende foranstaltninger for at beskytte den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser, herunder ved at gøre oplysningerne offentligt tilgængelige, eller
 - c) indhentning eller videregivelse udtrykkelig er fastsat i EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser, eller
 - d) oplysningerne skal forblive fortrolige som følge af tavshedspligt i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, herunder vedtægtsmæssig tavshedspligt.

Artikel 15

Den registreredes ret til indsigt

1. Den registrerede har ret til at få bekræftet fra den dataansvarlige, om personoplysninger vedrørende den pågældende behandles, og hvor sådanne personoplysninger behandles, samt adgang til oplysningerne og følgende information:
 - a) formålene med behandlingen
 - b) de pågældende kategorier af personoplysninger

- c) de modtagere eller kategorier af modtagere, som personoplysningerne er eller vil blive videregivet til, navnlig modtagere i tredjelande eller internationale organisationer
 - d) om muligt det påtænkte tidsrum, hvor personoplysningerne vil blive opbevaret, eller hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til fastlæggelse af dette tidsrum
 - e) retten til at anmode den dataansvarlige om berigtigelse eller sletning af personoplysninger eller om en begrænsning af behandlingen af personoplysninger om den registrerede eller gøre indsigelse mod behandlingen af sådanne personoplysninger
 - f) retten til at indgive en klage til en tilsynsmyndighed
 - g) enhver tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer, hvis personoplysningerne ikke indsamles fra den registrerede
 - h) tilstedeværelsen af automatisk beslutningstagning, herunder profilering som omhandlet i artikel 20, stk. 1 og 3, og som minimum i disse tilfælde relevante oplysninger om logikken heri samt betydningen og de forventede konsekvenser af en sådan behandling for den registrerede.
- 1a. Hvis personoplysningerne videregives til et tredjeland eller en international organisation, har den registrerede ret til at blive underrettet om de fornødne garantier i medfør af artikel 42 i forbindelse med videregivelsen.

- 1b. Den dataansvarlige forelægger en kopi af de personoplysninger, der behandles. For yderligere kopier, som den registrerede anmoder om, kan den dataansvarlige opkræve et rimeligt gebyr baseret på de administrative omkostninger. Hvis den registrerede indgiver anmodningen elektronisk, og medmindre den registrerede anmoder om andet, forelægges oplysningerne i en elektronisk form, som er almindeligt anvendt.
2. (...)
- 2a. Retten til at modtage en kopi som omhandlet i stk. 1b må ikke krænke andres rettigheder og frihedsrettigheder.
3. (...)
4. (...)

AFDELING 3

BERIGTIGELSE OG SLETNING

Artikel 16

Ret til berigtigelse

Den registrerede kan kræve, at den dataansvarlige uden unødigt forsinkelse berigtiger urigtige personoplysninger om den registrerede. Den registrerede har under hensyn til formålene med behandlingen af oplysningerne ret til få kompletteret ufuldstændige personoplysninger, bl.a. ved at fremlægge en supplerende erklæring.

Artikel 17

Ret til sletning ("ret til at blive glemt")

1. Den registrerede har ret til hos den dataansvarlige at få slettet personoplysninger vedrørende sig selv uden unødigt forsinkelse, og den dataansvarlige har pligt til at slette personoplysninger uden unødigt forsinkelse, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) Personoplysningerne er ikke længere nødvendige til opfyldelse af de formål, hvortil de blev indsamlet eller på anden vis behandlet.
 - b) Den registrerede tilbagetrækker det samtykke, der er grundlaget for behandlingen i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), eller artikel 9, stk. 2, litra a), og hvis der ikke længere er retligt grundlag for behandling af oplysningerne.
 - c) Den registrerede gør indsigelse mod behandlingen af personoplysninger i henhold til artikel 19, stk. 1, og der er ingen overordnede legitime grunde til behandlingen, eller den registrerede modsætter sig behandlingen af personoplysninger i medfør af artikel 19, stk. 2.
 - d) Personoplysningerne er blevet behandlet ulovligt.
 - e) Oplysningerne skal slettes for at opfylde en retlig forpligtelse i EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige er underlagt.
 - f) Oplysningerne er blevet indsamlet i forbindelse med tilbud om informationssamfundstjenester som omhandlet i artikel 8, stk. 1.
- 1a. (...)
2. (...)

- 2a. Hvis den dataansvarlige har offentliggjort personoplysningerne og i henhold til stk. 1 er forpligtet til at slette oplysningerne, træffer den dataansvarlige under hensyn til den teknologi, der er til rådighed og omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen, rimelige foranstaltninger, herunder tekniske foranstaltninger, for at underrette de dataansvarlige, som behandler oplysningerne, om, at den registrerede har anmodet disse dataansvarlige om at slette alle link til eller kopier eller gengivelser af de pågældende personoplysninger.
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, i det omfang behandling af personoplysninger er nødvendig:
- a) for at udøve retten til ytrings- og informationsfrihed
 - b) for at opfylde en retlig forpligtelse, der kræver behandling af personoplysninger i henhold til EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige er underlagt, eller for at løse en opgave, der udføres af hensyn til samfundsinteresser eller under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt
 - c) af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet i henhold til artikel 9, stk. 2, litra h) og hb), samt artikel 9, stk. 4
 - d) med henblik på arkivering i samfundets interesse eller til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål i henhold til artikel 83, stk. 1, i det omfang den rettighed, der er omhandlet i stk. 1, sandsynligvis vil gøre det umuligt eller i alvorlig grad hindre opfyldelse af formålene med arkivering i samfundets interesse eller videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål
 - e) for, at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares ved en domstol.
4. (...)
5. (...)
6. (...)
7. (...)
8. (...)
9. (...)

Artikel 17a

Ret til begrænsning af behandling

1. Den registrerede har ret til fra den dataansvarlige at opnå begrænsning af behandling af personoplysninger, hvis:
 - a) rigtigheden af oplysningerne bestrides af den registrerede, indtil den dataansvarlige har haft mulighed for at fastslå, om de er rigtige
 - ab) behandling af dem er ulovlig, og den registrerede modsætter sig sletning af oplysningerne og i stedet anmoder om, at anvendelse heraf begrænses
 - b) den dataansvarlige ikke længere har brug for personoplysningerne med henblik på behandlingen, men de er nødvendige for, at den registrerede kan fastslå retskrav, gøre dem gældende eller forsvare dem ved en domstol, eller
 - c) den pågældende har gjort indsigelse mod behandlingen i medfør af artikel 19, stk. 1, i afventen af kontrol af, om den dataansvarliges legitime grunde har forrang for den registreredes.

2. Hvis behandling af personoplysninger er blevet begrænset i medfør af stk. 1, må sådanne oplysninger, bortset fra lagring, kun behandles med den registreredes samtykke eller med henblik på at fastslå retskrav eller gøre retskrav gældende eller forsvare dem ved en domstol eller for at beskytte en anden fysisk eller juridisk person eller af hensyn til Unionens eller en medlemsstats vigtige samfundsinteresser.

3. En registreret, der har opnået begrænsning af behandling i medfør af stk. 1, underrettes af den dataansvarlige, inden begrænsningen af behandlingen ophæves.

Artikel 17b

Anmeldelsespligt i forbindelse med berigtigelse, sletning eller begrænsning

Den dataansvarlige meddeler enhver berigtigelse, sletning eller begrænsning af behandling, der er udført i henhold til artikel 16, artikel 17, stk. 1, og artikel 17a, til hver modtager, som oplysningerne er videregivet til, medmindre dette viser sig umuligt eller er uforholdsmæssigt vanskeligt. Den dataansvarlige oplyser den registrerede om disse modtagere, hvis den registrerede anmoder herom.

Artikel 18

Ret til dataportabilitet

1. (...)
2. Den registrerede har ret til at modtage personoplysninger vedrørende sig selv, som vedkommende har givet til en dataansvarlig i et struktureret og almindeligt anvendt og maskinlæsbart format, og har ret til at videregive disse oplysninger til en anden dataansvarlig uden hindring fra den dataansvarlige, som personoplysningerne er blevet givet til, når:
 - a) behandlingen er baseret på samtykke i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), eller artikel 9, stk. 2, litra a), eller på en kontrakt i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra b), og
 - b) behandlingen gennemføres automatisk.
- 2a. (nyt) Når den registrerede udøver sin ret til dataportabilitet i henhold til stk. 1, har vedkommende ret til at få videresendt oplysningerne direkte fra dataansvarlig til dataansvarlig, hvis det er teknisk muligt.
- 2a. Udøvelsen af denne ret berører ikke artikel 17. Den ret, der er omhandlet i stk. 2, finder ikke anvendelse på behandling, der er nødvendig for udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

2aa. Den ret, der er omhandlet i stk. 2, må ikke krænke andres rettigheder eller frihedsrettigheder.

3. (...)

AFDELING 4

RET TIL INDSIGELSE OG AUTOMATISK INDIVIDUEL BESLUTNINGSTAGNING

Artikel 19

Ret til indsigelse

1. Den registrerede har til enhver tid ret til af grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod behandling af personoplysninger om den pågældende baseret på artikel 6, stk. 1, litra e) eller f), herunder profilering baseret på disse bestemmelser. Den dataansvarlige må ikke længere behandle personoplysninger, medmindre den dataansvarlige påviser vægtige legitime grunde til behandlingen, der tilsidesætter den registreredes interesser, rettigheder og frihedsrettigheder, eller for at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares ved en domstol.
2. Hvis personoplysninger behandles med henblik på direkte markedsføring, har den registrerede til enhver tid ret til at gøre indsigelse mod behandlingen af sine personoplysninger til sådan markedsføring, som omfatter profilering, i det omfang den vedrører direkte markedsføring.
- 2a. Hvis den registrerede gør indsigelse mod behandlingen med henblik på direkte markedsføring, må personoplysningerne ikke længere behandles til dette formål.
- 2b. (nyt) Senest på tidspunktet for den første kommunikation med den registrerede skal denne udtrykkelig oplyses om den i stk. 1 og 2 omhandlede ret, som skal meddeles klart og adskilt fra alle andre oplysninger.

- 2b. I forbindelse med anvendelse af informationssamfundstjenester og uanset direktiv 2002/58/EF kan den registrerede udøve sin ret til indsigelse ved hjælp af automatiske midler, der anvender tekniske specifikationer.
- 2aa. Hvis personoplysninger behandles med henblik på videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål i henhold til artikel 83, stk. 1, har den registrerede ret til af grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod behandling af sine personoplysninger, medmindre behandlingen er nødvendig for at udføre en opgave af hensyn til samfundsinteresser.
3. (...)

Artikel 20

Automatisk individuel beslutningstagning, herunder profilering

1. Den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis har betydelige konsekvenser for den pågældende.
- 1a. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis afgørelsen:
- a) er nødvendig for indgåelse eller opfyldelse af en kontrakt mellem den registrerede og en dataansvarlig eller
 - b) er hjemlet i EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige er underlagt, og som også fastsætter egnede foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser eller
 - c) er baseret på den registreredes udtrykkelige samtykke.

- 1b. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1a, litra a) og c), gennemfører den dataansvarlige egnede foranstaltninger til at beskytte den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser, i det mindste den registreredes ret til menneskelig indgriben fra den dataansvarliges side, til at fremkomme med sine synspunkter og til at bestride afgørelsen.
2. (...)
3. De afgørelser, der er omhandlet i stk. 1a, må ikke baseres på særlige kategorier af personoplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, medmindre artikel 9, stk. 2, litra a) eller g), finder anvendelse, og der er indført egnede foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser.
4. (...)
5. (...)

AFDELING 5

Begrænsninger

Artikel 21

Begrænsninger

1. EU-ret eller medlemsstatsret, som den dataansvarlige eller databehandleren er underlagt, kan ved lovgivningsmæssige foranstaltninger begrænse omfanget af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 12-20 og 32 samt artikel 5, for så vidt dennes bestemmelser svarer til rettighederne og forpligtelserne i artikel 12-20, når en sådan begrænsning respekterer kernen i de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund for at garantere:
 - aa) den nationale sikkerhed
 - ab) forsvaret
 - a) den offentlige sikkerhed
 - b) forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed
 - c) andre vigtige målsætninger i forbindelse med beskyttelse af Unionens eller en medlemsstats generelle samfundsinteresser, navnlig Unionens eller en medlemsstats væsentlige økonomiske eller finansielle interesser, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, folkesundhed og social sikkerhed
 - ca) beskyttelse af retsvæsenets uafhængighed og retssager
 - d) forebyggelse, efterforskning, opdagelse og retsforfølgning i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv
 - e) overvågnings-, tilsyns- eller reguleringsfunktioner, der selv lejlighedsvis er forbundet med offentlig myndighedsudøvelse i de tilfælde, der er nævnt i litra aa), ab), a), b), c) og d)

- f) beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder
 - g) håndhævelse af civilretlige krav.
2. Navnlig skal enhver lovgivningsmæssig foranstaltning, der er omhandlet i stk. 1, hvor det er relevant, i det mindste indeholde specifikke bestemmelser vedrørende:
- a) formålene med behandlingen eller kategorierne af behandling
 - b) kategorierne af personoplysninger
 - c) omfanget af de indførte begrænsninger
 - d) garantierne for at undgå misbrug eller ulovlig adgang eller videregivelse
 - e) specifikation af den dataansvarlige eller kategorierne af dataansvarlige
 - f) lagringsperioder og de gældende garantier under hensyn til behandlingens karakter, omfang og formål eller kategorier af behandling
 - g) risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og
 - h) de registreredes ret til at blive underrettet om begrænsningen, medmindre dette kan være til skade for formålet med begrænsningen.

KAPITEL IV DATAANSVARLIG OG DATABEHANDLER

AFDELING 1 GENERELLE FORPLIGTELSER

Artikel 22

Den dataansvarliges ansvar

1. Under hensyn til den pågældende behandlings karakter, omfang, kontekst og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder gennemfører den dataansvarlige passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og være i stand til at vise, at behandlingen af personoplysninger foretages i overensstemmelse med denne forordning. Disse foranstaltninger skal om nødvendigt revideres og ajourføres.

2. (...)

- 2a. Hvis det står i rimeligt forhold til behandlingsaktiviteterne, skal de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, omfatte den dataansvarliges gennemførelse af passende databeskyttelsespolitikker.

- 2b. Overholdelse af godkendte adfærdskodekser i henhold til artikel 38 eller en godkendt certificeringsmekanisme i henhold til artikel 39 kan bruges som et element til at påvise overholdelse af den dataansvarliges forpligtelser.

3. (...)

4. (...)

Artikel 23

Indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger

1. Under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og gennemførelsesomkostningerne og i betragtning af den pågældende behandlings karakter, omfang, kontekst og formål samt de risici af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, som behandlingen udgør, gennemfører den dataansvarlige både på tidspunktet for fastlæggelse af midlerne til behandling og på tidspunktet for selve behandlingen passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, såsom pseudonymisering, som er udformet med henblik på effektiv gennemførelse af databeskyttelsesprincipper, såsom dataminimering, og med henblik på integrering af de fornødne garantier i behandlingen for at opfylde kravene i denne forordning og beskytte de registreredes rettigheder.
2. Den dataansvarlige gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på som udgangspunkt at sikre, at kun personoplysninger, der er nødvendige til hvert specifikt formål med behandlingen, behandles; dette gælder den mængde oplysninger, der indsamles, og omfanget af deres behandling samt deres lagringsperiode og tilgængelighed. Sådanne foranstaltninger skal navnlig sikre, at personoplysninger som udgangspunkt ikke uden den pågældende fysiske persons indgriben stilles til rådighed for et ubegrænset antal fysiske personer.
- 2a. En godkendt certificeringsmekanisme i medfør af artikel 39 kan blive brugt som et element til at påvise overensstemmelse med kravene i stk. 1 og 2.
3. (...)
4. (...)

Artikel 24

Fælles dataansvarlige

1. Hvis to eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og midlerne til behandling af personoplysninger, er de fælles dataansvarlige. De fastlægger på en gennemsigtig måde deres respektive ansvar for opfyldelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning, navnlig hvad angår udøvelse af den registreredes rettigheder og deres respektive forpligtelser til at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i artikel 14 og 14a, ved hjælp af en ordning mellem dem, medmindre og i det omfang de dataansvarliges respektive ansvar er fastlagt i EU-ret eller medlemsstatsret, som de dataansvarlige er underlagt. I ordningen kan et kontaktpunkt for registrerede udpeges.
2. Uanset udformningen af den ordning, der er omhandlet i stk. 1, kan den registrerede udøve sine rettigheder i medfør af denne forordning med hensyn til og over for den enkelte dataansvarlige.
3. Ordningen skal på behørig vis afspejle de fælles dataansvarliges respektive faktiske roller og forhold til de registrerede, og det væsentligste indhold af ordningen gøres tilgængeligt for de registrerede.

Artikel 25

Repræsentanter for dataansvarlige, der ikke er etableret i Unionen

1. Hvis artikel 3, stk. 2, finder anvendelse, udpeger den dataansvarlige eller databehandleren skriftligt en repræsentant i Unionen.
2. Denne forpligtelse gælder ikke for:
 - a) (...)
 - b) behandling, der er lejlighedsvis, ikke omfatter behandling i stort omfang af særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, eller behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser, jf. artikel 9a, og som sandsynligvis ikke vil føre til en risiko for fysiske personers rettigheder eller frihedsrettigheder under hensyntagen til behandlingens karakter, kontekst, omfang og formål, eller

- c) offentlige myndigheder eller organer.
 - d) (...)
3. Repræsentanten skal være etableret i en af de medlemsstater, hvor de registrerede befinder sig, og hvis personoplysninger behandles i forbindelse med udbud af varer eller tjenesteydelser til dem, eller hvis adfærd overvåges.
- 3a. Repræsentanten bemyndiges af den dataansvarlige eller databehandleren til at modtage henvendelser ud over eller i stedet for den dataansvarlige eller databehandleren, navnlig fra tilsynsmyndigheder og registrerede, i forbindelse med alle spørgsmål vedrørende behandling af personoplysninger med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning.
4. Den dataansvarliges eller databehandlerens udpegning af en repræsentant berører ikke eventuelle retlige skridt mod den dataansvarlige eller databehandleren selv.

Artikel 26

Databehandler

1. Hvis en behandling skal foretages på vegne af en dataansvarlig, benytter den dataansvarlige udelukkende databehandlere, der kan give tilstrækkelig garanti for, at passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger gennemføres på en sådan måde, at behandlingen opfylder kravene i denne forordning og sikrer beskyttelse af den registreredes rettigheder.
- 1a. Databehandleren må ikke gøre brug af en anden databehandler uden forudgående specifikt eller generelt skriftligt samtykke fra den dataansvarlige. I sidstnævnte tilfælde skal databehandleren altid underrette den dataansvarlige om eventuelle planlagte ændringer vedrørende tilføjelse eller erstatning af andre databehandlere og derved give den dataansvarlige mulighed for at gøre indsigelse mod sådanne ændringer.

2. En databehandlers behandling skal være omfattet af en kontrakt eller et andet retligt dokument i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, der binder databehandleren til den dataansvarlige og fastsætter genstanden for og varigheden af behandlingen, behandlingens karakter og formål, typen af personoplysninger og kategorierne af registrerede samt den dataansvarliges forpligtelser og rettigheder, og som navnlig fastsætter, at databehandleren:
- a) kun må behandle personoplysninger efter dokumenteret instruks fra den dataansvarlige, herunder for så vidt angår videregivelse af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, medmindre det kræves i henhold til EU-ret eller medlemsstatsret, som databehandleren er underlagt; i så fald underretter databehandleren den dataansvarlige om dette retlige krav inden behandlingen af oplysningerne, medmindre den pågældende ret forbyder en sådan underretning af hensyn til vigtige samfundsmæssige interesser
 - b) sikrer, at de personer, der er bemyndiget til at behandle personoplysninger, har forpligtet sig til fortrolighed eller er underlagt en passende vedtægtsmæssig tavshedspligt
 - c) iværksætter alle foranstaltninger i henhold til artikel 30
 - d) opfylder de betingelser, der er omhandlet i stk. 1a og 2a, for at gøre brug af en anden databehandler
 - e) under hensyn til behandlingens karakter bistår den dataansvarlige, for så vidt muligt ved hjælp af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, med opfyldelse af den dataansvarliges forpligtelse til at besvare anmodninger om udøvelse af de registreredes rettigheder som fastlagt i kapitel III
 - f) bistår den dataansvarlige med at sikre opfyldelse af forpligtelserne i medfør af artikel 30-34 under hensyn til behandlingens karakter og de oplysninger, der er tilgængelige for behandleren
 - g) efter den dataansvarliges valg sletter eller tilbageleverer alle personoplysninger til den dataansvarlige, efter at databehandlingstjenesterne er ophørt, og sletter eksisterende kopier, medmindre EU-retten eller medlemsstatsret foreskriver lagring af oplysningerne

- h) stiller alle oplysninger, der er nødvendige for at påvise opfyldelse af kravene i denne artikel, til rådighed for den dataansvarlige og giver mulighed for og bidrager til revisioner, herunder inspektioner, der foretages af den dataansvarlige eller en anden revisor, som er bemyndiget af den dataansvarlige. Databehandleren underretter omgående den dataansvarlige, hvis en instruks efter vedkommendes mening er i strid med denne forordning eller databeskyttelsesbestemmelser i EU-retten eller medlemsstatsret.
- 2a. Gør en databehandler brug af en anden databehandler i forbindelse med udførelse af specifikke behandlingsaktiviteter på vegne af den dataansvarlige, pålægges denne anden databehandler de samme databeskyttelsesforpligtelser som dem, der er fastsat i kontrakten eller et andet retligt dokument mellem den dataansvarlige og databehandleren som omhandlet i stk. 2, gennem en kontrakt eller et andet retligt dokument i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, hvorved navnlig gives tilstrækkelig garanti for, at passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger gennemføres på en sådan måde, at behandlingen opfylder kravene i denne forordning. Hvis denne anden databehandler ikke opfylder databeskyttelsesforpligtelserne, forbliver den oprindelige databehandler fuldt ansvarlig over for den dataansvarlige for opfyldelsen af denne anden databehandlers forpligtelser.
- 2aa. Databehandlerens overholdelse af en godkendt adfærdskodeks i henhold til artikel 38 eller en godkendt certificeringsmekanisme i henhold til artikel 39 kan bruges som et element til at påvise tilstrækkelige garantier som omhandlet i stk. 1 og 2a.
- 2ab. Uden at det berører en individuel kontrakt mellem den dataansvarlige og databehandleren, kan kontrakten eller det andet retlige dokument, der er omhandlet i stk. 2 og 2a, helt eller delvis baseres på de standardkontraktbestemmelser, der er anført i stk. 2b og 2c, herunder når de indgår i en certificering, der er meddelt den dataansvarlige eller databehandleren i henhold til artikel 39 og 39a.
- 2b. Kommissionen kan fastsætte standardkontraktbestemmelser for de sager, der er omhandlet i stk. 2 og 2a, og i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren, der er omhandlet i artikel 87, stk. 2.

- 2c. En tilsynsmyndighed kan vedtage standardkontraktbestemmelser for de sager, der er omhandlet i stk. 2 og 2a, og i overensstemmelse med sammenhængsmekanismen, der er omhandlet i artikel 57.
3. Kontrakten eller det andet retlige dokument, der er omhandlet i stk. 2 og 2a, skal foreligge skriftligt, herunder i elektronisk form.
4. Hvis en databehandler i strid med denne forordning fastlægger formålene med og midlerne til behandling af oplysninger, anses databehandleren for at være en dataansvarlig for så vidt angår den pågældende behandling, uden at dette berører artikel 77, 79 og 79b.
5. (...)

Artikel 27

Behandling, der foretages under den dataansvarliges eller databehandlerens myndighed

Databehandleren og enhver, der udfører arbejde under den dataansvarliges eller databehandlerens myndighed, og som har adgang til personoplysninger, behandler kun disse efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret.

Artikel 28

Dokumentation for behandlingsaktiviteter

1. Hver dataansvarlig og den dataansvarliges eventuelle repræsentant fører dokumentation for behandlingsaktiviteter under deres ansvar. Denne dokumentation skal omfatte følgende oplysninger:
 - a) navn og kontaktoplysninger for den dataansvarlige og en eventuel fælles dataansvarlig, den dataansvarliges repræsentant og den eventuelle databeskyttelsesansvarlige
 - b) (...)
 - c) formålene med behandlingen

- d) en beskrivelse af kategorierne af registrerede og kategorierne af personoplysninger
 - e) de kategorier af modtagere, som personoplysningerne er eller vil blive videregivet til, herunder modtagere i tredjelande
 - f) i givet fald videregivelser af oplysninger til et tredjeland eller en international organisation, herunder angivelse af dette tredjeland eller denne internationale organisation og i tilfælde af videregivelser i henhold til artikel 44, stk. 1, litra h), dokumentation for fornødne garantier
 - g) hvis det er muligt, de forventede tidsfrister for sletning af de forskellige kategorier af oplysninger
 - h) hvis det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger omhandlet i artikel 30, stk. 1.
- 2a. Hver databehandler og databehandlerens eventuelle repræsentant fører dokumentation for alle kategorier af personoplysningsbehandling, der er foretaget på vegne af en dataansvarlig, indeholdende:
- a) navn og kontaktoplysninger for databehandleren eller databehandlerne og for hver dataansvarlig, på hvis vegne databehandleren handler, samt for den dataansvarliges eller databehandlerens eventuelle repræsentant og den eventuelle databeskyttelsesansvarlige
 - b) (...)
 - c) de kategorier af behandling, der foretages på vegne af den enkelte dataansvarlige
 - d) i givet fald videregivelser af oplysninger til et tredjeland eller en international organisation, herunder angivelse af dette tredjeland eller denne internationale organisation og i tilfælde af videregivelser i henhold til artikel 44, stk. 1, litra h), dokumentation for fornødne garantier
 - e) hvis det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger omhandlet i artikel 30, stk. 1.

- 3a. Den dokumentation, der er omhandlet i stk. 1 og 2a, skal foreligge skriftligt, herunder i elektronisk form.
3. Den dataansvarlige og databehandleren samt den dataansvarliges eller databehandlerens eventuelle repræsentant stiller efter anmodning dokumentationen til rådighed for tilsynsmyndigheden.
4. De i stk. 1 og 2a omhandlede forpligtelser finder ikke anvendelse på virksomheder eller organisationer, der beskæftiger under 250 personer, medmindre den behandling, som de foretager, sandsynligvis vil medføre en risiko for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, behandlingen ikke er lejlighedsvis, eller behandlingen omfatter særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, eller behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser, jf. artikel 9a.
5. (...)
6. (...)

Artikel 29

Samarbejde med tilsynsmyndigheden

1. Den dataansvarlige og databehandleren samt den dataansvarliges eller databehandlerens eventuelle repræsentant samarbejder efter anmodning med tilsynsmyndigheden i forbindelse med udførelsen af dens opgaver.
2. (...)

AFDELING 2 DATASIKKERHED

Artikel 30

Behandlingssikkerhed

1. Under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og gennemførelsesomkostningerne og i betragtning af den pågældende behandlings karakter, omfang, kontekst og formål og risikoen af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder træffer den dataansvarlige og databehandleren passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til disse risici, herunder bl.a. i det nødvendige omfang:
 - a) pseudonymisering og kryptering af personoplysninger
 - b) evne til at sikre vedvarende fortrolighed, integritet, tilgængelighed og robusthed i forbindelse med de systemer og tjenester, der behandler personoplysninger
 - c) evne til rettidigt at genoprette tilgængeligheden af og adgangen til oplysninger i tilfælde af en fysisk eller teknisk hændelse
 - d) en procedure for regelmæssig afprøvning, vurdering og evaluering af effektiviteten af de tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at sikre behandlingssikkerhed.

- 1a. Ved vurderingen af et passende sikkerhedsniveau tages der navnlig hensyn til de risici, som behandling af oplysninger udgør, navnlig ved hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, uautoriseret videregivelse af eller adgang til personoplysninger, der er videregivet, opbevaret eller på anden måde behandlet.

2. (...)

- 2a. Overholdelse af en godkendt adfærdskodeks i henhold til artikel 38 eller en godkendt certificeringsmekanisme i henhold til artikel 39 kan bruges som et element til at vise opfyldelse af kravene i stk. 1.

- 2b. Den dataansvarlige og databehandleren tager skridt til at sikre, at enhver, der udfører arbejde under den dataansvarlige eller databehandleren, og som får adgang til personoplysninger, kun behandler disse efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret.
3. (...)
4. (...)

Artikel 31

Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til tilsynsmyndigheden

1. Ved brud på persondatasikkerheden anmelder den dataansvarlige uden unødigt forsinkelse og om muligt senest 72 timer, efter at denne er blevet bekendt med det, bruddet på persondatasikkerheden til den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51, medmindre at det er usandsynligt, at bruddet på persondatasikkerheden fører til en risiko for fysiske personers rettigheder eller frihedsrettigheder. Anmeldelsen til tilsynsmyndigheden ledsages af en begrundelse, hvis den ikke er foretaget inden for 72 timer.
 - 1a. (...)
 2. Databehandleren underretter uden unødigt forsinkelse den dataansvarlige, efter at den pågældende er blevet opmærksom på, at der er sket brud på persondatasikkerheden.
 3. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst:
 - a) beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er muligt, kategorierne og det omtrentlige antal berørte registrerede samt kategorierne og det omtrentlige antal berørte registreringer
 - b) angive navn og kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige eller et andet kontaktpunkt, hvor yderligere oplysninger kan indhentes
 - c) (...)

- d) beskrive de sandsynlige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - e) beskrive de foranstaltninger, som den dataansvarlige har truffet eller foreslår truffet for at afhjælpe bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er relevant, for at mindske dets mulige skadevirkninger.
 - f) (...)
- 3a. Når og for så vidt som det ikke er muligt at give oplysningerne samtidig, kan oplysningerne gives trinvis uden unødigt yderligere forsinkelse.
4. Den dataansvarlige dokumenterer alle brud på persondatasikkerheden, herunder kendsgerningerne i forbindelse med bruddet, dets virkninger og de trufne afhjælpende foranstaltninger. Denne dokumentation skal kunne sætte tilsynsmyndigheden i stand til at kontrollere, at denne artikel er overholdt.
5. (...)
6. (...)

Artikel 32

Meddelelse af brud på persondatasikkerheden til den registrerede

1. Når et brud på persondatasikkerheden kan forventes at føre til en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, underretter den dataansvarlige uden unødigt forsinkelse den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden.
2. Underretningen af den registrerede i henhold til stk. 1 skal i et klart og forståeligt sprog beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og mindst indeholde de oplysninger og anbefalinger, der er omhandlet i artikel 31, stk. 3, litra b), d) og e).

3. Det er ikke nødvendigt at underrette den registrerede som nævnt i stk. 1, hvis:
 - a) den dataansvarlige har gennemført passende tekniske og organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger, og disse foranstaltninger er blevet anvendt på de oplysninger, som er berørt af bruddet på persondatasikkerheden, navnlig foranstaltninger, der gør oplysningerne uforståelige for enhver, der ikke er bemyndiget adgang hertil, som f.eks. kryptering, eller
 - b) den dataansvarlige har truffet efterfølgende foranstaltninger, der sikrer, at den høje risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder som omhandlet i stk. 1 sandsynligvis ikke længere er reel, eller
 - c) det vil kræve en uforholdsmæssig indsats. I et sådant tilfælde skal der i stedet foretages en offentlig meddelelse eller tilsvarende foranstaltning, hvorved de registrerede underrettes på en lige så effektiv måde.
4. Hvis den dataansvarlige ikke allerede har underrettet den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden, kan tilsynsmyndigheden under hensyntagen til sandsynligheden for, at bruddet fører til en høj risiko, kræve, at den dataansvarlige gør dette, eller beslutte, at en af betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
5. (...)
6. (...)

AFDELING 3

KONSEKVENSANALYSE VEDRØRENDE DATABESKYTTELSE OG FORUDGÅENDE HØRING

Artikel 33

Konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse

1. Hvis en type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier og i medfør af sin karakter, omfang, kontekst og formål, sandsynligvis vil føre til høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, foretager den dataansvarlige forud for behandlingen en analyse af de påtænkte behandlingsaktiviteters konsekvenser for beskyttelse af personoplysninger. En enkelt analyse kan omfatte et sæt lignende behandlingsaktiviteter, der indebærer lignende høje risici.

- 1a. Den dataansvarlige rådfører sig med den databeskyttelsesansvarlige, hvis en sådan er udpeget, når der foretages en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse.

2. En konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse som omhandlet i stk. 1 er navnlig påkrævet i følgende tilfælde:
 - a) en systematisk og omfattende vurdering af personlige forhold vedrørende fysiske personer, der er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, og som er grundlag for afgørelser, der har retsvirkning for den enkelte eller på tilsvarende vis har betydelige konsekvenser for den enkelte
 - b) behandling i stort omfang af særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, eller af oplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser, jf. artikel 9a
 - c) systematisk overvågning af et offentligt tilgængeligt område i stort omfang.
 - d) (...)
 - e) (...)

- 2a. Tilsynsmyndigheden udarbejder og offentliggør en liste over de former for behandlingsaktiviteter, der er underlagt kravet om en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i henhold til stk. 1. Tilsynsmyndigheden indgiver disse lister til Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

- 2b. Tilsynsmyndigheden kan også fastsætte og offentliggøre en liste over de former for behandlingsaktiviteter, for hvilke der ikke kræves nogen konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse. Tilsynsmyndigheden indgiver disse lister til Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

- 2c. Inden vedtagelsen af listerne i stk. 2a og 2b anvender den kompetente tilsynsmyndighed den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i artikel 57, hvis sådanne lister omfatter behandlingsaktiviteter, der vedrører udbud af varer eller tjenester til registrerede eller overvågning af sådanne registreredes adfærd i flere medlemsstater, eller som i væsentlig grad kan påvirke den frie udveksling af personoplysninger i Unionen.

3. Analysen skal mindst omfatte:
 - a) en systematisk beskrivelse af de planlagte behandlingsaktiviteter og formålene med behandlingen, herunder i givet fald de legitime interesser, der forfølges af den dataansvarlige
 - b) en vurdering af, om behandlingsaktiviteterne er nødvendige og står i rimeligt forhold til formålene
 - c) en vurdering af risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder som omhandlet i stk. 1
 - d) de foranstaltninger, der påtænkes for at imødegå disse risici, herunder garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, som kan sikre beskyttelse af personoplysninger og vise overensstemmelse med denne forordning, under hensyntagen til de registreredes og andre berørte personers rettigheder og legitime interesser.
- 3a. Ved vurderingen af indvirkningen af de behandlingsaktiviteter, der udføres af de pågældende dataansvarlige eller databehandlere, navnlig i forbindelse med en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, tages der behørigt hensyn til de dataansvarliges eller databehandlernes overholdelse af de godkendte adfærdskodekser, jf. artikel 38.
4. Den dataansvarlige indhenter, hvis det er relevant, de registreredes eller deres repræsentanters synspunkter vedrørende den planlagte behandling, uden at det berører beskyttelse af kommercielle eller samfundsmæssige interesser eller behandlingsaktiviteternes sikkerhed.
5. Hvis behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c) eller e), har et retsgrundlag i EU-retten eller i den medlemsstatsret, som den dataansvarlige er underlagt, og denne ret regulerer den pågældende behandling eller de pågældende behandlingsaktiviteter, og der allerede er foretaget en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse som led i en generel konsekvensanalyse i forbindelse med vedtagelsen af dette retsgrundlag, finder stk. 1-3 ikke anvendelse, medmindre medlemsstaterne anser det for nødvendigt at foretage en sådan analyse inden behandlingsaktiviteterne.

6. (...)
7. (...)
8. Den dataansvarlige foretager, hvis det er nødvendigt, en gennemgang for at vurdere, hvorvidt behandlingen af personoplysninger er foretaget i overensstemmelse med konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse, i hvert fald når der er en ændring af den risiko, som behandlingsaktiviteterne udgør.

Artikel 34

Forudgående høring

1. (...)
2. Den dataansvarlige indhenter godkendelse fra tilsynsmyndigheden inden behandling af personoplysninger, såfremt en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse foretaget i henhold til artikel 33 viser, at behandlingen vil føre til høj risiko i mangel af foranstaltninger truffet af den dataansvarlige for at mindske risikoen.
3. Hvis tilsynsmyndigheden finder, at den planlagte behandling nævnt i stk. 2 ikke er i overensstemmelse med denne forordning, navnlig hvis den dataansvarlige ikke har identificeret eller mindsket risikoen tilstrækkeligt, skal den inden for en periode på højst otte uger efter anmodning om høring give den dataansvarlige og, hvor det er relevant, databehandleren skriftlig rådgivning og må anvende enhver af sine beføjelser, jf. artikel 53. Denne periode kan forlænges med yderligere seks uger under hensyn til den påtænkte behandlings kompleksitet. Såfremt en forlænget periode er gældende, skal den dataansvarlige og, hvor det er relevant, databehandleren underrettes senest en måned efter modtagelsen af anmodningen, herunder om begrundelsen for forsinkelsen. Disse perioder kan suspenderes, indtil tilsynsmyndigheden har modtaget eventuelle oplysninger, som den har anmodet om med henblik på høringen.

4. (...)
5. (...)
6. Når tilsynsmyndigheden høres i henhold til stk. 2, indgiver den dataansvarlige følgende til tilsynsmyndigheden:
 - a) hvor det er relevant, ansvarsområderne for henholdsvis den dataansvarlige, fælles dataansvarlige og databehandleren, der er involveret i behandlingen, navnlig med hensyn til behandling inden for en koncern
 - b) den planlagte behandlings formål og midler
 - c) foranstaltninger og garantier til beskyttelse af de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i henhold til denne forordning
 - d) hvor det er relevant, den databeskyttelsesansvarliges kontaktoplysninger
 - e) konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse i henhold til artikel 33 og
 - f) andre oplysninger, som tilsynsmyndigheden anmoder om.
7. Medlemsstaterne hører tilsynsmyndigheden som led i udarbejdelse af et forslag til lovgivningsmæssig foranstaltning, som skal vedtages af et nationalt parlament, eller af en regulerende foranstaltning, der bygger på en sådan lovgivningsmæssig foranstaltning, som vedrører behandling af personoplysninger.
- 7a. Uanset stk. 2 kan medlemsstatsret kræve, at dataansvarlige hører og opnår forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden i forbindelse med en dataansvarligs behandling af personoplysninger, for at denne kan udføre en opgave i offentlighedens interesse, herunder behandling af sådanne oplysninger i forbindelse med social sikring og folkesundhed.
8. (...)
9. (...)

AFDELING 4
DATABESKYTTELSESANSVARLIG

Artikel 35

Udpegelse af en databeskyttelsesansvarlig

1. Den dataansvarlige og databehandleren udpeger altid en databeskyttelsesansvarlig, når:
 - a) behandling foretages af en offentlig myndighed eller et offentligt organ, undtagen domstole, der handler i deres egenskab af domstol, eller
 - b) den dataansvarliges eller databehandlerens kerneaktiviteter består af behandlingsaktiviteter, der i medfør af deres karakter, omfang og/eller formål kræver regelmæssig og systematisk overvågning af registrerede i stort omfang, eller
 - c) den dataansvarliges eller databehandlerens kerneaktiviteter består af behandling i stort omfang af særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, og oplysninger vedrørende straffedomme og straffelovsovertrædelser, jf. artikel 9a.
2. En koncern kan udnævne en fælles databeskyttelsesansvarlig, forudsat at alle virksomheder har let adgang til en databeskyttelsesansvarlig.
3. Hvis den dataansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighed eller et offentligt organ, kan den fælles databeskyttelsesansvarlige udpeges for flere af sådanne myndigheder eller organer i overensstemmelse med deres struktur og størrelse.
4. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan eller, når det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstatsret, skal den dataansvarlige eller databehandleren eller sammenslutninger og andre organer, som repræsenterer kategorier af dataansvarlige eller databehandlere, udpege en databeskyttelsesansvarlig. Den databeskyttelsesansvarlige kan handle på vegne af sådanne sammenslutninger og andre organer, som repræsenterer dataansvarlige eller databehandlere.
5. Den databeskyttelsesansvarlige udpeges på grundlag af sine faglige kvalifikationer, navnlig ekspertise inden for databeskyttelsesret og -praksis samt evne til at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 37.

6. (...)
7. (...)
8. Den databeskyttelsesansvarlige kan være den dataansvarliges eller databehandlerens medarbejder eller kan udføre hvervet på grundlag af en tjenesteydelseskontrakt.
9. Den dataansvarlige eller databehandleren offentliggør kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige og meddeler disse til tilsynsmyndigheden.
10. (...)
11. (...)

Artikel 36

Den databeskyttelsesansvarliges stilling

1. Den dataansvarlige eller databehandleren sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige inddrages tilstrækkeligt og rettidigt i alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger.
2. Den dataansvarlige eller databehandleren støtter den databeskyttelsesansvarlige i forbindelse med udførelsen af de i artikel 37 nævnte opgaver ved at tilvejebringe de ressourcer, der er nødvendige for at udføre disse opgaver og opretholde den databeskyttelsesansvarliges ekspertise, samt adgang til personoplysninger og behandlingsaktiviteter.
- 2a. (nyt) Registrerede kan kontakte den databeskyttelsesansvarlige hvad angår alle spørgsmål vedrørende behandling af deres oplysninger og udøvelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning.

3. Den dataansvarlige eller databehandleren sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige ikke modtager instrukser vedrørende udførelsen af disse opgaver. Den pågældende må ikke afskediges eller straffes af den dataansvarlige eller databehandleren for at udføre sine opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige rapporterer direkte til det øverste ledelsesniveau hos den dataansvarlige eller databehandleren.
4. Den databeskyttelsesansvarlige er underlagt tavshedspligt eller fortrolighed vedrørende udførelsen af sine opgaver i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstatsret.
- 4a. Den databeskyttelsesansvarlige kan udføre andre opgaver og pligter. Den dataansvarlige eller databehandleren sikrer, at sådanne opgaver og pligter ikke fører til en interessekonflikt.

Artikel 37

Den databeskyttelsesansvarliges opgaver

1. Den databeskyttelsesansvarlige har som minimum følgende opgaver:
 - a) at underrette og rådgive den dataansvarlige eller databehandleren og de ansatte, der behandler personoplysninger, om deres forpligtelser i henhold til denne forordning og andre EU- eller medlemsstatsbestemmelser om databeskyttelse
 - b) at overvåge overholdelsen af denne forordning, af EU- eller medlemsstatsbestemmelser om databeskyttelse og af den dataansvarliges eller databehandlerens regler om beskyttelse af personoplysninger, herunder fordeling af ansvar, oplysningskampagner og uddannelse af det personale, der medvirker ved behandlingsaktiviteter, og de tilhørende kontroller
 - c) (...)
 - d) (...)
 - e) (...)
 - f) at bidrage med rådgivning, når der anmodes herom, med hensyn til konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og overvågning i forbindelse hermed i henhold til artikel 33

- g) at samarbejde med tilsynsmyndigheden
- h) at fungere som tilsynsmyndighedens kontaktpunkt i spørgsmål vedrørende behandling af personoplysninger, herunder den forudgående høring, der er nævnt i artikel 34, og at høre, når det er hensigtsmæssigt, om eventuelle andre spørgsmål.

2. (...)

- 2a. Den databeskyttelsesansvarlige tager under udførelsen af sine opgaver behørigt hensyn til den risiko, der er forbundet med behandlingsaktiviteter, under hensyntagen til deres karakter, omfang, kontekst og formål.

AFDELING 5

ADFÆRDSKODEKSER OG CERTIFICERING

Artikel 38

Adfærdskodekser

- 1. Medlemsstaterne, tilsynsmyndighederne, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen tilskynder til udarbejdelse af adfærdskodekser, der under hensyntagen til de særlige forhold i de forskellige behandlingssektorer og mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders specifikke behov bidrager til korrekt anvendelse af denne forordning.
 - 1a. Sammenslutninger eller andre organer, der repræsenterer kategorier af dataansvarlige eller databehandlere, kan udarbejde adfærdskodekser eller ændre eller udvide sådanne kodekser med henblik på at specificere anvendelsen af denne forordnings bestemmelser, som f.eks.:
 - a) rimelig og gennemsigtig databehandling
 - aa) de dataansvarliges legitime interesser i specifikke sammenhænge
 - b) dataindsamling

- bb) pseudonymisering af personoplysninger
- c) information til offentligheden og registrerede
- d) udøvelse af registreredes rettigheder
- e) information og beskyttelse af børn og måde, hvorpå samtykke fra indehaveren af forældremyndighed over et barn kan indhentes
- ee) foranstaltninger og procedurer omhandlet i artikel 22 og 23 og foranstaltninger til at sikre behandlingssikkerhed som omhandlet i artikel 30
- ef) anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til tilsynsmyndighederne og underretning af de registrerede om sådanne brud
- f) videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer
- g) (...)
- h) udenretslige procedurer og andre procedurer for bilæggelse af tvister mellem dataansvarlige og registrerede vedrørende behandling af personoplysninger, uden at det berører registreredes rettigheder i henhold til artikel 73 og 75.

1 ab. Adfærdskodekser, der er godkendt i henhold til stk. 2 og er generelt gyldige i henhold til stk. 4, kan ud over overholdelse af de dataansvarlige og databehandlere, der er omfattet af denne forordning, også overholdes af dataansvarlige og databehandlere, der ikke er omfattet af denne forordning i henhold til artikel 3, med henblik på at sikre fornødne garantier inden for rammerne af videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, jf. artikel 42, stk. 2, litra d). Disse dataansvarlige eller databehandlere skal, via kontraktinstrumenter eller andre retligt bindende instrumenter, afgive bindende og eksigible tilsagn om at anvende disse fornødne garantier, herunder for så vidt angår registreredes rettigheder.

- 1b. En sådan adfærdskodeks i henhold til stk. 1a skal indeholde mekanismer, der sætter organet omhandlet i artikel 38a, stk. 1, i stand til at foretage obligatorisk overvågning for at sikre, at den dataansvarlige eller databehandler, der påtager sig at anvende adfærdskodeksen, overholder dens bestemmelser, uden at dette berører opgaverne og beføjelserne for den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51 eller 51a.

2. Sammenslutninger og andre organer omhandlet i stk. 1a, der har til hensigt at udarbejde en adfærdskodeks eller at ændre eller udvide en eksisterende adfærdskodeks, forelægger et udkast til kodeks for den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51. Tilsynsmyndigheden afgiver udtalelse om, hvorvidt udkastet til adfærdskodeks eller den ændrede eller udvidede kodeks er i overensstemmelse med denne forordning, og godkender udkastet til adfærdskodeks eller den ændrede eller udvidede kodeks, hvis den mener, at det eller den sikrer tilstrækkelige fornødne garantier.
 - 2a. Hvis den i stk. 2 nævnte udtalelse bekræfter, at adfærdskodeksen eller den ændrede eller udvidede kodeks er i overensstemmelse med denne forordning, og kodeksen godkendes, og hvis adfærdskodeksen ikke vedrører behandlingsaktiviteter i flere medlemsstater, registrerer og offentliggør tilsynsmyndigheden kodeksen.
 - 2b. Hvis udkastet til adfærdskodeks vedrører behandlingsaktiviteter i flere medlemsstater, forelægger den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51, inden godkendelsen efter proceduren i artikel 57 udkastet for Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der afgiver udtalelse om, hvorvidt udkastet til kodeks eller den ændrede eller udvidede kodeks er i overensstemmelse med denne forordning eller sikrer fornødne garantier i den situation, der er omhandlet i stk. 1ab.

3. Hvis den i stk. 2b nævnte udtalelse bekræfter, at adfærdskodekserne eller de ændrede eller udvidede kodekser er i overensstemmelse med denne forordning eller sikrer fornødne garantier i den situation, der er omhandlet i stk. 1ab, forelægger Det Europæiske Databeskyttelsesråd sin udtalelse for Kommissionen.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at afgøre, om godkendte adfærdskodekser og ændringer eller udvidelser af eksisterende godkendte adfærdskodekser, som den har fået forelagt i henhold til stk. 3, generelt er gyldige i Unionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2.
5. Kommissionen tilser, at de godkendte kodekser, som i henhold til Kommissionen har generel gyldighed, jf. stk. 4, offentliggøres på passende vis.
- 5a. Det Europæiske Databeskyttelsesråd samler alle godkendte adfærdskodekser og ændringer hertil i et register og gør dem offentligt tilgængelige på passende vis.

Artikel 38a

Overvågning af godkendte adfærdskodekser

1. Uden at dette berører den kompetente tilsynsmyndigheds opgaver og beføjelser i henhold til artikel 52 og 53, kan overvågning af overholdelsen af en adfærdskodeks i henhold til artikel 38 foretages af et organ, der har et passende ekspertiseniveau for så vidt angår kodeksens genstand og er akkrediteret til dette formål af den kompetente tilsynsmyndighed.
2. Et organ som omhandlet i stk. 1 kan akkrediteres til dette formål, hvis:
 - a) det har påvist sin uafhængighed og ekspertise for så vidt angår kodeksens genstand til den kompetente tilsynsmyndigheds tilfredshed
 - b) det har fastlagt procedurer, der gør det muligt for det at vurdere dataansvarliges og databehandlers berettigelse til at anvende kodeksen, overvåge deres overholdelse af dens bestemmelser og regelmæssigt vurdere dens virkemåde
 - c) det har fastlagt procedurer og ordninger for behandling af klager over overtrædelser af kodeksen eller den måde, hvorpå kodeksen er blevet eller bliver gennemført af en dataansvarlig eller en databehandler, og at gøre disse procedurer og ordninger gennemsigtige for registrerede og offentligheden

- d) det til den kompetente tilsynsmyndigheds tilfredshed påviser, at dets opgaver og pligter ikke fører til en interessekonflikt.
3. Den kompetente tilsynsmyndighed forelægger et udkast til kriterier for akkreditering af et organ som omhandlet i stk. 1 for Det Europæiske Databeskyttelsesråd i henhold til den i artikel 57 nævnte sammenhængsmekanisme.
4. Uden at dette berører den kompetente tilsynsmyndigheds opgaver og beføjelser eller bestemmelserne i kapitel VIII, træffer et organ som omhandlet i stk. 1 under forudsætning af passende garantier de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af en dataansvarligs eller databehandlers overtrædelse af kodeksen, herunder suspension eller udelukkelse af den dataansvarlige eller databehandleren fra kodeksen. Det underretter den kompetente tilsynsmyndighed om sådanne foranstaltninger og begrundelsen for at have truffet dem.
5. Den kompetente tilsynsmyndighed tilbagekalder akkrediteringen af et organ som omhandlet i stk. 1, hvis betingelserne for akkreditering ikke eller ikke længere er opfyldt, eller hvis de foranstaltninger, organet træffer, ikke er i overensstemmelse med denne forordning.
6. Denne artikel finder ikke anvendelse på behandling af personoplysninger, der udføres af offentlige myndigheder og organer.

Artikel 39

Certificering

1. Medlemsstaterne, tilsynsmyndighederne, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen tilskynder navnlig på EU-plan til fastlæggelse af certificeringsmekanismer for databeskyttelse samt databeskyttelsesmærkninger og -mærker med henblik på at vise, at behandlingsaktiviteter, der foretages af dataansvarlige og databehandlere, overholder denne forordning. Mikrovirksomheders og små og mellemstore virksomheders særlige behov tages i betragtning.

- 1a. Ud over overholdelse af de dataansvarlige og databehandlere, der er omfattet af denne forordning, kan der ligeledes fastlægges certificeringsmekanismer for databeskyttelse samt databeskyttelsesmærkninger eller -mærker, der godkendes i henhold til stk. 2a, med det formål at vise tilstedeværelse af fornødne garantier afgivet af dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er omfattet af denne forordning i henhold til artikel 3, inden for rammerne af videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, jf. artikel 42, stk. 2, litra e). Disse dataansvarlige eller databehandlere skal, via kontraktinstrumenter eller andre retligt bindende instrumenter, afgive bindende og eksigible tilsagn om at anvende disse fornødne garantier, herunder for så vidt angår registreredes rettigheder.
- 1b. Certificering skal være frivillig og tilgængelig via en proces, der er gennemsigtig.
2. Certificering i henhold til denne artikel indskrænker ikke den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar for at overholde denne forordning og berører ikke opgaverne og beføjelserne for den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51 eller 51a.
- 2a. Certificering i henhold til denne artikel udstedes af certificeringsorganer, jf. artikel 39a, eller af den kompetente tilsynsmyndighed på grundlag af kriterier, der er godkendt af den kompetente tilsynsmyndighed eller af Det Europæiske Databeskyttelsesråd i henhold til artikel 57. I sidstnævnte tilfælde kan de kriterier, der er godkendt af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, føre til en fælles certificering, den europæiske databeskyttelsesmærkning.
- 3 (nyt). Den dataansvarlige eller databehandler, der forelægger sin behandling for certificeringsmekanismen, giver det i artikel 39a nævnte certificeringsorgan eller eventuelt den kompetente tilsynsmyndighed alle oplysninger og adgang til de behandlingsaktiviteter, der er nødvendige for at gennemføre certificeringsproceduren.

4. Certificering udstedes til en dataansvarlig eller en databehandler for en periode på højst tre år og kan forlænges på de samme betingelser, så længe de relevante krav stadig er opfyldt. Den trækkes tilbage af certificeringsorganerne, jf. artikel 39a, eller i givet fald den kompetente tilsynsmyndighed, hvis kravene til certificering ikke eller ikke længere er opfyldt.
5. Det Europæiske Databeskyttelsesråd samler alle certificeringsmekanismer og databeskyttelsesmærkninger og -mærker i et register og gør dem offentligt tilgængelige på passende vis.

Artikel 39a

Certificeringsorgan og -procedure

1. Uden at dette berører den kompetente tilsynsmyndigheds opgaver og beføjelser i henhold til artikel 52 og 53, udstedes og forlænges certificering af et certificeringsorgan, der har et passende ekspertiseniveau for så vidt angår databeskyttelse, efter at tilsynsmyndigheden er blevet underrettet for at muliggøre udøvelse af dens beføjelser i henhold til artikel 53, stk. 1b, litra fa), hvis det er relevant. Hver medlemsstat fastlægger, om certificeringsorganer akkrediteres af:
 - a) den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51 eller 51a, og/eller
 - b) det nationale akkrediteringsorgan, som er udpeget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter i overensstemmelse med EN-ISO/IEC 17065/2012 og med de supplerende krav, der er fastsat af den tilsynsmyndighed, som er kompetent i henhold til artikel 51 eller 51a.
2. Et certificeringsorgan som omhandlet i stk. 1 må kun akkrediteres til dette formål, hvis:
 - a) det har påvist sin uafhængighed og ekspertise med hensyn til certificeringens genstand til den kompetente tilsynsmyndigheds tilfredshed

- aa) det har påtaget sig at opfylde kriterierne i artikel 39, stk. 2a, og er blevet godkendt af den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51 eller 51a, eller af Det Europæiske Databeskyttelsesråd i henhold til artikel 57
 - b) det har fastlagt procedurer for udstedelse, regelmæssig revision og tilbagetrækning af databeskyttelsescertificering, -mærkninger og -mærker
 - c) det har fastlagt procedurer og ordninger for behandling af klager over overtrædelser af certificering eller den måde, hvorpå certificering er blevet eller bliver gennemført af en dataansvarlig eller en databehandler, og for, hvordan disse procedurer og ordninger gøres gennemsigtige for registrerede og offentligheden
 - d) det til den kompetente tilsynsmyndigheds tilfredshed viser, at dets opgaver og pligter ikke fører til en interessekonflikt.
3. Akkreditering af de i stk. 1 nævnte certificeringsorganer finder sted på grundlag af kriterier, der er godkendt af den tilsynsmyndighed, som er kompetent i henhold til artikel 51 eller 51a, eller af Det Europæiske Databeskyttelsesråd i henhold til artikel 57. I tilfælde af akkreditering i henhold til stk. 1, litra b), supplerer disse krav kravene i forordning (EF) nr. 765/2008 og de tekniske regler, der beskriver certificeringsorganers metoder og procedurer.
4. Det i stk. 1 nævnte certificeringsorgan er ansvarligt for en korrekt vurdering, der fører til certificering eller tilbagetrækning af certificering, uden at dette berører den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar for at overholde denne forordning. Akkreditering udstedes for en periode på højst fem år og kan forlænges på samme betingelser, så længe organet opfylder kravene.
5. Det i stk. 1 nævnte certificeringsorgan giver den kompetente tilsynsmyndighed oplysninger om grundelsen for at udstede eller tilbagetrække den certificering, der er anmodet om.

6. Tilsynsmyndigheden offentliggør de i stk. 3 nævnte krav og de i artikel 39, stk. 2a, nævnte kriterier i lettilgængelig form. Tilsynsmyndighederne indgiver også disse til Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Det Europæiske Databeskyttelsesråd samler alle certificeringsmekanismer og databeskyttelsesmærkninger i et register og gør dem offentligt tilgængelige på passende vis.
- 6a. Uden at dette berører bestemmelserne i kapitel VIII, tilbagekalder den kompetente tilsynsmyndighed eller det nationale akkrediteringsorgan den akkreditering, som den har givet et certificeringsorgan, jf. stk. 1, hvis betingelserne for akkreditering ikke eller ikke længere er opfyldt, eller hvis de foranstaltninger, som organet træffer, ikke er i overensstemmelse med denne forordning.
7. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 86 med henblik på at fastlægge de krav, der skal tages i betragtning vedrørende de certificeringsmekanismer for databeskyttelse, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1.
- 7a. (...)
8. Kommissionen kan fastlægge tekniske standarder for certificeringsmekanismer og databeskyttelsesmærkninger og -mærker samt ordninger, der har til formål at fremme og anerkende certificeringsmekanismer og databeskyttelsesmærkninger og -mærker. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2.

KAPITEL V

VIDEREGIVELSE AF PERSONOPLYSNINGER TIL TREDJELANDE ELLER INTERNATIONALE ORGANISATIONER

Artikel 40

Generelt princip for videregivelse

Enhver videregivelse af personoplysninger, som underkastes behandling eller planlægges behandlet efter videregivelse til et tredjeland eller en international organisation, må kun finde sted, hvis betingelserne i dette kapitel med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne forordning opfyldes af den dataansvarlige og databehandleren, herunder ved yderligere videregivelse af personoplysninger fra det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation til et andet tredjeland eller en anden international organisation. Alle bestemmelserne i dette kapitel anvendes for at sikre, at det beskyttelsesniveau, som fysiske personer garanteres i medfør af denne forordning, ikke undermineres.

Artikel 41

Videregivelse ved afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet

1. Videregivelse af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation kan finde sted, hvis Kommissionen har fastslået, at det pågældende tredjeland eller et område eller en eller flere specifikke sektorer i dette tredjeland eller den pågældende internationale organisation har et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau. En sådan videregivelse kræver ikke specifik godkendelse.

2. Ved vurdering af beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed tager Kommissionen navnlig følgende elementer i betragtning:
- a) retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, relevant lovgivning, både almindelig og sektorbestemt, herunder vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, national sikkerhed og strafferet og offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, samt gennemførelsen af denne lovgivning, databeskyttelsesregler, faglige regler og sikkerhedsforanstaltninger, herunder regler for yderligere videregivelse af personoplysninger til et andet tredjeland eller en anden international organisation, der gælder i dette land eller denne internationale organisation, retspraksis samt effektive eksigible rettigheder for registrerede og effektiv administrativ og retslig prøvelse for de registrerede, hvis personoplysninger videregives
 - b) tilstedeværelse af en eller flere velfungerende uafhængige tilsynsmyndigheder i tredjelandet, eller som den internationale organisation er underlagt, med ansvar for at sikre og håndhæve, at databeskyttelsesreglerne overholdes, herunder passende sanktionsbeføjelser, for at bistå og rådgive de registrerede, når de udøver deres rettigheder, og for samarbejde med tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne og
 - c) de internationale forpligtelser, som tredjelandet eller den internationale organisation har påtaget sig, eller andre forpligtelser, der følger af retligt bindende konventioner eller instrumenter og af landets eller organisationens deltagelse i multilaterale eller regionale systemer, navnlig vedrørende beskyttelse af personoplysninger.

3. Kommissionen kan efter vurdering af beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed fastslå, at et tredjeland eller et område eller en eller flere specifikke sektorer i dette tredjeland eller en international organisation sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med stk. 2. I den pågældende gennemførelsesretsakt fastsættes en mekanisme for regelmæssig revision, som foretages mindst hvert fjerde år under hensyntagen til enhver relevant udvikling i tredjelandet eller den internationale organisation. I gennemførelsesretsakten angives dennes territoriale og sektorbestemte anvendelsesområde og i påkommende tilfælde den eller de tilsynsmyndigheder, der er nævnt i stk. 2, litra b). Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2.
 - 3a. (...)
 4. (...)
 - 4a. Kommissionen overvåger løbende udvikling i tredjelands og internationale organisationer, der kan påvirke funktionsmåden af afgørelser, der er vedtaget i henhold til stk. 3, og afgørelser, der er vedtaget på grundlag af artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF.
5. Kommissionen fastslår, at et tredjeland eller et område eller en specifik sektor i dette tredjeland eller en international organisation ikke længere sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med stk. 2, hvis tilgængelige oplysninger viser det, navnlig efter den i stk. 3 omhandlede revision, og ophæver, ændrer eller suspenderer i det omfang, det er nødvendigt, den i stk. 3 omhandlede afgørelse uden tilbagevirkende kraft. Den pågældende gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2, eller i særlig hastende tilfælde efter proceduren i artikel 87, stk. 3.
 - 5a. Kommissionen fører konsultationer med tredjelandet eller den internationale organisation med henblik på at afhjælpe den situation, der har givet anledning til en afgørelse vedtaget i henhold til stk. 5.

6. En afgørelse som angivet i stk. 5 berører ikke videregivelse af personoplysninger til det pågældende tredjeland eller området eller den specifikke sektor i dette tredjeland eller den pågældende internationale organisation i medfør af artikel 42-44.
7. Kommissionen offentliggør i *Den Europæiske Unions Tidende* og på sit websted en liste over tredjelande, områder og specifikke sektorer i tredjelande samt internationale organisationer, for hvilke den har fastslået, at der sikres eller ikke længere sikres et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.
8. Afgørelser, der er vedtaget af Kommissionen på grundlag af artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF, gælder fortsat, indtil de ændres, erstattes eller ophæves ved en kommissionsafgørelse, der vedtages i henhold til stk. 3 eller 5.

Artikel 42

Videregivelse ved anvendelse af fornødne garantier

1. Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 41, stk. 3, må en dataansvarlig eller databehandler kun videregive personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis vedkommende kan påberåbe sig de fornødne garantier, og på betingelse af at eksigible rettigheder og effektive retsmidler for registrerede er tilgængelige.
2. De fornødne garantier i stk. 1 kan sikres uden krav om specifik godkendelse fra en tilsynsmyndighed gennem:
 - oa) et retligt bindende og eksigibelt instrument mellem offentlige myndigheder eller organer eller
 - a) bindende virksomhedsregler i overensstemmelse med artikel 43 eller
 - b) standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2, eller
 - c) standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af en tilsynsmyndighed og godkendt af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2, eller

- d) en godkendt adfærdskodeks i medfør af artikel 38 sammen med bindende og eksigible tilsagn fra den dataansvarlige eller databehandleren i tredjelandet om at anvende de fornødne garantier, herunder vedrørende registreredes rettigheder, eller
- e) en godkendt certificeringsmekanisme i medfør af artikel 39 sammen med bindende og eksigible tilsagn fra den dataansvarlige eller databehandleren i tredjelandet om at anvende de fornødne garantier, herunder vedrørende registreredes rettigheder.

2a. Med forbehold af godkendelse fra den kompetente tilsynsmyndighed kan de fornødne garantier i stk. 1 også sikres gennem navnlig:

- a) kontraktbestemmelser mellem den dataansvarlige eller databehandleren og den dataansvarlige, databehandleren eller datamodtageren i tredjelandet eller den internationale organisation eller
- b) bestemmelser, der medtages i administrative ordninger mellem offentlige myndigheder eller organer, og som omfatter eksigible effektive rettigheder for registrerede.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

5a. Tilsynsmyndigheden anvender den sammenhængsmekanisme, der er nævnt i artikel 57, i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2a.

5b. Godkendelser fra en medlemsstat eller en tilsynsmyndighed på grundlag af artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF er gyldige, indtil de om nødvendigt ændres, erstattes eller ophæves af den pågældende tilsynsmyndighed. Afgørelser, der er vedtaget af Kommissionen på grundlag af artikel 26, stk. 4, i direktiv 95/46/EF, er i kraft, indtil de om nødvendigt ændres, erstattes eller ophæves ved en kommissionsafgørelse, der vedtages i henhold til stk. 2.

Artikel 43

Videregivelse ved anvendelse af bindende virksomhedsregler

1. I overensstemmelse med den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i artikel 57, godkender den kompetente tilsynsmyndighed bindende virksomhedsregler, såfremt de:
 - a) er retligt bindende og gælder for og håndhæves af alle berørte medlemmer i den koncern eller gruppe af virksomheder, der udøver en fælles økonomisk aktivitet, herunder deres medarbejdere
 - b) udtrykkeligt tillægger registrerede eksigible rettigheder for så vidt angår behandling af deres personoplysninger
 - c) opfylder kravene i stk. 2.

2. De bindende virksomhedsregler i stk. 1 skal mindst angive:
 - a) strukturen i og kontaktoplysningerne for den pågældende koncern og hvert af dens medlemmer
 - b) videregivelserne eller serien af videregivelser af oplysninger, herunder kategorier af personoplysninger, behandlingstype og -formål, typen af berørte registrerede og angivelse af det pågældende tredjeland eller de pågældende tredjelande
 - c) deres retligt bindende karakter, både internt og eksternt
 - d) anvendelsen af de generelle databeskyttelsesprincipper, navnlig formålsbegrænsning, dataminimering, begrænsede lagringsperioder, datakvalitet, indbygget databeskyttelse og databeskyttelse gennem indstillinger, retsgrundlag for behandling, behandling af særlige kategorier af personoplysninger, foranstaltninger til at sikre datasikkerhed og krav til videregivelse til organer, der ikke er underlagt de bindende virksomhedsregler

- e) de registreredes rettigheder med hensyn til behandling af deres personoplysninger og midler til at udøve disse rettigheder, herunder til ikke at blive gjort til genstand for afgørelser, som alene er truffet på grundlag af automatisk behandling, herunder profilering, jf. artikel 20, samt retten til at indgive klage til den kompetente tilsynsmyndighed og de kompetente domstole i medlemsstaterne, jf. artikel 75, og til at modtage erstatning og kompensation for brud på de bindende virksomhedsregler
- f) den dataansvarliges eller databehandlerens accept af ansvaret for ethvert brud på de bindende virksomhedsregler, der begås af en berørt virksomhed i koncernen, som ikke er etableret i Unionen, når den dataansvarlige eller databehandleren er etableret inden for en medlemsstats område; den dataansvarlige eller databehandleren kan kun helt eller delvis fritages for dette ansvar ved at bevise, at den pågældende virksomhed ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden
- g) hvordan informationen om bindende virksomhedsregler, navnlig de bestemmelser, der er nævnt i litra d), e) og f), gives til de registrerede ud over den information, der er omhandlet i artikel 14 og 14a
- h) opgaverne for enhver databeskyttelsesansvarlig, der er udpeget i henhold til artikel 35, eller enhver anden person eller enhed med ansvar for overvågning inden for koncernen af overholdelse af de bindende virksomhedsregler samt overvågning af uddannelse og håndtering af klager
- hh) klageprocedureerne
- i) de mekanismer i koncernen, der skal sikre kontrol af overholdelse af de bindende virksomhedsregler. Sådanne mekanismer skal omfatte databeskyttelseskontroller og metoder til at sikre korrigerende foranstaltninger med henblik på at beskytte de registreredes rettigheder. Resultaterne af denne kontrol bør meddeles den person eller enhed, der er nævnt i litra h), og bestyrelsen i kontrolvirksomheden eller gruppen af virksomheder og bør være tilgængelige på anmodning af den kompetente tilsynsmyndighed

- j) mekanismerne til indberetning og registrering af ændringer af reglerne og indberetning af disse ændringer til tilsynsmyndigheden
- k) den mekanisme til samarbejde med tilsynsmyndigheden, som har til formål at sikre, at alle virksomheder i koncernen overholder reglerne, navnlig ved at forelægge tilsynsmyndigheden resultaterne af kontrollen af de foranstaltninger, der er nævnt i litra i)
- l) mekanismerne til indberetning til den kompetente tilsynsmyndighed af retlige forpligtelser, som en virksomhed i koncernen er omfattet af i et tredjeland, og som sandsynligvis kan have betydelig negativ indvirkning på garantiene i de bindende virksomhedsregler, og
- m) den hensigtsmæssige databeskyttelsesuddannelse, som personale, der har permanent eller regelmæssig adgang til personoplysninger, skal følge.

2a. (...)

3. (...)

4. Kommissionen kan angive formatet og procedurerne for udveksling af oplysninger mellem dataansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheder vedrørende bindende virksomhedsregler som omhandlet i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2.

Artikel 43a (ny)

Videregivelse eller fremlæggelse uden hjemmel i EU-retten

1. Enhver dom afsagt af en domstol eller ret og enhver afgørelse truffet af en administrativ myndighed i et tredjeland, der kræver, at en dataansvarlig eller en databehandler videregiver eller fremlægger personoplysninger, kan kun anerkendes eller erklæres eksigibel på enhver måde, hvis den bygger på en international aftale, såsom en traktat om gensidig retshjælp mellem det anmodende tredjeland og Unionen eller en medlemsstat, med forbehold af andre grunde til videregivelse i henhold til dette kapitel.

Artikel 44

Undtagelser for specifikke situationer

1. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 41, stk. 3, eller fornødne garantier i henhold til artikel 42, herunder bindende virksomhedsregler, må en videregivelse eller en serie af videregivelser af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation kun finde sted, såfremt:
 - a) den registrerede udtrykkelig har givet samtykke til den foreslåede videregivelse efter at være blevet informeret om de mulige risici, som sådanne videregivelser kan medføre for den registrerede på grund af den manglende afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier, eller
 - b) videregivelsen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt mellem den registrerede og den dataansvarlige eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelsen af en sådan kontrakt, eller
 - c) videregivelsen er nødvendig af hensyn til indgåelse eller opfyldelse af en kontrakt, der i den registreredes interesse indgås mellem den dataansvarlige og en anden fysisk eller juridisk person, eller
 - d) videregivelsen er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser, eller
 - e) videregivelsen er nødvendig for, at retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares ved en domstol, eller

- f) videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller andre personers vitale interesser, hvis den registrerede ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give samtykke, eller
- g) videregivelsen finder sted fra et register, der ifølge EU-ret eller medlemsstatsret er beregnet til at informere offentligheden, og som er tilgængeligt for offentligheden generelt eller for personer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri, men kun i det omfang de ved lov fastsatte betingelser for offentlig tilgængelighed er opfyldt i det specifikke tilfælde, eller
- h) hvis videregivelse ikke kan have hjemmel i en bestemmelse i artikel 41 eller 42, herunder bindende virksomhedsregler, og ingen af undtagelserne for specifikke situationer i henhold til litra a)-g) finder anvendelse, videregivelsen ikke gentages, kun vedrører et begrænset antal registrerede, er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges vægtige legitime interesser, som ikke tilsidesættes af den registreredes interesser eller rettigheder og frihedsrettigheder, og den dataansvarlige har vurderet alle omstændigheder i forbindelse med videregivelsen og på grundlag af denne vurdering påberåber sig passende garantier for beskyttelse af personoplysningerne. Den dataansvarlige underretter tilsynsmyndigheden om videregivelsen. Ud over informationen i artikel 14 og 14a underretter den dataansvarlige den registrerede om videregivelsen og om den dataansvarliges vægtige legitime interesser.

2. En videregivelse i henhold til stk. 1, litra g), må ikke omfatte alle personoplysninger eller hele kategorier af personoplysninger i et register. Når et register er beregnet til at blive konsulteret af personer, der har en legitim interesse heri, må videregivelse kun ske på anmodning af disse personer, eller hvis de skal være modtagerne.

3. (...)

4. Stk. 1, litra a), b), c) og h), finder ikke anvendelse på aktiviteter, der gennemføres af offentlige myndigheder som led udøvelsen af deres offentligretlige beføjelser.
5. De samfundsinteresser, der er nævnt i stk. 1, litra d), skal være anerkendt i EU-retten eller retten i den medlemsstat, som den dataansvarlige er underlagt.
- 5a. Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, kan EU-retten eller medlemsstatsret af hensyn til vigtige samfundsinteresser udtrykkelig fastsætte grænser for videregivelse af særlige kategorier af oplysninger til et tredjeland eller en international organisation. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser.
6. Den dataansvarlige eller databehandleren dokumenterer vurderingen og de passende garantier i stk. 1, litra h), i den dokumentation, der er nævnt i artikel 28.
7. (...)

Artikel 45

Internationalt samarbejde om beskyttelse af personoplysninger

1. I henseende til tredjelande og internationale organisationer træffer Kommissionen og tilsynsmyndighederne de nødvendige foranstaltninger til at:
 - a) udvikle internationale samarbejdsmechanismer med henblik på at lette effektiv håndhævelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger
 - b) yde international gensidig bistand i håndhævelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, herunder gennem anmeldelse, indbringelse af klager, efterforskningsbistand og informationsudveksling, med forbehold af de fornødne garantier for beskyttelse af personoplysninger og andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder

- c) inddrage relevante interessenter i drøftelser og aktiviteter, der har til formål at fremme det internationale samarbejde om håndhævelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger
- d) fremme udveksling og dokumentation af lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og praksis på området, herunder om kompetencekonflikter med tredjelande.

2. (...)

KAPITEL VI

UAFHÆNGIGE TILSYNSMYNDIGHEDER

AFDELING 1

UAFHÆNGIG STATUS

Artikel 46

Tilsynsmyndighed

1. Hver medlemsstat vedtager bestemmelser om, at en eller flere uafhængige tilsynsmyndigheder er ansvarlige for at overvåge anvendelsen af denne forordning, for at beskytte fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af deres personoplysninger og for at lette fri udveksling af personoplysninger i Unionen.
 - 1a. Hver enkelt tilsynsmyndighed bidrager til ensartet anvendelse af denne forordning i hele Unionen. Til dette formål samarbejder tilsynsmyndighederne med hinanden og med Kommissionen i henhold til kapitel VII.
2. Hvis der er mere end én tilsynsmyndighed i en medlemsstat, udpeger den pågældende medlemsstat en tilsynsmyndighed, der repræsenterer disse myndigheder i Det Europæiske Databeskyttelsesråd, og fastsætter en mekanisme, som sikrer, at de andre myndigheder overholder reglerne vedrørende den sammenhængsmekanisme, der er nævnt i artikel 57.
3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de bestemmelser, som den vedtager i henhold til dette kapitel, senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, og underretter den straks om eventuelle senere ændringer heraf.

Artikel 47

Uafhængighed

1. Hver tilsynsmyndighed udfører i fuld uafhængighed de opgaver og udøver de beføjelser, der tillægges den i henhold til denne forordning.
2. Medlemmet eller medlemmerne af hver tilsynsmyndighed skal i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i henhold til denne forordning være frie for udefrakommende indflydelse, det være sig direkte eller indirekte, og må hverken søge eller modtage instrukser fra andre.
3. Medlemmer af tilsynsmyndigheden skal afholde sig fra enhver handling, der er uforenelig med deres hverv, og må ikke, så længe deres embedsperiode varer, udøve uforenelig lønnet eller ulønnet virksomhed.
4. (...)
5. Hver medlemsstat sikrer, at den enkelte tilsynsmyndighed råder over de nødvendige menneskelige, tekniske og finansielle ressourcer samt lokaler og infrastruktur til effektivt at kunne udføre sine opgaver og udøve sine beføjelser, herunder opgaver og beføjelser vedrørende gensidig bistand samt samarbejde med og deltagelse i Det Europæiske Databeskyttelsesråd.
6. Hver medlemsstat sikrer, at den enkelte tilsynsmyndighed vælger og råder over sit eget personale, der alene er under ledelse af medlemmet eller medlemmerne af tilsynsmyndigheden.
7. Medlemsstaterne sikrer, at den enkelte tilsynsmyndighed er underlagt finansiel kontrol, som ikke påvirker dens uafhængighed. Medlemsstaterne sikrer, at den enkelte tilsynsmyndighed fører særskilte, offentlige årsbudgetter, der kan være en del af det samlede statsbudget eller nationale budget.

Artikel 48

Generelle betingelser for medlemmer af en tilsynsmyndighed

1. Medlemsstaterne vedtager bestemmelser om, at hvert medlem af en tilsynsmyndighed udnævnes efter en gennemsigtig procedure af enten:
 - parlamentet
 - regeringen
 - statschefen i den pågældende medlemsstat eller
 - et uafhængigt organ, der i henhold til medlemsstatsret har fået overdraget ansvaret for udnævnelser.
2. Medlemmet eller medlemmerne skal have de kvalifikationer, den erfaring og den kompetence, navnlig på området beskyttelse af personoplysninger, der er nødvendige for at varetage deres hverv og udøve deres beføjelser.
3. Et medlems hverv ophører ved udløbet af embedsperioden, ved frivillig fratrædelse eller ved obligatorisk fratrædelse i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats ret.
4. Et medlem kan kun afskediges i tilfælde af alvorligt embedsmisbrug, eller hvis medlemmet ikke længere opfylder betingelserne for at varetage sit hverv.

Artikel 49

Regler om oprettelse af en tilsynsmyndighed

1. Medlemsstaterne fastsætter ved lov:
 - a) hver tilsynsmyndigheds oprettelse
 - b) de nødvendige kvalifikationer og udvælgelseskriterier, der skal være opfyldt for at kunne blive udnævnt til medlem af hver tilsynsmyndighed
 - c) reglerne og procedurerne for udnævnelse af medlemmer til hver tilsynsmyndighed

- d) embedsperioden for medlemmet eller medlemmerne af hver tilsynsmyndighed, som skal være mindst fire år, med undtagelse af den første udnævnelse efter denne forordnings ikrafttræden, som kan være af kortere varighed, hvis det er nødvendigt for at beskytte den pågældende tilsynsmyndigheds uafhængighed ved hjælp af en forskudt udnævnelsesprocedure
 - e) om og i bekræftende fald for hvor mange embedsperioder medlemmet eller medlemmerne af hver tilsynsmyndighed kan genudnævnes
 - f) betingelserne vedrørende forpligtelser for hver tilsynsmyndigheds medlem eller medlemmer, forbud mod handlinger, hverv og fordele, der er uforenelige hermed, under og efter embedsperioden, og regler for arbejdsophør.
 - g) (...)
2. Hver tilsynsmyndigheds medlem eller medlemmer og personale har i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstatsret såvel under som efter deres embedsperiode tavshedspligt for så vidt angår alle fortrolige oplysninger, der er kommet til deres kendskab under udførelsen af deres opgaver eller udøvelsen af deres beføjelser. I deres embedsperiode gælder denne tavshedspligt især indberetninger fra fysiske personer af overtrædelser af denne forordning.

Artikel 50

Tavshedspligt

(...)

AFDELING 2

KOMPETENCE, OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 51

Kompetence

1. Hver tilsynsmyndighed er kompetent til at udføre de opgaver og udøve de beføjelser, der tillægges den i overensstemmelse med denne forordning, på sin medlemsstats område.
2. Hvis behandling foretages af offentlige myndigheder eller private organer, der handler på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra c) eller e), er tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat kompetent. I så fald anvendes artikel 51a ikke.
3. Tilsynsmyndigheder er ikke kompetente til at føre tilsyn med domstoles behandlingsaktiviteter, når disse handler i deres egenskab af domstol.

Artikel 51a

Den ledende tilsynsmyndigheds kompetence

1. Med forbehold af artikel 51 er tilsynsmyndigheden for den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste virksomhed kompetent til at fungere som ledende tilsynsmyndighed for denne dataansvarliges eller databehandleres grænseoverskridende behandling efter proceduren i artikel 54a.
- 2a. Uanset stk. 1 er hver tilsynsmyndighed kompetent til at behandle en indgivet klage eller til at behandle en eventuel overtrædelse af denne forordning, hvis genstanden kun vedrører en virksomhed i dens medlemsstat eller i væsentlig grad påvirker registrerede alene i dens medlemsstat.

- 2b. I de i stk. 2a omhandlede tilfælde underretter tilsynsmyndigheden straks den ledende tilsynsmyndighed om dette forhold. Den ledende tilsynsmyndighed beslutter inden for en frist på tre uger efter at være blevet underrettet, hvorvidt den vil behandle sagen efter proceduren i artikel 54a under hensyntagen til, hvorvidt den dataansvarlige eller databehandleren udøver virksomhed i den medlemsstat, som tilsynsmyndigheden underrettede den om.
- 2c. Hvis den ledende tilsynsmyndighed beslutter at behandle sagen, finder proceduren i artikel 54 anvendelse. Den tilsynsmyndighed, der underrettede den ledende tilsynsmyndighed, kan forelægge den ledende tilsynsmyndighed et udkast til afgørelse. Den ledende tilsynsmyndighed tager størst muligt hensyn til dette udkast, når den udarbejder udkastet til afgørelse, jf. artikel 54a, stk. 2.
- 2d. Beslutter den ledende tilsynsmyndighed ikke at behandle sagen, behandler den tilsynsmyndighed, der forelagde sagen for den ledende tilsynsmyndighed, sagen i overensstemmelse med artikel 55 og 56.
3. Den ledende tilsynsmyndighed er den dataansvarliges eller databehandlerens eneste kontakt i forbindelse med den dataansvarliges eller databehandlerens grænseoverskridende behandling.

Artikel 52

Opgaver

1. Uden at dette berører de andre opgaver, der er fastsat i denne forordning, skal hver tilsynsmyndighed på sit område:
- a) overvåge og håndhæve anvendelsen af denne forordning
 - aa) fremme offentlighedens kendskab til og forståelse af risici, regler, garantier og rettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger. Der skal sættes særlig fokus på aktiviteter, der er direkte rettet mod børn

- ab) i henhold til national ret rådgive det nationale parlament, regeringen og andre institutioner og organer om lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger til beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger
- ac) fremme dataansvarliges og databehandlers kendskab til deres forpligtelser i henhold til denne forordning
- ad) efter anmodning informere registrerede om udøvelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning og med henblik herpå samarbejde med tilsynsmyndighederne i andre medlemsstater, hvis det er relevant
- b) behandle klager, der indgives af en registreret eller af et organ, en organisation eller en sammenslutning i overensstemmelse med artikel 76, og så vidt det er hensigtsmæssigt, undersøge genstanden for klagen og underrette klageren om forløbet og resultatet af undersøgelsen inden for en rimelig frist, navnlig hvis yderligere undersøgelse eller koordinering med en anden tilsynsmyndighed er nødvendig
- c) samarbejde med, herunder gennem udveksling af oplysninger, og yde gensidig bistand til andre tilsynsmyndigheder med henblik på at sikre ensartet anvendelse og håndhævelse af denne forordning
- d) gennemføre undersøgelser om anvendelsen af denne forordning, herunder på grundlag af oplysninger, der er modtaget fra en anden tilsynsmyndighed eller en anden offentlig myndighed
- e) overvåge relevant udvikling, for så vidt den har indvirkning på beskyttelse af personoplysninger, navnlig udviklingen inden for informations- og kommunikationsteknologi og handelspraksis
- f) vedtage standardkontraktbestemmelser som omhandlet i artikel 26, stk. 2c, og artikel 42, stk. 2, litra c)

- fa) opstille og føre en liste i forbindelse med kravet om en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i henhold til artikel 33, stk. 2a
- g) rådgive om behandlingsaktiviteter som omhandlet i artikel 34, stk. 3
- ga) tilskynde til udarbejdelse af adfærdskodekser i henhold til artikel 38 og afgive udtalelse om og godkende sådanne adfærdskodekser, som sikrer tilstrækkelige garantier i henhold til artikel 38, stk. 2
- gb) tilskynde til fastlæggelse af certificeringsmekanismer for databeskyttelse og databeskyttelsesmærkninger og -mærker i henhold til artikel 39, stk. 1, og godkende kriterierne for certificering i henhold til artikel 39, stk. 2a
- gc) eventuelt regelmæssigt gennemgå certificeringer udstedt i henhold til artikel 39, stk. 4
- h) opstille og offentliggøre kriterierne for akkreditering af et organ til overvågning af adfærdskodekser i henhold til artikel 38a og af et certificeringsorgan i henhold til artikel 39a
- ha) foretage akkreditering af et organ til overvågning af adfærdskodekser i henhold til artikel 38a og af et certificeringsorgan i henhold til artikel 39a
- hb) godkende kontraktbestemmelser og bestemmelser som omhandlet i artikel 42, stk. 2a
- i) godkende bindende virksomhedsregler i henhold til artikel 43
- j) bidrage til Det Europæiske Databeskyttelsesråds aktiviteter
- jb) føre internt register over overtrædelser af denne forordning og over trufne foranstaltninger, navnlig udstedte advarsler og pålagte sanktioner
- k) udføre enhver anden opgave i forbindelse med beskyttelse af personoplysninger.

2. (...)

3. (...)

4. Hver tilsynsmyndighed letter indgivelse af klager, jf. stk. 1, litra b), gennem foranstaltninger som f.eks. en klageformular, der også kan udfyldes elektronisk, uden at udelukke andre kommunikationsmidler.
5. Hver tilsynsmyndighed varetager sine opgaver uden udgifter for den registrerede og for den eventuelle databeskyttelsesansvarlige.
6. Hvis anmodninger er åbenbart grundløse eller uforholdsmæssige, især fordi de gentages, kan tilsynsmyndigheden opkræve et rimeligt gebyr baseret på de administrative omkostninger eller afvise at efterkomme anmodningen. Tilsynsmyndigheden bærer ansvaret for at vise, at anmodningen er åbenbart grundløs eller uforholdsmæssig.

Artikel 53

Beføjelser

1. Hver tilsynsmyndighed har følgende undersøgelsesbeføjelser:
 - a) at give den dataansvarlige og databehandleren samt den dataansvarliges eller databehandlerens eventuelle repræsentant påbud om at give alle oplysninger, der kræves til udførelse af myndighedens opgaver
 - aa) at foretage undersøgelser i form af databeskyttelseskontroller
 - ab) at foretage en gennemgang af certificeringer udstedt i henhold til artikel 39, stk. 4
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) at underrette den dataansvarlige eller databehandleren om en påstået overtrædelse af denne forordning
 - da) af den dataansvarlige eller databehandleren at få adgang til alle personoplysninger og oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens opgaver
 - db) at få adgang til alle den dataansvarliges eller databehandlerens lokaler, herunder til databehandlingsudstyr og -midler, i overensstemmelse med EU-retten eller medlemsstatsretsplejeregler.

- 1b. Hver tilsynsmyndighed har følgende beføjelser til at fastsætte korrigerende foranstaltninger:
- a) at udstede advarsler til en dataansvarlig eller en databehandler om, at planlagte behandlingsaktiviteter sandsynligvis vil være i strid med denne forordning
 - b) at udstede irettesættelser til en dataansvarlig eller en databehandler, hvis behandlingsaktiviteter har været i strid med denne forordning
 - ca) at give den dataansvarlige eller databehandleren påbud om at imødekomme den registreredes anmodninger om at udøve sine rettigheder i henhold til denne forordning
 - d) at give den dataansvarlige eller databehandleren påbud om at bringe behandlingsaktiviteter i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning på en nærmere angivet måde og inden for en nærmere angivet frist, hvis det er hensigtsmæssigt
 - da) at give den dataansvarlige påbud om at underrette den registrerede om et brud på persondatasikkerheden
 - e) midlertidigt eller definitivt at begrænse, herunder forbyde, behandling
 - f) at give påbud om berigtigelse, begrænsning eller sletning af oplysninger i henhold til artikel 16, 17 og 17a og meddelelse af sådanne handlinger til de modtagere, som oplysningerne er videregivet til i henhold til artikel 17, stk. 2a, og artikel 17b
 - fa) (nyt) at trække en certificering tilbage eller at give et certificeringsorgan påbud om at trække en certificering, der er udstedt i henhold til artikel 39 og 39a, tilbage eller at give certificeringsorganet påbud om ikke at udstede en certificering, hvis kravene til certificering ikke eller ikke længere er opfyldt
 - g) at pålægge en administrativ bøde i henhold til artikel 79 ud over eller i stedet for foranstaltningerne i dette stykke, afhængigt af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde
 - h) at påbyde suspension af videregivelse af oplysninger til en modtager i et tredjeland eller til en international organisation.
 - i) (...)
 - j) (...)

- 1c. Hver tilsynsmyndighed har følgende godkendelses- og rådgivningsbeføjelser:
- a) at rådgive den dataansvarlige efter den procedure for forudgående høring, der er omhandlet i artikel 34
 - aa) på eget initiativ eller på anmodning at afgive udtalelser til det nationale parlament, medlemsstatens regering eller i overensstemmelse med national ret til andre institutioner og organer samt offentligheden om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger
 - ab) at godkende den i artikel 34, stk. 7a, omhandlede behandling, hvis en sådan forudgående godkendelse er påkrævet i henhold til national ret i den pågældende medlemsstat
 - ac) at afgive udtalelse og godkende forslag til adfærdskodekser i henhold til artikel 38, stk. 2
 - ad) at akkreditere certificeringsorganer i henhold til artikel 39a
 - ae) at udstede certificeringer og godkende kriterier for certificering i overensstemmelse med artikel 39, stk. 2a
 - b) at vedtage standardbestemmelser om databeskyttelse som omhandlet i artikel 26, stk. 2c, og i artikel 42, stk. 2, litra c)
 - c) at godkende kontraktbestemmelser som omhandlet i artikel 42, stk. 2a, litra a)
 - ca) at godkende administrative ordninger som omhandlet i artikel 42, stk. 2a, litra b)
 - d) at godkende bindende virksomhedsregler i henhold til artikel 43.
2. Udøvelse af de beføjelser, der tillægges tilsynsmyndigheden i medfør af denne artikel, er underlagt de fornødne garantier, herunder effektive retsmidler og retfærdig procedure, der er fastsat i EU-retten eller medlemsstatsret i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Hver medlemsstat fastsætter ved lov, at dens tilsynsmyndighed har beføjelse til at indbringe overtrædelser af denne forordning for de retlige myndigheder og om nødvendigt at indlede eller på anden måde deltage i retssager med henblik på at håndhæve bestemmelserne i denne forordning.

4. Hver medlemsstat kan ved lov fastsætte, at dens tilsynsmyndighed har yderligere beføjelser end dem, der er omhandlet i stk. 1, 1b og 1c. Udøvelsen af disse beføjelser må ikke hindre en effektiv anvendelse af bestemmelserne i kapitel VII.

Artikel 54

Aktivitetsrapport

Hver tilsynsmyndighed udarbejder en årlig rapport om sin virksomhed, eventuelt med en liste over, hvilke typer brud der er blevet anmeldt, og hvilke typer sanktioner der er blevet pålagt. Rapporten fremsendes til det nationale parlament, regeringen og andre myndigheder, der er udpeget efter national ret. Den gøres tilgængelig for offentligheden, Kommissionen og Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

KAPITEL VII SAMARBEJDE OG SAMMENHÆNG

AFDELING 1 SAMARBEJDE

Artikel 54a

Samarbejde mellem den ledende tilsynsmyndighed og andre berørte tilsynsmyndigheder

1. Den ledende tilsynsmyndighed samarbejder i henhold til denne artikel med de andre berørte tilsynsmyndigheder med henblik på at nå til enighed. Den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder udveksler alle relevante oplysninger med hinanden.
- 1a. Den ledende tilsynsmyndighed kan til enhver tid anmode andre berørte tilsynsmyndigheder om at yde gensidig bistand i henhold til artikel 55 og kan gennemføre fælles aktiviteter i henhold til artikel 56, navnlig med henblik på at foretage undersøgelser eller overvåge gennemførelsen af en foranstaltning vedrørende en dataansvarlig eller en databehandler, der er etableret i en anden medlemsstat.
2. Den ledende tilsynsmyndighed underretter straks de andre berørte tilsynsmyndigheder om sagens relevante oplysninger. Den forelægger straks de andre berørte tilsynsmyndigheder et udkast til afgørelse med henblik på deres udtalelse og tager behørigt hensyn til deres synspunkter.
3. Hvis en af de andre berørte tilsynsmyndigheder inden for fire uger efter at være blevet hørt i henhold til stk. 2 gør relevant og begrundet indsigelse mod udkastet til afgørelse, forelægger den ledende tilsynsmyndighed, hvis den ikke følger indsigelsen eller er af den opfattelse, at sagen ikke er relevant eller begrundet, sagen for den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i artikel 57.

- 3a. Agter den ledende tilsynsmyndighed at følge indsigelsen, forelægger den de andre berørte tilsynsmyndigheder et revideret udkast til afgørelse med henblik på deres udtalelse. Dette reviderede udkast til afgørelse er underlagt den i stk. 3 omhandlede procedure inden for en frist på to uger.
4. Har ingen af de andre berørte tilsynsmyndigheder gjort indsigelse mod udkastet til afgørelse, som den ledende tilsynsmyndighed har forelagt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 3 og 3a, anses den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder for at være enige i udkastet til afgørelse og er bundet af det.
- 4a. Den ledende tilsynsmyndighed vedtager og meddeler afgørelsen til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste virksomhed, alt efter omstændighederne, og underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Databeskyttelsesråd om den pågældende afgørelse, herunder et resumé af de relevante kendsgerninger og begrundelser. Den tilsynsmyndighed, til hvilken der er indgivet klage, underretter klageren om afgørelsen.
- 4b. Hvis en klage er blevet afvist eller forkastet, vedtager den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, uanset stk. 4, afgørelsen og meddeler dette til klageren og underretter den dataansvarlige herom.
- 4bb. Hvis den ledende tilsynsmyndighed og de berørte tilsynsmyndigheder er enige om at afvise eller forkaste dele af en klage og at behandle andre dele af klagen, vedtages der en særskilt afgørelse for hver af disse af sagens dele. Den ledende tilsynsmyndighed vedtager afgørelsen for den del, der vedrører handlinger over for den dataansvarlige, og meddeler dette til den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste virksomhed på dens medlemsstats område og underretter klageren herom, mens tilsynsmyndigheden for klageren vedtager afgørelsen for den del, der vedrører afvisning eller forkastelse af klagen, og underretter klageren herom og meddeler dette til den dataansvarlige eller databehandleren.

- 4c. Den dataansvarlige eller databehandleren træffer efter at være blevet underrettet om den ledende tilsynsmyndigheds afgørelse i henhold til stk. 4a og 4bb de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af afgørelsen for så vidt angår behandlingsaktiviteterne i forbindelse med alle vedkommendes virksomheder i Unionen. Den dataansvarlige eller databehandleren underretter den ledende tilsynsmyndighed, der underretter de andre berørte tilsynsmyndigheder, om de foranstaltninger, der er truffet for at overholde afgørelsen.
- 4d. Hvis en berørt tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder har grund til at mene, at det er nødvendigt at handle omgående for at beskytte registreredes interesser, finder den i artikel 61 omhandlede hasteprocedure sted.
5. Den ledende tilsynsmyndighed og de andre berørte tilsynsmyndigheder udveksler elektronisk de i denne artikel omhandlede oplysninger med hinanden i standardformat.

Artikel 55

Gensidig bistand

1. Tilsynsmyndighederne udveksler oplysninger og yder hinanden gensidig bistand med henblik på at gennemføre og anvende denne forordning på en ensartet måde og træffer foranstaltninger med henblik på et effektivt samarbejde med hinanden. Gensidig bistand omfatter navnlig anmodninger om oplysninger og tilsynsforanstaltninger, som f.eks. anmodninger om gennemførelse af forudgående godkendelse og høring, inspektioner og undersøgelser.
2. Hver tilsynsmyndighed træffer alle foranstaltninger, som er nødvendige for at besvare anmodninger fra en anden tilsynsmyndighed uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. omfatte videregivelse af relevante oplysninger om gennemførelsen af en undersøgelse.

3. En anmodning om bistand skal indeholde alle nødvendige oplysninger, herunder formålet med og grunden til anmodningen. Udvekslede oplysninger må kun anvendes til det formål, som er angivet i anmodningen.
4. En tilsynsmyndighed, der modtager en anmodning om bistand, må ikke afvise at imødekomme denne, medmindre:
 - a) den ikke har kompetence med hensyn til genstanden for anmodningen eller de foranstaltninger, som den anmodes om at iværksætte, eller
 - b) imødekommelse af anmodningen er uforenelig med bestemmelserne i denne forordning eller med EU-ret eller medlemsstatsret, som den tilsynsmyndighed, der modtager anmodningen, er underlagt.
5. Den anmodede tilsynsmyndighed underretter den anmodende tilsynsmyndighed om resultaterne eller om forløbet eller de foranstaltninger, der er truffet for at imødekomme anmodningen. Hvis den anmodede tilsynsmyndighed afviser anmodningen i henhold til stk. 4, giver den en begrundelse for afvisningen.
6. Tilsynsmyndighederne fremsender som hovedregel elektronisk de oplysninger, som andre tilsynsmyndigheder anmoder om, i standardformat.
7. Der opkræves ikke gebyr for foranstaltninger, der iværksættes efter en anmodning om gensidig bistand. Tilsynsmyndighederne kan sammen med andre tilsynsmyndigheder vedtage regler for godtgørelse fra andre tilsynsmyndigheder for specifikke udgifter, der opstår, når der under ekstraordinære omstændigheder ydes gensidig bistand.
8. Hvis en tilsynsmyndighed ikke giver de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5, inden for en måned efter modtagelsen af en anmodning fra en anden tilsynsmyndighed, kan den anmodende tilsynsmyndighed vedtage en foreløbig foranstaltning på sin medlemsstats område i henhold til artikel 51, stk. 1. I dette tilfælde anses det for at være nødvendigt at handle omgående, jf. artikel 61, stk. 1, og der kræves en hurtig bindende afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, jf. artikel 61, stk. 2.
9. (...)

10. Kommissionen kan fastlægge format og procedurer for gensidig bistand som omhandlet i denne artikel og ordninger for elektronisk udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder og mellem tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Databeskyttelsesråd, navnlig standardformatet nævnt i stk. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2.

Artikel 56

Tilsynsmyndigheders fælles aktiviteter

1. Hvis det er hensigtsmæssigt, gennemfører tilsynsmyndighederne fælles aktiviteter, herunder fælles undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som medlemmer eller medarbejdere fra andre medlemsstaters tilsynsmyndigheder deltager i.
2. I tilfælde, hvor den dataansvarlige eller databehandleren har virksomheder i flere medlemsstater, eller hvor et betydeligt antal registrerede i mere end én medlemsstat sandsynligvis påvirkes i væsentlig grad af behandlingsaktiviteter, har tilsynsmyndigheden i hver af disse medlemsstater ret til om nødvendigt at deltage i de fælles aktiviteter. Den kompetente tilsynsmyndighed indbyder i overensstemmelse med artikel 51a, stk. 1 eller 2c, tilsynsmyndigheden i hver af disse medlemsstater til at deltage i de pågældende fælles aktiviteter og besvarer straks en tilsynsmyndigheds anmodning om deltagelse.
3. En tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med sin egen medlemsstats ret og med den udsendende tilsynsmyndigheds godkendelse delegerede beføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser, til den udsendende tilsynsmyndigheds medlemmer eller medarbejdere, som deltager i fælles aktiviteter, eller, for så vidt retten i værtstilsynsmyndighedens medlemsstat tillader det, tillade, at den udsendende tilsynsmyndigheds medlemmer eller medarbejdere udøver deres undersøgelsesbeføjelser i overensstemmelse med retten i den udsendende tilsynsmyndigheds medlemsstat. Sådanne undersøgelsesbeføjelser må kun udøves under vejledning og i tilstedeværelse af værtstilsynsmyndighedens medlemmer eller medarbejdere. Den udsendende tilsynsmyndigheds medlemmer eller medarbejdere er underlagt værtstilsynsmyndighedens nationale ret.

- 3a. Hvis en udsendende tilsynsmyndigheds medarbejdere i henhold til stk. 1 udfører aktiviteter i en anden medlemsstat, påtager værtstilsynsmyndighedens medlemsstat sig ansvaret for deres handlinger, herunder erstatningsansvar for enhver skade, som de måtte forvolde under udførelsen af deres aktiviteter, i overensstemmelse med retten i den medlemsstat, på hvis område de udfører aktiviteter.
- 3b. Den medlemsstat, på hvis område skade forvoldes, erstatter den pågældende skade på samme betingelser som skader forvoldt af dens egne medarbejdere. Den udsendende tilsynsmyndigheds medlemsstat, hvis medarbejdere har forvoldt skade på personer på en anden medlemsstats område, skal fuldt ud godtgøre alle beløb, som sidstnævnte har betalt i skadeserstatning til de berettigede personer på deres vegne.
- 3c. Bortset fra det i stk. 3b nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.
4. (...)
5. Hvis der planlægges en fælles aktivitet, og en tilsynsmyndighed ikke opfylder forpligtelsen i stk. 2, andet punktum, inden for en måned, kan de andre tilsynsmyndigheder vedtage en foreløbig foranstaltning på dens medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 51. I dette tilfælde anses det for at være nødvendigt at handle omgående, jf. artikel 61, stk. 1, og der kræves en hasteuftalelse eller en hurtig bindende afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, jf. artikel 61, stk. 2.
6. (...)

AFDELING 2 SAMMENHÆNG

Artikel 57

Sammenhængsmekanisme

1. Med henblik på at bidrage til en ensartet anvendelse af denne forordning i hele Unionen samarbejder tilsynsmyndighederne med hinanden og, hvis det er relevant, med Kommissionen via den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i denne afdeling.

Artikel 58

Udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd afgiver udtalelse, når en kompetent tilsynsmyndighed har til hensigt at vedtage en af nedenstående foranstaltninger. Med henblik herpå sender den kompetente tilsynsmyndighed et udkast til afgørelse til Det Europæiske Databeskyttelsesråd, når den:
 - c) har til hensigt at vedtage en liste over former for behandling, som er underlagt kravet om en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i henhold til artikel 33, stk. 2a, eller
 - ca) behandler et spørgsmål i henhold til artikel 38, stk. 2b, om, hvorvidt et udkast til adfærdskodeks eller en ændring eller udvidelse af en adfærdskodeks er i overensstemmelse med denne forordning, eller
 - cb) har til hensigt at godkende kriterierne for akkreditering af et organ i henhold til artikel 38a, stk. 3, eller et certificeringsorgan i henhold til artikel 39a, stk. 3, eller
 - d) har til hensigt at fastlægge standardbestemmelser om databeskyttelse som omhandlet i artikel 42, stk. 2, litra c), og artikel 26, stk. 2c, eller

- e) har til hensigt at godkende kontraktbestemmelser som omhandlet i artikel 42, stk. 2a, litra a), eller
 - f) har til hensigt at godkende bindende virksomhedsregler som omhandlet i artikel 43.
2. En tilsynsmyndighed, formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd eller Kommissionen kan kræve, at ethvert almengyldigt spørgsmål eller ethvert spørgsmål, der har virkninger i mere end én medlemsstat, drøftes af Det Europæiske Databeskyttelsesråd med henblik på udtalelse, navnlig hvis en kompetent tilsynsmyndighed ikke opfylder forpligtelserne vedrørende gensidig bistand, jf. artikel 55, eller vedrørende fælles aktiviteter, jf. artikel 56.
 3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1 og 2, afgiver Det Europæiske Databeskyttelsesråd udtalelse om det spørgsmål, som det har fået forelagt, forudsat at det ikke allerede har afgivet udtalelse om samme spørgsmål. Udtalelsen vedtages inden for otte uger med simpelt flertal blandt medlemmerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Denne frist kan forlænges med yderligere seks uger under hensyntagen til spørgsmålets kompleksitet. Med hensyn til det i stk. 1 omhandlede udkast til afgørelse, der i henhold til stk. 6 udsendes til medlemmerne af rådet, anses et medlem, som ikke har gjort indsigelse inden for en rimelig frist, der angives af formanden, for at være enigt i udkastet til afgørelse.
 4. (...)
 5. Tilsynsmyndigheder og Kommissionen tilsender uden unødigt forsinkelse elektronisk og i et standardformat Det Europæiske Databeskyttelsesråd alle relevante oplysninger, herunder et resumé af de faktiske omstændigheder, den foreslåede afgørelse, begrundelsen for vedtagelse af en sådan foranstaltning og andre berørte tilsynsmyndigheders synspunkter.

6. Formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd underretter uden unødigt forsinkelse elektronisk:
 - a) medlemmerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen om alle relevante oplysninger, som vedkommende har modtaget, i et standardformat. Sekretariatet for Det Europæiske Databeskyttelsesråd sørger efter behov for oversættelse af de relevante oplysninger
 - b) den tilsynsmyndighed, der er nævnt i stk. 1 og 2, og Kommissionen om den pågældende udtalelse og offentliggør den.
7. (...)
- 7a. Den kompetente tilsynsmyndighed vedtager ikke udkastet til afgørelse omhandlet i stk. 1 i den periode, der er nævnt i stk. 3.
- 7b. (...)
8. Den tilsynsmyndighed, der er nævnt i stk. 1, tager videst muligt hensyn til Det Europæiske Databeskyttelsesråds udtalelse og giver senest to uger efter modtagelsen af udtalelsen formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd elektronisk meddelelse om, hvorvidt den agter at fastholde eller ændre sit udkast til afgørelse, og forelægger i givet fald det ændrede udkast til afgørelse i et standardformat.
9. Hvis den berørte tilsynsmyndighed inden for den frist, der er omhandlet i stk. 8, underretter formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd om, at den helt eller delvis ikke agter at følge udtalelsen fra rådet, og den giver en relevant begrundelse herfor, finder artikel 58a, stk. 1, anvendelse.

Artikel 58a

Tvistbilæggelse ved Det Europæiske Databeskyttelsesråd

1. Med henblik på at sikre korrekt og konsekvent anvendelse af denne forordning i hvert enkelt tilfælde vedtager Det Europæiske Databeskyttelsesråd en bindende afgørelse i følgende tilfælde:

- a) hvis en berørt tilsynsmyndighed i et tilfælde som omhandlet i artikel 54a, stk. 3, har fremsat en relevant og begrundet indsigelse mod et udkast til afgørelse truffet af den ledende myndighed, eller den ledende myndighed har afvist en indsigelse som værende uden relevans og/eller ubegrundet. Den bindende afgørelse skal vedrøre alle spørgsmål, der er genstand for den relevante og begrundede indsigelse, navnlig hvorvidt forordningen er overtrådt
 - b) hvis der er uenighed om, hvilken af de berørte tilsynsmyndigheder der er kompetent med hensyn til hovedvirksomheden
 - d) hvis en kompetent tilsynsmyndighed ikke anmoder om udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd i de tilfælde, der er nævnt i artikel 58, stk. 1, eller ikke følger Det Europæiske Databeskyttelsesråds udtalelse i henhold til artikel 58. I så fald kan enhver berørt tilsynsmyndighed eller Kommissionen indbringe spørgsmålet for Det Europæiske Databeskyttelsesråd.
2. Den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, vedtages inden for en måned fra forelæggelsen af spørgsmålet med et flertal på to tredjedele blandt medlemmerne af rådet. Denne frist kan forlænges med yderligere en måned på grund af spørgsmålets kompleksitet. Afgørelsen i stk. 1 skal være begrundet og rettet til den ledende tilsynsmyndighed og alle de berørte tilsynsmyndigheder og have bindende virkning for dem.
 3. Hvis rådet ikke har været i stand til at træffe en afgørelse inden for de i stk. 2 omhandlede frister, vedtager det sin afgørelse senest to uger efter udløbet af den anden måned som omhandlet i stk. 2 med simpelt flertal blandt rådets medlemmer. I tilfælde af stemmelighed blandt medlemmerne af rådet vedtages afgørelsen med formandens stemme.
 4. De berørte tilsynsmyndigheder vedtager ikke en afgørelse om et spørgsmål, der er forelagt for rådet i henhold til stk. 1, i løbet af de i stk. 2 og 3 omhandlede perioder.
 5. (...)

6. Formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd meddeler uden unødigt forsinkelse den i stk. 1 omhandlede afgørelse til de berørte tilsynsmyndigheder. Han underretter Kommissionen herom. Afgørelsen offentliggøres straks på Det Europæiske Databeskyttelsesråds websted, når tilsynsmyndigheden har meddelt den endelige afgørelse, der er omhandlet i stk. 7.
7. Den ledende tilsynsmyndighed eller, alt efter omstændighederne, den tilsynsmyndighed, til hvem en klage er indgivet, vedtager sin endelige afgørelse på grundlag af den i stk. 1 omhandlede afgørelse uden unødigt forsinkelse og senest en måned efter, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd har meddelt sin afgørelse. Den ledende tilsynsmyndighed eller, alt efter omstændighederne, den tilsynsmyndighed, til hvem klagen er indgivet, underretter Det Europæiske Databeskyttelsesråd om datoen for meddelelse af sin endelige afgørelse til henholdsvis den dataansvarlige eller databehandleren og den registrerede. Den berørte tilsynsmyndigheds endelige afgørelse vedtages i henhold til artikel 54a, stk. 4a, 4b og 4bb. Den endelige afgørelse skal indeholde en henvisning til den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, og angive, at den i stk. 1 omhandlede afgørelse vil blive offentliggjort på Det Europæiske Databeskyttelsesråds websted i overensstemmelse med stk. 6. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse vedlægges den endelige afgørelse.

Artikel 59

Udtalelse fra Kommissionen

(...)

Artikel 60

Suspension af en foreslået foranstaltning

(...)

Artikel 61

Hasteprocedure

1. Når en berørt tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder mener, at det er nødvendigt at handle omgående for at beskytte registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, kan den uanset den i artikel 57, 58 og 58a omhandlede sammenhængsmekanisme eller den i artikel 54a omhandlede procedure omgående vedtage foreløbige foranstaltninger, der skal have retsvirkning på dens eget område med en angivet gyldighedsperiode, som ikke må overstige tre måneder. Tilsynsmyndigheden meddeler straks de andre berørte tilsynsmyndigheder, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen disse foranstaltninger og en begrundelse for vedtagelsen heraf.
2. Hvis en tilsynsmyndighed har vedtaget en foranstaltning i henhold til stk. 1 og mener, at der omgående skal vedtages endelige foranstaltninger, kan den anmode om en hasteudtalelse eller en hurtig bindende afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, idet tilsynsmyndigheden begrundet anmodningen om en sådan udtalelse eller afgørelse.
3. Enhver tilsynsmyndighed kan anmode om en hasteudtalelse eller en hurtig bindende afgørelse, alt efter omstændighederne, fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, hvis en kompetent tilsynsmyndighed ikke har truffet en fornøden foranstaltning i en situation, hvor det er nødvendigt at handle omgående for at beskytte registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, idet tilsynsmyndigheden begrundet anmodningen om en sådan udtalelse eller afgørelse, herunder behovet for at handle omgående.
4. Uanset artikel 58, stk. 3, og artikel 58a, stk. 2, vedtages en hasteudtalelse eller en hurtig bindende aftale som omhandlet i stk. 2 og 3 inden for to uger med simpelt flertal blandt medlemmerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Artikel 62

Udveksling af oplysninger

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter af generel karakter med henblik på:
 - a) (...)
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) nærmere at angive ordningen for elektronisk udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndigheder og mellem tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Databeskyttelsesråd, navnlig det standardformat, der er nævnt i artikel 58.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 87, stk. 2.

2. (...)

3. (...)

Artikel 63

Håndhævelse

(...)

AFDELING 3
DET EUROPÆISKE DATABESKYTTELSESRÅD

Artikel 64

Det Europæiske Databeskyttelsesråd

- 1a. Det Europæiske Databeskyttelsesråd oprettes hermed som et EU-organ med status som juridisk person.
- 1b. Det Europæiske Databeskyttelsesråd repræsenteres af sin formand.
2. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sammensættes af chefen for en tilsynsmyndighed i hver medlemsstat og af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller deres respektive repræsentanter.
3. Hvis mere end én tilsynsmyndighed i en medlemsstat er ansvarlig for overvågning af anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning, udnævnes en fælles repræsentant i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret.
4. Kommissionen har ret til at deltage i Det Europæiske Databeskyttelsesråds aktiviteter og møder uden stemmeret. Kommissionen udpeger en repræsentant. Formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd underretter Kommissionen om aktiviteterne i Det Europæiske Databeskyttelsesråd.
5. I tilfælde med tilknytning til artikel 58a har Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kun stemmeret i forbindelse med afgørelser, der vedrører principper og bestemmelser, som gælder for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og som indholdsmæssigt er i overensstemmelse med denne forordnings principper og bestemmelser.

Artikel 65

Uafhængighed

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd handler uafhængigt, når det udfører sine opgaver eller udøver sine beføjelser i henhold til artikel 66 og 67.
2. Uden at det berører anmodninger fra Kommissionen som omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra b), og stk. 2, søger eller modtager Det Europæiske Databeskyttelsesråd ikke instrukser fra andre i forbindelse med udførelsen af sine opgaver eller udøvelsen af sine beføjelser.

Artikel 66

Det Europæiske Databeskyttelsesråds opgaver

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sikrer ensartet anvendelse af denne forordning. Med henblik herpå skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd på eget initiativ eller, når det er relevant, efter anmodning fra Kommissionen navnlig:
 - aa) overvåge og sikre korrekt anvendelse af denne forordning i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 57, stk. 3, uden at dette berører de nationale tilsynsmyndigheders opgaver
 - a) rådgive Kommissionen om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger i Unionen, herunder om ethvert forslag til ændring af denne forordning
 - aa) rådgive Kommissionen om format og procedurer for videregivelse af oplysninger mellem dataansvarlige, databehandlere og tilsynsmyndigheder vedrørende bindende virksomhedsregler
 - ab) (nyt) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis vedrørende procedurer for sletning af link til og kopier eller gengivelser af personoplysninger fra offentligt tilgængelige kommunikationstjenester som omhandlet i artikel 17, stk. 2
 - b) på eget initiativ eller efter anmodning fra et af sine medlemmer eller Kommissionen undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning og udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis for at fremme ensartet anvendelse af denne forordning

- ba) (nyt) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), med henblik på nærmere at angive kriterierne og betingelserne for afgørelser baseret på profilering i henhold til artikel 20, stk. 2
- bb) (nyt) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), med henblik på fastlæggelse af databrud og den unødige forsinkelse omhandlet i artikel 31, stk. 1 og 2, og vedrørende de særlige omstændigheder, hvor en dataansvarlig eller en databehandler har pligt til at anmelde brud på persondatasikkerheden
- bc) (nyt) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), vedrørende de omstændigheder, hvor brud på persondatasikkerheden kan forventes at føre til høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder som omhandlet i artikel 32, stk. 1
- bd) (nyt) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), med henblik på nærmere at angive kriterierne for og kravene til videregivelse af personoplysninger baseret på bindende virksomhedsregler, som dataansvarlige overholder, og bindende virksomhedsregler, som databehandlere overholder, og vedrørende yderligere krav til at sikre beskyttelse af de berørte registreredes personoplysninger som omhandlet i artikel 43
- be) (nyt) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), med henblik på nærmere at angive kriterierne for og kravene til videregivelse af personoplysninger på grundlag af artikel 44, stk. 1
- ba) udarbejde retningslinjer for tilsynsmyndighederne vedrørende anvendelse af foranstaltninger, jf. artikel 53, stk. 1, 1b og 1c, og fastsættelse af administrative bøder i henhold til artikel 79
- c) gennemgå den praktiske anvendelse af de retningslinjer og henstillinger og den bedste praksis, der er omhandlet i litra b) og ba)

- ca0) udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis i overensstemmelse med litra b) med henblik på fastlæggelse af fælles procedurer for fysiske personers indberetning af overtrædelser af denne forordning, jf. artikel 49, stk. 2
- ca) tilskynde til udarbejdelse af adfærdskodekser og fastlæggelse af certificeringsmekanismer for databeskyttelse og databeskyttelsesmærkninger og -mærker i henhold til artikel 38 og 39
- cb) foretage akkreditering af certificeringsorganer og regelmæssig revision heraf i henhold til artikel 39a og føre et offentligt register over akkrediterede organer i henhold til artikel 39a, stk. 6, og over de akkrediterede dataansvarlige eller databehandlere i tredjelande i henhold til artikel 39, stk. 4
- cd) angive de krav, der er omhandlet i artikel 39a, stk. 3, med henblik på akkreditering af certificeringsorganer i henhold til artikel 39
- cda) afgive udtalelse til Kommissionen om de certificeringskrav, der er omhandlet i artikel 39a, stk. 7
- cdb) afgive udtalelse til Kommissionen om de ikoner, der er omhandlet i artikel 12, stk. 4b
- ce) afgive udtalelse til Kommissionen med henblik på vurdering af tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i et tredjeland eller en international organisation, herunder vurdering af, om et tredjeland, et område, en international organisation eller en specifik sektor ikke længere sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Til dette formål forelægger Kommissionen Det Europæiske Databeskyttelsesråd al nødvendig dokumentation, herunder korrespondance med regeringen i tredjelandet, området eller behandlingssektoren i tredjelandet eller den internationale organisation
- d) afgive udtalelser om tilsynsmyndigheders udkast til afgørelse i overensstemmelse med den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i artikel 57, og om sager, der er forelagt i henhold til artikel 58, stk. 2

- e) fremme samarbejdet og effektiv bilateral og multilateral udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem tilsynsmyndighederne
 - f) fremme fælles uddannelsesprogrammer og udveksling af personale mellem tilsynsmyndighederne samt i påkommende tilfælde med tilsynsmyndighederne i tredjelande og internationale organisationers tilsynsmyndigheder
 - g) fremme udveksling af viden og dokumentation vedrørende databeskyttelseslovgivning og -praksis med databeskyttelsesmyndigheder over hele verden
 - gb) afgive udtalelser om adfærdskodekser, der udarbejdes på EU-plan, jf. artikel 38, stk. 4
 - i) føre et offentligt tilgængeligt elektronisk register over afgørelser truffet af tilsynsmyndigheder og domstole om spørgsmål, der er blevet behandlet i sammenhængsmekanismen.
2. Hvis Kommissionen anmoder Det Europæiske Databeskyttelsesråd om rådgivning, kan den fastsætte en frist under hensyntagen til, hvor meget den pågældende sag haster.
3. Det Europæiske Databeskyttelsesråd fremsender sine udtalelser, retningslinjer, henstillinger og bedste praksis til Kommissionen og det udvalg, der er nævnt i artikel 87, og offentliggør dem.
4. (...)
- 4a. Det Europæiske Databeskyttelsesråd hører efter omstændighederne berørte parter og giver dem mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist. Det Europæiske Databeskyttelsesråd offentliggør med forbehold af artikel 72 resultaterne af høringsproceduren.

Artikel 67

Rapporter

1. (...)
2. Det Europæiske Databeskyttelsesråd udarbejder en årlig rapport om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionen og, hvis det er relevant, i tredjelande og internationale organisationer. Rapporten offentliggøres og forelægges Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.
3. Den årlige rapport skal omfatte en gennemgang af den praktiske anvendelse af de retningslinjer og henstillinger og den bedste praksis, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra c), og de bindende afgørelser, der er omhandlet i artikel 58a, stk. 1.

Artikel 68

Procedure

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd træffer afgørelse med simpelt flertal blandt sine medlemmer, medmindre andet er fastsat i denne forordning.
2. Det Europæiske Databeskyttelsesråd vedtager sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele blandt sine medlemmer og tilrettelægger sin drift.

Artikel 69

Formand

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd vælger en formand og to næstformænd med simpelt flertal blandt sine medlemmer.
2. Embedsperioden for formanden og de to næstformænd er fem år med mulighed for forlængelse én gang.

Artikel 70

Formandens opgaver

1. Formanden har følgende opgaver:
 - a) at indkalde til møder i Det Europæiske Databeskyttelsesråd og udarbejde dagsordenen herfor
 - aa) at underrette den ledende tilsynsmyndighed og den berørte tilsynsmyndighed om de afgørelser, der vedtages af Det Europæiske Databeskyttelsesråd i henhold til artikel 58a
 - b) at sikre, at Det Europæiske Databeskyttelsesråds opgaver udføres rettidigt, navnlig i forbindelse med den sammenhængsmekanisme, der er omhandlet i artikel 57.
2. Det Europæiske Databeskyttelsesråd fastlægger fordelingen af opgaver mellem formanden og næstformændene i sin forretningsorden.

Artikel 71

Sekretariat

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråd har et sekretariat, som stilles til rådighed af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
 - 1a. Sekretariatet udfører udelukkende sine opgaver ifølge instrukser fra formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

- 1b. Det personale ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der deltager i udførelsen af Det Europæiske Databeskyttelsesråds opgaver i henhold til denne forordning, skal have særskilte rapporteringsveje i forhold til det personale, der deltager i udførelsen af opgaver, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har fået tildelt.
- 1c. Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udarbejder og offentliggør om nødvendigt et aftalememorandum til gennemførelse af denne artikel, som fastsætter vilkårene for deres samarbejde, og som gælder for det personale ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der deltager i udførelsen af Det Europæiske Databeskyttelsesråds opgaver i henhold til denne forordning.
2. Sekretariatet yder analytisk, administrativ og logistisk støtte til Det Europæiske Databeskyttelsesråd.
3. Sekretariatet er navnlig ansvarligt for:
 - a) Det Europæiske Databeskyttelsesråds daglige arbejde
 - b) kommunikation mellem medlemmerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, dets formand og Kommissionen og for kommunikation med andre institutioner og offentligheden
 - c) brug af elektroniske midler til intern og ekstern kommunikation
 - d) oversættelse af relevante oplysninger
 - e) forberedelse og opfølgning af Det Europæiske Databeskyttelsesråds møder
 - f) forberedelse, udarbejdelse og offentliggørelse af udtalelser, afgørelser om bilæggelse af tvister mellem tilsynsmyndigheder og andre dokumenter, der vedtages af Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Artikel 72

Fortrolighed

1. Det Europæiske Databeskyttelsesråds drøftelser er fortrolige, hvis rådet vurderer, at det er nødvendigt, jf. dets forretningsorden.
2. Aktindsigt i dokumenter, der forelægges medlemmer af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, eksperter og repræsentanter for tredjemand, er omfattet af forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. (...)

KAPITEL VIII

KLAGEADGANG, ANSVAR OG SANKTIONER

Artikel 73

Ret til at indgive klage til en tilsynsmyndighed

1. Uden at det berører en eventuel administrativ klageadgang eller adgang til retsmidler, har enhver registreret ret til at indgive klage til en tilsynsmyndighed, navnlig i den medlemsstat, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted eller sit arbejdssted, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis den registrerede finder, at behandlingen af hans eller hendes personoplysninger ikke er i overensstemmelse med denne forordning.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. Den tilsynsmyndighed, som klagen er indgivet til, underretter klageren om forløbet og resultatet af klagen, herunder om eventuelle retsmidler, jf. artikel 74.

Artikel 74

Adgang til retsmidler over for en tilsynsmyndighed

1. Uden at det berører en eventuel administrativ eller udenretslig klageadgang, har enhver fysisk eller juridisk person ret til effektive retsmidler over for en juridisk bindende afgørelse truffet af en tilsynsmyndighed vedrørende vedkommende.

2. Uden at det berører en eventuel administrativ eller udenretslig klageadgang, har den enkelte registrerede adgang til effektive retsmidler, hvis den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 51 og 51a, ikke behandler en klage eller undlader at underrette den registrerede om forløbet eller resultatet af en klage, der er indgivet i henhold til artikel 73, inden for tre måneder.
3. En sag mod en tilsynsmyndighed anlægges ved en domstol i den medlemsstat, hvor tilsynsmyndigheden er etableret.
- 3a. Hvis sag anlægges mod en afgørelse fra en tilsynsmyndighed, der er truffet efter en udtalelse eller en afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd i forbindelse med sammenhængsmekanismen, fremsender tilsynsmyndigheden denne udtalelse eller afgørelse til domstolen.
4. (...)
5. (...)

Artikel 75

Adgang til effektive retsmidler over for en dataansvarlig eller databehandler

1. Uden at det berører en eventuel administrativ eller udenretslig klageadgang, herunder retten til at indgive klage til en tilsynsmyndighed i henhold til artikel 73, har den enkelte registrerede adgang til effektive retsmidler, hvis den registrerede finder, at vedkommendes rettigheder i henhold til denne forordning er blevet krænket som følge af behandling af vedkommendes personoplysninger i strid med denne forordning.
2. En sag mod en dataansvarlig eller en databehandler anlægges ved en domstol i den medlemsstat, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret. Alternativt kan en sådan sag anlægges ved en domstol i den medlemsstat, hvor den registrerede har sit sædvanlige opholdssted, medmindre den dataansvarlige eller databehandleren er en offentlig myndighed i en medlemsstat, der udøver sine offentligretlige beføjelser.

3. (...)

4. (...)

Artikel 76

Repræsentation af registrerede

1. Den registrerede har ret til at bemyndige et organ, en organisation eller en sammenslutning, der er etableret i overensstemmelse med en medlemsstats ret, som ikke arbejder med gevinst for øje, hvis vedtægtsmæssige formål er af almen interesse, og som er aktiv på området beskyttelse af registreredes rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til beskyttelse af deres personoplysninger, til at indgive en klage på sine vegne, til at udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 73, 74 og 75, på sine vegne og til at udøve retten til at modtage erstatning som omhandlet i artikel 77 på sine vegne, hvis det er fastsat i medlemsstatens ret.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at alle organer, organisationer eller sammenslutninger, jf. stk. 1, uafhængigt af en bemyndigelse fra den registrerede i en sådan medlemsstat har ret til at indgive en klage til den tilsynsmyndighed, der er kompetent i henhold til artikel 73, og til at udøve de rettigheder, der er omhandlet i artikel 74 og 75, hvis de har grund til at formode, at den registreredes rettigheder er blevet krænket som følge af behandling af personoplysninger, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

Artikel 76a

Udsættelse af en sag

1. Hvis en kompetent domstol i en medlemsstat har oplysninger om, at der verserer en sag vedrørende samme genstand for så vidt angår behandling foretaget af den samme dataansvarlige eller databehandler ved en domstol i en anden medlemsstat, skal den rette henvendelse til pågældende domstol i den anden medlemsstat for at bekræfte eksistensen af en sådan sag.

2. Hvis der verserer en sag vedrørende samme genstand for så vidt angår behandling foretaget af den samme dataansvarlige eller databehandler ved en domstol i en anden medlemsstat, kan enhver anden kompetent domstol end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.
- 2a. Hvis denne sag verserer ved første instans, kan enhver anden domstol end den, ved hvilken sagen først er anlagt, efter anmodning fra en af parterne også erklære sig inkompetent, hvis den domstol, ved hvilken sagen først er anlagt, har kompetence til at behandle de pågældende handlinger, og forening heraf er tilladt i henhold til dens ret.

Artikel 77

Ret til erstatning og erstatningsansvar

1. Enhver, som har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en overtrædelse af denne forordning, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra den dataansvarlige eller databehandleren.
2. Enhver dataansvarlig, der er involveret i den pågældende behandling, hæfter for den skade, der er forvoldt af den behandling, der ikke er i overensstemmelse med denne forordning. En databehandler hæfter kun for den skade, der er forvoldt af behandlingen, hvis pågældende ikke har opfyldt forpligtelser i denne forordning, der er rettet specifikt mod databehandlere, eller har undladt at følge eller handlet i strid med den dataansvarliges lovlige instrukser.
3. En dataansvarlig eller databehandler skal helt fritages for erstatningsansvar i henhold til stk. 2, hvis det bevises, at den pågældende ikke på nogen måde er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.
4. Hvis mere end én dataansvarlig eller databehandler eller en dataansvarlig og en databehandler er involveret i den samme behandling, og hvis de i henhold til stk. 2 og 3 er ansvarlige for skader, der er forvoldt af behandlingen, hæfter hver dataansvarlig eller databehandler for hele skaden for at sikre effektiv erstatning til den registrerede.

5. Hvis en dataansvarlig eller en databehandler i overensstemmelse med stk. 4 har betalt fuld erstatning for den forvoldte skade, har denne dataansvarlige eller databehandler ret til at kræve den del af erstatningen, der svarer til andres del af ansvaret for skaden, tilbage fra de andre dataansvarlige eller databehandlere, der er involveret i den samme behandling, i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2.
6. Retssager med henblik på udøvelse af retten til at modtage erstatning anlægges ved de domstole, der er kompetente i henhold til national ret i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 75, stk. 2.

Artikel 78

Sanktioner

(...)

Artikel 79

Generelle betingelser for pålæggelse af administrative bøder

- 1a. Hver tilsynsmyndighed sikrer, at pålæggelse af administrative bøder i henhold til denne artikel for overtrædelse af denne forordning som omhandlet i stk. 3 (nyt), 3a (nyt) og 3aa (nyt) i hver enkelt sag er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
2. (...)
- 2a. Afhængigt af omstændighederne i hver enkelt sag pålægges administrative bøder i tillæg til eller i stedet for foranstaltninger som omhandlet i artikel 53, stk. 1b, litra a)-fa) og h). Når der træffes afgørelse om, hvorvidt der skal pålægges en administrativ bøde, og om den administrative bødes størrelse i hver enkelt sag, tages der behørigt hensyn til følgende:
 - a) overtrædelsens karakter, alvor og varighed med hensyn til pågældende behandlings karakter, omfang eller formål samt antal registrerede, der er berørt, og omfanget af den skade, som de har lidt

- b) hvorvidt overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt
- c) (...)
- d) foranstaltninger, der er truffet af den dataansvarlige eller databehandleren for at afhjælpe den skade, som den registrerede har lidt
- e) den dataansvarliges eller databehandlerens grad af ansvar med hensyn til tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som de har gennemført i henhold til artikel 23 og 30
- f) den dataansvarliges eller databehandlerens eventuelle relevante tidligere overtrædelser
- g) (nyt) graden af samarbejde med tilsynsmyndigheden for at afhjælpe overtrædelsen og afbøde de negative konsekvenser, som overtrædelsen måtte have givet anledning til
- ga) (nyt) de kategorier af personoplysninger, der er berørt af overtrædelsen
- h) den måde, hvorpå tilsynsmyndigheden fik kendskab til overtrædelsen, navnlig om den dataansvarlige eller databehandleren har underrettet om overtrædelsen, og i givet fald i hvilket omfang
- i) overholdelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 53, stk. 1b, hvis der tidligere over for den pågældende databehandler eller dataansvarlige er blevet truffet sådanne foranstaltninger med hensyn til samme genstand
- j) overholdelse af godkendte adfærdskodekser i henhold til artikel 38 eller godkendte certificeringsmekanismer i henhold til artikel 39
- k) (...)
- m) om der er andre skærpende eller formildende faktorer ved sagens omstændigheder, såsom opnåede økonomiske fordele eller undgåede tab som direkte eller indirekte følge af overtrædelsen.

- 2b. Hvis en dataansvarlig eller en databehandler forsætligt eller uagtsomt i forbindelse med de samme eller forbundne behandlingsaktiviteter overtræder flere bestemmelser i denne forordning, må bødens samlede størrelse ikke overstige beløbet for den alvorligste overtrædelse.
3. (...)
- 3 (nyt). Overtrædelse af følgende bestemmelser straffes i overensstemmelse med stk. 2a med administrative bøder på op til 10 000 000 EUR, eller hvis det drejer sig om en virksomhed, med op til 2 % af dens samlede globale årlige omsætning i det foregående regnskabsår, såfremt dette beløb er højere:
- a) den dataansvarliges og databehandlerens forpligtelser i henhold til artikel 8, 10, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39 og 39a
 - aa) certificeringsorganets forpligtelser i henhold til artikel 39 og 39a
 - ab) overvågningsorganets forpligtelser i henhold til artikel 38a, stk. 4.
- 3a (nyt). Overtrædelse af følgende bestemmelser straffes i overensstemmelse med stk. 2a med administrative bøder på op til 20 000 000 EUR, eller hvis det drejer sig om en virksomhed, med op til 4 % af dens samlede globale årlige omsætning i det foregående regnskabsår, såfremt dette beløb er højere:
- a) de grundlæggende principper for behandling, herunder betingelserne for samtykke, i artikel 5, 6, 7 og 9
 - b) de registreredes rettigheder i henhold til artikel 12-20
 - ba) videregivelse af personoplysninger til en modtager i et tredjeland eller en international organisation i henhold til artikel 40-44
 - bb) eventuelle forpligtigelser i medfør af medlemsstatslovgivning vedtaget i henhold til kapitel IX
 - c) manglende overholdelse af et påbud eller en midlertidig eller definitiv begrænsning af behandling eller tilsynsmyndighedens suspension af videregivelse af oplysninger i henhold til artikel 53, stk. 1b, eller manglende adgang i strid med artikel 53, stk. 1.

- 3aa (nyt). Manglende overholdelse af et påbud fra tilsynsmyndigheden som omhandlet i artikel 53, stk. 1b, straffes i overensstemmelse med stk. 2a med administrative bøder på op til 20 000 000 EUR, eller hvis det drejer sig om en virksomhed, med op til 4 % af dens samlede globale årlige omsætning i det foregående regnskabsår, såfremt dette beløb er højere.
- 3b. Med forbehold af tilsynsmyndighedernes korrigerende beføjelser i henhold til artikel 53, stk. 1b, kan hver medlemsstat fastsætte regler om, hvorvidt og i hvilket omfang administrative bøder må pålægges offentlige myndigheder og organer, der er etableret i den pågældende medlemsstat.
4. Tilsynsmyndighedens udøvelse af beføjelser i henhold til denne artikel er omfattet af fornødne retssikkerhedsgarantier i overensstemmelse med EU-retten og medlemsstatsret, bl.a. effektive retsmidler og retfærdig procedure.
5. Hvis en medlemsstats retssystem ikke giver mulighed for at pålægge administrative bøder, kan denne artikel anvendes på en sådan måde, at den kompetente tilsynsmyndighed tager skridt til bøder, og de kompetente nationale domstole pålægger dem, idet det sikres, at disse retsmidler er effektive, og at deres virkning svarer til virkningen af administrative bøder, som pålægges af tilsynsmyndighederne. Bøder skal under alle omstændigheder være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. De pågældende medlemsstater meddeler Kommissionen disse bestemmelser i deres love senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, og underretter den straks om eventuelle senere ændringslove eller ændringer, der berører bestemmelserne.
6. (...)
7. (...)

Artikel 79b

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af denne forordning, navnlig overtrædelser, som ikke er omfattet af administrative bøder i henhold til artikel 79, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
2. (...)
3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de bestemmelser, som den vedtager i henhold til stk. 1, senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, og underretter den straks om eventuelle senere ændringer, der berører dem.

KAPITEL IX
BESTEMMELSER VEDRØRENDE SPECIFIKKE
DATABEHANDLINGSSITUATIONER

Artikel 80

Behandling af personoplysninger og ytrings- og informationsfriheden

1. Medlemsstaterne forener ved lov retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning med retten til ytrings- og informationsfrihed, herunder behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed og med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed.
2. Til behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed eller med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed fastsætter medlemsstaterne undtagelser eller fravigelser fra bestemmelserne i kapitel II (principper), kapitel III (den registreredes rettigheder), kapitel IV (dataansvarlig og databehandler), kapitel V (videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer), kapitel VI (uafhængige tilsynsmyndigheder), kapitel VII (samarbejde og sammenhæng) og kapitel IX (specifikke databehandlingssituationer), hvis de er nødvendige for at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med ytrings- og informationsfriheden.
3. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de lovbestemmelser, som den har vedtaget i henhold til stk. 2, og underretter den straks om eventuelle senere ændringslove eller ændringer, der berører bestemmelserne.

Artikel 80a

Behandling af personoplysninger og aktindsigt i offentlige dokumenter

Personoplysninger i officielle dokumenter, som en offentlig myndighed eller et offentligt eller privat organ er i besiddelse af med henblik på udførelse af en opgave i samfundets interesse, må videregives af myndigheden eller organet i overensstemmelse med den EU-ret eller medlemsstatsret, som den offentlige myndighed eller organet er underlagt, for at forene aktindsigt i officielle dokumenter med retten til beskyttelse af personoplysninger i henhold til denne forordning.

Artikel 80aa

Behandling af personoplysninger og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer

(...)

Artikel 80b

Behandling af nationalt ID-nummer

Medlemsstaterne kan nærmere fastsætte de specifikke betingelser for behandling af et nationalt ID-nummer eller andre almene midler til identifikation. I så fald anvendes det nationale ID-nummer eller ethvert andet alment middel til identifikation udelukkende med de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i henhold til denne forordning.

Artikel 81

Behandling af personoplysninger i helbredsrelateret øjemed

(...)

Artikel 81a

Behandling af genetiske data

(...)

Artikel 82

Behandling i forbindelse med ansættelsesforhold

1. Medlemsstaterne kan ved lov eller i medfør af kollektive overenskomster fastsætte mere specifikke bestemmelser for at sikre beskyttelse af rettighederne og frihedsrettighederne i forbindelse med behandling af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold, navnlig med henblik på ansættelse, ansættelseskontrakter, herunder opfyldelse af forpligtelser fastsat ved lov eller i kollektive overenskomster, ledelse, planlægning og tilrettelæggelse af arbejdet, ligestilling og mangfoldighed på arbejdspladsen, arbejdsmiljø samt beskyttelse af arbejdsgiveres eller kunders ejendom og med henblik på individuel eller kollektiv udøvelse og nydelse af rettigheder og fordele i forbindelse med ansættelse samt med henblik på ophør af ansættelsesforhold.
2. Disse bestemmelser skal omfatte egnede og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes menneskelige værdighed, legitime interesser og grundlæggende rettigheder, særlig med hensyn til gennemsigtighed i behandlingen, videregivelse af oplysninger inden for en koncern eller gruppe af virksomheder og overvågningssystemer på arbejdspladsen.
- 2a. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de bestemmelser, som den vedtager i henhold til stk. 1, senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, og underretter den straks om eventuelle senere ændringer, der berører dem.
3. (...)

Artikel 83

Garantier og fravigelser i forbindelse med behandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse, videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål

1. Behandling af personoplysninger med henblik på arkivering i samfundets interesse, videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål skal i overensstemmelse med denne forordning være underlagt de fornødne garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Disse garantier skal sikre, at der er truffet tekniske og organisatoriske foranstaltninger, især for at sikre overholdelse af princippet om dataminimering. Disse foranstaltninger kan omfatte pseudonymisering, såfremt formålene kan opfyldes på denne måde. Når formålene kan opfyldes ved hjælp af yderligere behandling af oplysninger, som ikke gør det muligt eller ikke længere gør det muligt at identificere de registrerede, skal formålene opfyldes på denne måde.
2. Når personoplysninger behandles til videnskabelige og historiske forskningsformål eller statistiske formål, kan EU-retten eller medlemsstatsret fastsætte fravigelser fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 15, 16, 17a og 19, med forbehold af de betingelser og garantier, der er omhandlet i stk. 1, såfremt sådanne rettigheder sandsynligvis vil gøre det umuligt eller i alvorlig grad hindre opfyldelse af de specifikke formål, og sådanne fravigelser er nødvendige for at opfylde formålene.
3. Når personoplysninger behandles med henblik på arkivering i samfundets interesse, kan EU-retten eller medlemsstatsret fastsætte fravigelser fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 15, 16, 17a, 17b, 18 og 19, med forbehold af de betingelser og garantier, der er omhandlet i stk. 1, såfremt sådanne rettigheder sandsynligvis vil gøre det umuligt eller i alvorlig grad hindre opfyldelse af de specifikke formål, og sådanne fravigelser er nødvendige for at opfylde formålene.
4. Når behandling som omhandlet i stk. 2 og 3 samtidig tjener et andet formål, anvendes fravigelser kun på behandling til de formål, der er omhandlet i nævnte stykker.

Artikel 84

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne kan vedtage specifikke regler om tilsynsmyndighedernes beføjelser i henhold til artikel 53, stk. 1, litra da) og db), vedrørende dataansvarlige eller databehandlere, der i henhold til EU-ret eller medlemsstatsret eller regler fastsat af nationale kompetente organer er underlagt faglig eller anden tilsvarende tavshedspligt, hvis dette er nødvendigt og rimeligt for at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med tavshedspligt. Disse regler gælder kun for personoplysninger, som den dataansvarlige eller databehandleren har modtaget eller indhentet under en aktivitet, der er underlagt denne tavshedspligt.
2. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de regler, som den vedtager i henhold til stk. 1, senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, og underretter den straks om eventuelle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 85

Kirkers og religiøse sammenslutningers eksisterende regler om beskyttelse af dataoplysninger

1. Hvis kirker og religiøse sammenslutninger eller samfund i en medlemsstat på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden anvender omfattende regler om beskyttelse af fysiske personer hvad angår behandling af personoplysninger, kan disse eksisterende regler fortsat finde anvendelse, forudsat at de bringes i overensstemmelse med denne forordning.
2. Kirker og religiøse sammenslutninger, der anvender omfattende regler i henhold til stk. 1, underlægges tilsyn af en uafhængig tilsynsmyndighed, som kan være specifik, forudsat at den opfylder betingelserne i kapitel VI.

KAPITEL X
DELEGEREDE RETSAKTER OG
GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 86

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 4c, og artikel 39a, stk. 7, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
3. Den i artikel 12, stk. 4c, og artikel 39a, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 4c, og artikel 39a, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 87

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 88

Ophævelse af direktiv 95/46/EF

1. Direktiv 95/46/EF ophæves på den dato, der er angivet i artikel 91, stk. 2.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning. Henvisninger til Gruppen vedrørende Beskyttelse af Personer i forbindelse med Behandling af Personoplysninger, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, gælder som henvisninger til Det Europæiske Databeskyttelsesråd oprettet ved denne forordning.

Artikel 89

Forhold til direktiv 2002/58/EF

Denne forordning indfører ikke yderligere forpligtelser for fysiske eller juridiske personer for så vidt angår behandling af personoplysninger i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester i offentlige kommunikationsnet i Unionen for så vidt angår spørgsmål, hvor de er underlagt specifikke forpligtelser med samme formål som det, der er fastsat i direktiv 2002/58/EF.

Artikel 89b

Forhold til tidligere indgåede aftaler

Internationale aftaler, der omfatter videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, som er indgået af medlemsstaterne inden denne forordnings ikrafttræden, og som er i overensstemmelse med den EU-ret, der finder anvendelse inden denne forordnings ikrafttræden, er gyldige, indtil de bliver ændret, erstattet eller ophævet.

Artikel 90

Evaluering

1. Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet rapporter om evaluering og gennemgang af denne forordning.
2. I forbindelse med disse evalueringer undersøger Kommissionen navnlig, hvordan bestemmelserne i følgende kapitler anvendes og fungerer:
 - a) kapitel V om videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, særlig med hensyn til afgørelser vedtaget i henhold til artikel 41, stk. 3, og afgørelser vedtaget på grundlag af artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF
 - b) kapitel VII om samarbejde og sammenhæng.
- 2a. Kommissionen kan med henblik på stk. 1 anmode om oplysninger fra medlemsstaterne og tilsynsmyndighederne.
- 2b. Når Kommissionen foretager evaluering og gennemgang, jf. stk. 1 og 2, tager den hensyn til holdninger og resultater fra Europa-Parlamentet og Rådet såvel som andre relevante organer eller kilder.
3. Den første rapport forelægges senest fire år efter denne forordnings ikrafttræden. Efterfølgende rapporter forelægges hvert fjerde år derefter. Rapporterne offentliggøres.
4. Kommissionen forelægger om nødvendigt relevante forslag til ændring af denne forordning, navnlig under hensyntagen til udviklingen inden for informationsteknologi og informationssamfundet.

Artikel 90a (ny)

Gennemgang af andre EU-databeskyttelsesinstrumenter

Hvis det er relevant, fremsætter Kommissionen lovgivningsforslag til ændring af andre EU-retsakter om beskyttelse af personoplysninger for at sikre ensartet og konsekvent beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger. Dette gælder især bestemmelser om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med EU-institutioners, -organers, -kontorers og -agenturers behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Artikel 91

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den [to år fra datoen i stk. 1] *.

* ***EUT: Indsæt dato.***

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand
